

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர்
புராணம்
என்ற பெரிய புராணம் /இரண்டாம்
காண்டம்
சருக்கம் 7 -13 (3636-4281)

periya purANam of cEkkizAr -
Canto 2

carukkam 7 -13 (pAcurams 3636-
4281)

In tamil script, unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten and Colleagues of the Univ. of Koeln, Germany

for providing us with the transliterated/romanized version of the etext and giving us permission to release the TSCII version as part of Project Madurai etext collections.

TSCII proof reading by **tiruciRRampalam aRakaTTaLai, Kovilpatti, Tamilnadu.**

Preparation of HTML and PDF versions: **Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.**

This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding. To view the Tamil text correctly you need to set up the following:

i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial

Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer and the OS capable of rendering Tamil Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages (Netscape 6, Internet Explorer 5, FireFox Mozilla,...) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet. Details of Project

Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர்
புராணம் என்ற
பெரிய புராணம் -முதற் காண்டம் /
சருக்கம் 7 (வார்கொண்ட
வனமுலையாள் சருக்கம்)

7.1 சாக்கிய நாயனார் புராணம் (3636 -
3653)

7.2 சிறப்புலி நாயனார் புராணம் (3654
.- 3659)

7.3 சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்
(3660 - 3747)

7.4 கழற்றி அறிவார் நாயனார் புராணம்
(3748 - 3922)

7.5 கணநாத நாயனார் புராணம் (3923 -
3938)

7.1 சாக்கிய நாயனார் புராணம் (3636 - 3653)

திருச்சிற்றம்பலம்

3636 அறு சமயத் தலைவராய்
நின்றவருக்கு அன்பராய்
மறு சமயச் சாக்கியர்தம்
வடிவினால் வரும்
தொண்டர்
உறுதிவரச் சிவலிங்கம்
கண்டு உவந்து கல் எறிந்து
மறுவில் சரண் பெற்ற திறம்
அறிந்தபடி வழுத்துவாம் 7.1.1

3637 தாளாளர் திருச்சங்க

மங்கையினில் தகவுடைய
வேளாளர் குலத்து
உதித்தார் மிக்க பொருள்
தெரிந்து உணர்ந்து
கேளாகிப் பல் உயிர்க்கும்
அருள் உடையார் ஆய்க்
கெழுமி
நீளாது பிறந்து இறக்கும்
நிலை ஒழிவேன் என
நிற்பார்

7.1.2

3638 அந் நாளில் எயில் காஞ்சி
அணிநகரம் சென்று
அடைந்து
நல்லானம் அடைவதற்குப்
பலவழியும் நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர் தாம்
மொழி அறத்தின் வழி
சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பு அறுக்கும்
தத்துவத்தின் வழி

3639 அந் நிலைமைச்

சாக்கியர்தம் அரும் கலை

நூல் ஓதி அது

தன்னிலையும் புறச் சமயச்

சார்வுகளும் பொருள்

அல்ல

என்னும் அது தெளிந்து

ஈசர் அருள் கூட ஈறில் சிவ

நன்னெறியே பொருள்

ஆவது என உணர்வு

நாட்டுவார்

7.1.4

3640 செய்வினையும்

செய்வானும் அதன்

பயனும் கொடுப்பானும்

மெய் வகையால்

நான்காகும் விதித்த

பொருள் எனக் கொண்டே

இவ்வியல்பு சைவநெறி

அல்ல வற்றுக்கு இல்லை
என

உய்வகையால் பொருள்
சிவன் என்று அருளாலே
உணர்ந்து அறிந்தார்

7.1.5

3641 எந்நிலையில் நின்றாலும்
எக்கோலம் கொண்டாலும்
மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள்
மறவாமை பொருள்
என்றே

துன்னிய வேடம் தன்னைத்
துறவாதே தூய சிவம்
தன்னை மிகும்

அன்பினால் மறவாமை
தலை நிற்பார்

7.1.6

3642 எல்லாம் உடைய ஈசனே
இறைவன் என்ன
அறியாதார்
பொல்லா வேடச்
சாக்கியரே ஆகிப் புல்லர்

ஆகுவார்

அல்லார் கண்டர் தமக்கு

இந்த அகிலம் எல்லாம்

ஆள் என்ன

வல்லார் இவர் அவ்

வேடத்தை மாற்றாது

அன்பின் வழிநிற்பார்

7.1.7

3643 காணாத அருவினுக்கும்

உருவினுக்கும் காரணமாய்

நீள் நாகம் அணிந்தார்க்கு

நிகழ் குறியாம் சிவலிங்கம்

நாணாது நேடியமால் நான்

முகனும் காண நடுச்

சேணாரும் தழல்

பிழம்பாய்த் தோன்றிது

தெளிந்தாராய்

7.1.8

3644 நாள் தோறும் சிவலிங்கம்

கண்டு உண்ணும் அது

நயந்து

மாதோ ர் வெள் இடை
மன்னும் சிவலிங்கம்
கண்டு மனம்
நீடோ டு களியுவகை
நிலைமை வரச் செயல்
அறியார்

பாதோ ர் கல் கண்டு
அதனைப் பதைப்போடும்
எடுத்து எறிந்தார்

7.1.9

3645 அகம் நிறைந்த பேர்

உவகை அடங்காத
ஆதரவால்

மகவு மகிழ்ந்து

உவப்பார்கள் வன்மை

புரிசெயலினால்

இகழ்வனவே செய்தாலும்

இளம் புதல்வர்க்கு

இன்பமே

நிகழும் அது போல்

அதற்கு நீள் சடையார் தாம்

3646 அன்றுபோய் பிற்றைநாள்
 அந்நியதிக்கு
 அனையுங்கால்
 கொன்றை முடியார் மேல்
 தாம் கல் எறிந்த
 குறிப்புஅதனை
 நின்றுணர்வார் எனக்கு
 அப்போது இது நிகழ்ந்தது
 அவர் அருளே
 என்று அதுவே தொண்டு
 ஆக என்றும் அது செய
 நினைந்தார்

3647 தொடங்கிய நாள் அருளிய
 அத்தொழில் ஒழியா
 வழிதொடரும்
 கடன் புரிவார் அது கண்டு
 கல் எறிவார் துவராடைப்
 படம் புனை வேடம்
 தவிரார் பசுபதியார் தம்

செயலே

அடங்கலும் என்பது

தெளிந்தார் ஆதலினால்

மாதவர்தாம்

7.1.12

3648 இந் நியதி பரிவோடும்

வழுவாமல் இவர் செய்ய

முன்னும் திருத்தொண்டர்

நிலை முடிந்தபடி தான்

மொழியில்

துன்னிய மெய்

அன்புடனே எழுந்தவினை

தூயவர்க்கு

மன்னு மிகு பூசனையாம்

அன்பு நெறி வழக்கினால்

7.1.13

3649 கல்லாலே எறிந்த அதுவும்

அன்பான படி காணில்

வில்வேடர் செருப்பு

அடியும் திருமுடியில்

மேவிற்றால்

நல்லார் மற்று அவர்
செய்கை அன்பாலே
நயந்து அதனை
அல்லாதார் கல் என்பார்
அரனார்க்கு அஃது
அலராமால்

7.1.14

3650 அங்கு ஒரு நாள்
அருளாலே அயர்ந்து
உண்ணப் புகுகின்றார்
எங்கள் பிரான் தனை
எறியாது அயர்ந்தேன்
யான் என எழுந்து
பொங்கியது ஓர் காதலுடன்
மிகவிரைந்து புறப்பட்டு
வெங்கர் யின் உரி
புனைந்தார் திருமுன்பு
மேவினார்

7.1.15

3651 கொண்டதொரு
கல்எடுத்துக் குறிகூடும்
வகை எறிய

உண்டி வினை ஒழித்து
அஞ்சி ஓடி வரும்
வேட்கை ஓடும்
கண்டருளும் கண்ணுதலார்
கருணை
பொழிதிருநோக்கால்
தொண்டர் எதிர் நெடும்
விசம்பில் துணைவி ஓடும்
தோன்றினார்

7.1.16

3652 மழ விடைமேல் எழுந்து
அருளி வந்த ஒரு
செயலாலே
கழல் அடைந்த
திருத்தொண்டர் கண்டு
கரம் குவித்து இறைஞ்சி
விழ அருள் நோக்கு
அளித்து அருளிமிக்க
சிவலோகத்தில்
பழ அடிமைப் பாங்கு
அருளிப் பரமர் எழுந்து

3653 ஆதியார் தம்மை நாளும்
கல் எறிந்து அணுகப்
பெற்ற
கோதில் சீர்த் தொண்டர்
கொண்ட குறிப்பினை
அவர்க்கு நல்கும்
சோதியார் அறிதல்
அன்றித் துணிவது என்
அவர்தான் சூடித்
தீதினை நீக்கல் உற்றேன்
சிறப்புலியாரைச் செப்பி

7.2 சிறப்புலி நாயனார் புராணம் (3654 - 3659)

திருச்சிற்றம்பலம்

3654 பொன்னி நீர் நாட்டின் நீடும்
பொன் பதி புவனத்து
உள்ளோர்
இன்மையால் இரந்து
சென்றோர்க்கு இல்லை
என்னாதே ஈயும்
தன்மையார் என்று நன்மை
சார்ந்த வேதியரைச் சண்பை
மன்னனார் அருளிச்செய்த
மறைத் திரு ஆக்கூர்
அவ்வூர்

7.2.1

3655 தூ மலர்ச் சோலை தோறும்
சுடர் தொடுமாடம் தோறும்
மா மழை முழக்கம் தாழ்
மறை ஒலி முழக்கம் ஓங்கும்
பூ மலி மறுகில் இட்ட புகை
அகில் தூபம் தாழ்
ஓம நல் வேள்விச் சாலை
ஆகுதித் தூபம் ஓங்கும்

7.2.2

3656 ஆலை சூழ் பூக வேலி

அத்திரு ஆக்கூர் தன்னில்
ஞாலம் ஆர் புகழின் மிக்கார்
நான் மறைக் குலத்தில்
உள்ளார்

நீலம் ஆர் கண்டத்து எண்
தோள் நிருத்தார்தம்
திருத்தொண்டு ஏற்ற
சீலராய்ச் சாலும் ஈகைத்
திறத்தினில் சிறந்த நீரார்

7.2.3

3657 ஆளும் அங்கணருக்கு
அன்பர் அணைந்த போது
அடியில் தாழ்ந்து
மூளும் ஆதரவு பொங்க
முன்பு நின்று இனிய கூறி
நாளும் நல் அமுதம் ஊட்டி
நயந்தன எல்லாம் நல்கி
நீளும் இன்பத்து உள் தங்கி
நிதிமழை மாரி போன்றார்

7.2.4

3658 அஞ்சு எழுத்து ஓதி அங்கி
வேட்டு நல் வேள்வி

எல்லாம்

நஞ்சு அணி கண்டர் பாதம்

நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்து

எஞ்சலில் அடியார்க்கு

என்றும் இடை அறா

அன்பால் வள்ளல்

தஞ்செயல் வாய்ப்ப ஈசர்

தாள் நிழல் தங்கினாரே

7.2.5

3659 அறத்தினில் மிக்க மேன்மை

அந்தணர் ஆக்கூர் தன்னில்

மறைப் பெரு வள்ளலார்

வண் சிறப்புலி யார் தாள்

வாழ்த்திச்

சிறப்புடைத் திருச்

செங்காட்டங் குடியினில்

செம்மை வாய்ந்த

வீரர் சிறுத் தொண்டர் செய்த

திருத்தொழில் விளம்பல்

உற்றேன்

7.2.6

7.3 சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் (3660 - 3747)

திருச்சிற்றம்பலம்

3660 உரு நாட்டுஞ் செயல்
காமன் ஒழிய விழிபொழி
செந்தீ
வரும் நாட்டத் திருநுதலார்
மகிழ்து அருளும்
பதிவயலில்
கருநாட்டக் கடைசியர் தம்
களி நாட்டும் காவேரித்
திரு நாட்டு வளம் காட்டும்
செங்காட்டக் குடி ஆகும் 7.3.1

3661 நிலவிய அத் திருப்பதியில்
நெடும் சடையார் நீற்று
அடைவால்
உலகில் வளர் உயிர்க்கு
எல்லாம் உயர் காவல்

தொழில் பூண்டு
மலர் புகழ் மா மாத்திரர்
தம் குலம் பெருக வந்து
உள்ளார்

பலர் புகழும் திருநாமம்
பரஞ்சோதியார் என்பார் 7.3.2

3662 ஆயுள் வேதக் கலையும்
அலகில் வடநூல் கலையும்
தூய படைக்கலத்
தொழிலும் துறை நிரம்பப்
பயின்று அவற்றால்
பாயும் மதக் குஞ்சரமும்
பரியும் உகைக்கும் பண்பு
மேய தொழில்
விஞ்சையிலும்
மேதினியில் மேல் ஆனார் 7.3.3

3663 உள்ள நிறை
கலைத்துறைகள் ஒழிவு
இன்றி பயின்று அவற்றால்

தெள்ளி வடித்து அறிந்த
பொருள் சிவன் கழலில்
செறிவு என்றே
கொள்ளும் உணர்வினில்
முன்னே கூற்று உதைத்த
கழற்கு அன்பு
பள்ளமடையாய் என்றும்
பயின்று வரும்
பண்புடையார்

7.3.4

3664 ஈசன் அடியார்க்கு என்றும்
இயல்பான பணி செய்தே
ஆசில் புகழ்
மன்னவன்பால்
அணுக்கராய் அவற்கு
ஆகப்
பூசல் முனைக் களிற்
உகைத்து போர் வென்று
பொருள் அரசர்
தேசங்கள் பல கொண்டு
தேர்வேந்தன் பால்

7.3.5

சிறந்தார்

3665 மன்னவர்க்குத் தண்டு

போய் வடபுலத்து

வாதாவித்

தொன் நகரம் துகள் ஆகத்

துனைகெடும் கை வரை

உகைத்துப்

பல் மணியும் நிதிக்

குவையும் பகட்டு இனமும்

பரித் தொகையும்

இன்னை

எண்ணிலகவர்ந்தே இகல்

அரசன் முன் கொணர்ந்தார் 7.3.6

3666 கதிர் முடி மன்னனும் இவர்

தம் களிற்று உரிமை

ஆண்மையினை

அதிசயித்துப் புகழ்ந்து

உரைப்ப அறிந்த

அமைச்சர்களுக்கு

உரைப்பார்

மதி அணிந்தார்
திருத்தொண்டு வாய்த்தலி
உடைமையினால்
எதிரி இவருக்கு
இவ்வுலகில் இல்லை என
எடுத்து உரைத்தார்

7.3.7

3667 தம் பெருமான்
திருத்தொண்டர் எனக்
கேட்ட தார் வேந்தன்
உம்பர் பிரான் அடியாரை
உணராதே கெட்டு
ஒழிந்தேன்
வெம்பு கொடும் போர்
முனையில் விட்டு
இருந்தேன் எனவெருவுற்று
எம் பெருமான் இது
பொறுக்க வேண்டும் என
இறைஞ்சினான்

7.3.8

3668 இறைஞ்சுதலும் முன்

இறைஞ்சி என் உரிமைத்
தொழிற்கு அடுத்த
திறம் புரிவேன் அதற்கு
என்னோ தீங்கு என்ன
ஆங்கு அவர்க்கு
நிறைந்த
நிதிக்குவைகளுடன் நீடு
விருத்திகள் அளித்தே
அறம் புரி செங்கோல்
அரசன் அஞ்சலி செய்து
உரைக்கின்றான்

7.3.9

3669 உம்முடைய

நிலைமையினை
அறியாமை கொண்டு
உய்த்தீர்
எம்முடைய மனக்
கருத்துக்கு இனிதாக
இசைந்து உமது
மெய்ம்மைபுரி செயல்
விளங்க வேண்டியவாறே

சரித்துச்
செம்மை நெறி
திருத்தொண்டு செய்யும்
என விடை கொடுத்தான் 7.3.10

3670 மன்னவனை விடை
கொண்டு தம்பதியில் வந்து
அடைந்து
பன்னு புகழ் பரஞ்
சோதியார் தாமும் பனி மதி
வாழ்
சென்னியரைக் கணபதி
ஈச்சரத்து இறைஞ்சித்
திருத்தொண்டு
முன்னை நிலைமையில்
வழுவா முறை அன்பில்
செய்கின்றார்

7.3.11

3671 வேத காரணர் அடியார்
வேண்டிய மெய்ப் பணி
செய்யத்

தீதில் குடிப் பிறந்தார்
திருவெண்காட்டு நங்கை
எனும்

காதல் மனைக் கிழத்தியார்
கருத்து ஒன்ற வரும்
பெருமை

நீதி மனை அறம் புரியும்
நீர்மையினை நிலை
நிற்பார்

7.3.12

3672 நறை இதழித் திரு முடியார்
அடியாரை நாள் தோறும்
முறைமையினில் திரு
அமுது முன் ஊட்டிப் பின்
உண்ணும்

நிறையுடைய
பெருவிருப்பில் நியதி
ஆகக் கொள்ளும்
துறைவழுவா வகை
ஒழுகும் தூய தொழில்
தலை நின்றார்

7.3.13

3673 தூய திரு அமுது கனி
கன்னல் அறுசுவைக்
கறிநெய்
பாய தயிர் பால் இனிய
பண்ணியம் உண் நீர்
அமுதம்
மேய படியால் அமுது
செய்விக்க இசைந்து
அடியார்
மாயிரு ஞாலம் போற்ற
வரும் இவர் பால் மனம்
மகிழ்ந்தார்

7.3.14

3674 சீதமதி அரவின் உடன்
செஞ்சடைமேல் செறிவித்த
நாதன் அடியார் தம்மை
நயப்பாட்டு வழி பாட்டால்
மே தகையார் அவர்
முன்புமிகச் சிறியராய்
அடைந்தார்
ஆதலினால்

சிறுத்தொண்டர் என
நிகழ்ந்தார் அவனியின்
மேல்

7.3.15

3675 கண் நுதலார்
கணபதீச்சரத்தின் கண்
கருத்து அமர
உண்ணிறை அன்பினில்
பணி செய்து ஒழுவார்
வழுவு இன்றி
எண்ணில் பெரும் சீர்
அடியார் இடை விடாது
அமுதுசெய
நண்ணிய பேர்
உவகையுடன் நயந்து
உறையும் நாளின் கண்

7.3.16

3676 நீராடும் சடை முடியார்
அருளினால் நிறை
தவத்துப்
பேராளர் அவர் தமக்குப்

பெருகுதிரு மனை
அறத்தின்
வேராகி விளங்கும் திரு
வெண்காட்டு நங்கைபால்
சீராளத் தேவர் எனும்
திருமைந்தர் அவதரித்தார்

7.3.17

3677 அருமையினில் தனிப்
புதல்வர் பிறந்த பொழுது
அலங்கரித்த
பெருமையினில் கிளை
களிப்பப் பெறற்கு அரிய
மணிபெற்று
வரும் மகிழ்ச்சி தாதையார்
மனத்து அடங்காவகை
வளரத்
திருமலி நெய் ஆடல்
விழாச் செங்காட்டங்குடி
எடுப்ப

7.3.18

3678 மங்கல நல் இயம்

முழுக்கம் மறை முழுக்கம்
வான் அளப்ப
அங்கணர் தம் சீர்
அடியார்க்கு அளவு இறந்த
நிதி அளித்துத்
தங்கள் மரபினில் உரிமை
சடங்கு தச தினத்தினிலும்
பொங்கு பெரு
மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்து
காப்பு அணிபுணைந்தார்

7.3.19

3679 ஆர்வம் நிறை பெரும்
சுற்றம் அகமலர
அளித்தவர் தாம்
பார் பெருகும் மகிழ்ச்சி
உடன் பருவ முறைப்
பாராட்டுச்
சீர் பெருகச் செய்ய வளர்
திருமனார் சீறடியில்
தார் வளர் கிண்கிணி
அசையத் தளர் நடையின்

பதம் சார்ந்தார்

7.3.20

3680 சுருளும் மயிர் நுதல் சுட்டி
துணைக் காதின மணிக்
குதம்பை
மருவு திருக்கண்ட நாண்
மார்பினில் ஐம்படைக்
கையில்
பொருவில் வயிரச் சரிகள்
பொன் அரைஞாண் புனை
சதங்கை
தெருவில் ஒளி விளங்க
வளர்
திருவிளையாட்டினில்
அமர்ந்தார்

7.3.21

3681 வந்து வளர் மூவாண்டில்
மயிர் வினை மங்கலம்
செய்து
தந்தையாரும் பயந்த
தாயாரும் தனிச்சிறுவர்

சிந்தை மலர் சொல்
தெளிவித்தே செழும்
கலைகள் பயிலத்தம்
பந்தமற வந்து அவரைப்
பள்ளியினில் இருத்தினார் 7.3.22

3682 அந் நாளில் சண்பை நகர்
ஆண்தகையார் எழுந்து
அருள
முன்னாக எதிர்கொண்டு
கொடு புகுந்து முந்நூல்
சேர்
பொன் மார்பில் சிறுத்
தொண்டர்
புகலிகாவனார்தம்
நன்னமச் சேவடிகள்
போற்றி இசைத்து நலம்
சிறந்தார் 7.3.23

3683 சண்பையர் தம்
பெருமானும் தாங்க அரிய

பெரும் காதல்
பண்புடைய
சிறுத்தொண்டர் உடன்
பயின்று மற்று அவரை
மண் பரவும்
திருப்பதிகத்தினில்
வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி எழுந்து
அருளத் தாம் இனிது
நயப்பு உற்றார்

7.3.24

3684 இத்தன்மை நிகழும் நாள்
இவர் திருத்தொண்டு
இரும் கயிலை
அத்தர் திருவடி இணைக்
கீழ்ச் சென்று அணைய
அவர் உடைய
மெய்த் தன்மை அன்பு
நுகர்ந்து அருளுதற்கு
விடையவர் தாம்
சித்தம் மகிழ் வயிரவராய்த்

திருமலையின் நின்று
அணைகின்றார்

7.3.25

3685 மடல் கொண்ட மலர் இதழி
நெடும்சடையை வனப்பு
எய்தக்

கடல் மண்டி முகந்து
எழுந்த காள மேகச் சுருள்
போல்

தொடர் பங்கி சுருண்டு
இருண்டு தூறி நெறித்து
அசைந்து செறி

படர் துஞ்சின் கரும் குஞ்சி
கொந்தளம் ஆகப் பரப்பி

7.3.26

3686 அஞ்சனம் மஞ்சனம்

செய்தது அனைய அணி
கிளர் பம்பை

மஞ்சின் இடைஎழுந்த
வான மீன் பரப்பு என்னப்
புஞ்ச நிரை வண்டு தேன்
சுரும்பு புடை படர்ந்து

ஆர்ப்பத்
துஞ்சின் உனித்து தனிப்
பரப்பும் தும்பை நறுமலர்
தோன்ற

7.3.27

3687 அருகு திருமுடிச் செருகும்
அந்தி இளம் பிறை
தன்னைப்
பெருகு சிறுமதியாக்கிப்
பெயர்த்து சாத்தியது என்ன
விரிசுடர் செம்பவள ஒளி
வெயில் விரிக்கும்
விளங்கு சுடர்த்
திருநுதல் மேல் திருநீற்றுத்
தனிப் பொட்டும் திகழ்ந்து
இலங்க

7.3.28

3688 வெவ்வருக்கன்
மண்டலமும் விளங்கு மதி
மண்டலமும்
அவ்வனல்

செம்மண்டலமும் உடன்
அணைந்தது என அழகை
வவ்வும் திருக்காதின்
மணிக் குழைச் சங்கு
வளைத்து அதனுள்
செவ்வரத்த மலர் செறித்த
திருத்தோடு புடை சிறக்க 7.3.29

3689 களம் கொள் விடம்
மறைத்து அருளக் கடல்
அமுத குமிழிநிரைத்
துளங்கொளி வெண் திரட்
கோவைத் தூய வடம்
அணிந்தது என
உளங்கொள்பவர் கரைந்து
உடலும் உயிரும் உருகப்
பெருக
விளங்கும் திருக் கழுத்தின்
இடைவெண் பளிங்கின்
வடம் திகழ 7.3.30

3690 செம்பரிதி கடல் அளித்த

செக்கர் ஒளியினை அந்திப்
பம்பும் இருள் செறி
பொழுது படர்ந்து
அணைந்து சூழ்வது என
தம்பழைய கரியுரிவை
கொண்டுசமைத்தது
சாத்தும்

அம்பவளத் திருமேனிக்
கஞ்சுகத்தின் அணிவிளங்க 7.3.31

3691 மிக்கு எழும் அன்பர்கள்

அன்பு திருமேனி
விளைந்தது என
அக்குமணியால் சன்ன
வீரமும் ஆரமும் வடமும்
கைக்கு அணி

கொள்வளைச்சரியும்
அரைக் கடி சூத்திரச் சரியும்
தக்க திருக்கால் சரியும்

சாத்திய ஒண் சுடர் தயங்க 7.3.32

3692 பொருவில் திருத்

தொண்டார்க்குப் புவிமேல்
வந்து அருள் புரியும்
பெருகருளின் திறம் கண்டு
பிரான் அருளே பேணுவீர்
வரும் அன்பின் வழிநிற்பீர்
என மறைபூண்டு
அறைவனபோல்
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு
திசை முழுதும் செல
ஒலிப்ப

7.3.33

3693 அயன் கபாலம் தரித்த
இடத்திருக்கையால்
அணைத்த
வயங்கு ஒலி
மூவிலைச்சூலம்
மணித்திருத் தோள்மிசைப்
பொலியத்
தயங்கு சுடர்
வலத்திருக்கை

தமருகத்தின்

ஒலிதழைப்பப்

பயன் தவத்தால் பெறும் 7.3.34

புவியும் பாத தாமரை சூட

3694 அருள்பொழியும்

திருமுகத்தில் அணி

முறுவல் நிலவு எறிப்ப

மருள் பொழியும் மலம்

சிதைக்கும் வடிச்சூலம்

வெயில் எறிப்பப்

பொருள் பொழியும்

பெருகு அன்பு தழைத்து

ஓங்கிப்புவி ஏத்தத்

தெருள் பொழிவண்

தமிழ்நாட்டுச் செங்காட்டம்

குடிசேர்ந்தார்

7.3.35

3695 தண்டாத ஒரு வேட்கைப்

பசி உடையார்

தமைப்போலக்

கண்டாரைச் சிறுத்

தொண்டர்மனை வினவிக்
கடிது அணைந்து
தொண்டனார்க்கு
எந்நாளும் சோறு
அளிக்கும் திருத்தொண்டர்
வண்டார் பூந்தாரார்
இம்மனைக்கு உள்ளாரோ
என்ன

7.3.36

3696 வந்து அணைந்து
வினவுவார் மாதவரேயாம்
என்று
சந்தனம்மாம் தையலார்
முன்வந்து தாள் வணங்கி
அந்தமில் சீர் அடியாரைத்
தேடி அவர் புறத்து
அணைந்தார்
எந்தமை ஆள் உடையீரே
அகத்து எழுந்து அருளும்
என

7.3.37

3697 மடவரலை முகம் நோக்கி

மாதரார் தாம் இருந்த
இடவகையில்
தனிபுகுதோம் என்று
அருள அதுகேட்டு
விட அகல்வார் போல்
இருந்தார் என வெருவி
விரைந்து மனைக்
கடன் உடைய
திருவெண்காட்டு அம்மை
கடைத்தலை எய்தி

7.3.38

3698 அம்பலவர் அடியாரை
அமுது செய்விப்பார்
இற்றைக்கு
எம் பெருமான்
யாவரையும் கண்டிலர்
தேடிப் போனார்
வம்பென நீர் எழுந்து
அருளி வரும் திருவேடம்
கண்டால்

தம் பெரிய பேறு என்றே
மிக மகிழ்வார்

7.3.39

இனித்தாழார்

3699 இப்பொழுதே வந்து

அணைவர் எழுந்து அருளி

இரும் என்ன

ஒப்பில் மனை அறம்

புரப்பீர் உத்தரா பதி

உள்ளோம்

செப்பரும் சீர்

சிறுத்தொண்டர் தமைக்

காணச் சேர்ந்தனம் யாம்

எப்பரிசும் அவர் ஒழிய

இங்கு இரோம் என்று

அருளி

7.3.40

3700 கண்ணுதலில் காட்டாதார்

கணபதீச் சரத்தின் கண்

வண்ணமலர் ஆத்தியின்

கீழ் இருக்கின்றோம் மற்று

அவர்தாம்

நண்ணினால் நாம் இருந்த
பரிசு உரைப்பீர் என்று
அருளி
அண்ணலார் திருவாத்தி
அணைந்து அருளி
அமர்ந்திருந்தார்

7.3.41

3701 நீரார் சடையான்
அடியாரை நேடி எங்கும்
காணாது
சீரார் தவத்துச்
சிறுத்தொண்டர் மீண்டும்
செல்வமனை எய்தி
ஆரா இன்ப
மனைவியார்க்கு இயம்பி
அழிவு எய்திட அவரும்
பாரா தரிக்கும்
திருவேடத்து ஒருவர்
வந்தபடி பகர்ந்தார்

7.3.42

3702 அடியேன் உய்ந்தேன்

எங்கு உற்றார் உரையாய்
என்ன அவர் மொழிவார்
வடி சேர் சூல கபாலத்தார்
வட தேசத்தோம் என்றார்
வண்

துடிசேர் கரத்துப் பயிரவர்
யாம் சொல்ல இங்கும்
இராதே போய்க்
கடிசேர் திரு ஆத்தியின்
நிழல்கீழ் இருந்தார்
கணபதீச் சரத்து

7.3.43

3703 என்று மனைவியார்
இயம்ப எழுந்த விருப்பால்
விரைந்து எய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம்
பணிந்து நின்றார்
சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமை
நோக்கி நீரோ பெரிய
சிறுத்தொண்டர்

என்று திருவாய் மலர்ந்து
அருள இறைவர் தம்மைத்
தொழுது உரைப்பார்

7.3.44

3704 பூதி அணி சாதனத்தவர்
முன் போற்றப் போதேன்
ஆயிடினும்
நாதன் அடியார்
கருணையினால் அருளிச்
செய்வார் நான் என்று
கோதில் அன்பர் தமை
அமுது செய்விப்பதற்குக்
குலப்பதியில்
காதலாலே தேடியும் முன்
காணேன் தவத்தால்
உமைக் கண்டேன்

7.3.45

3705 அடியேன் மனையில்
எழுந்து அருளி அமுது
செய்ய வேண்டும் என
நெடியோன் அறியா

அடியார்தாம் நிகழும்
தவத்தீர் உமைக் காணும்
படியால் வந்தோம் உத்தர
பதியோம் எம்மைப் பரிந்து
ஊட்ட

முடியா துமக்குச் செய்கை
அரிது ஒண்ணா என்று
மொழிந்து அருள

7.3.46

3706 எண்ணா அடியேன்

மொழியேன் நீர் அமுது
செய்யும் இயல்பு
அதனைக்

கண்ணார் வேடம் நிறை
தவத்தீர் அருளிச் செய்யும்
கடிது அமைக்க
தண்ணார் இதழி முடியார்
தம் அடியார்
தலைப்பட்டால் தேட
ஒண்ணாதனவும்
உளவாகும் அருமை

இல்லை என உரைத்தார் 7.3.47

3707 அரியது இல்லை எனக்
கேட்ட பொழுதில் அழகு
பொழிகின்ற
பெரிய பயிரவக் கோலப்
பெருமான் அருளிச்
செய்வார் யாம்
பரியுந் தொண்டர் மூவிருது
கழித்தால் பசு வீழ்த்திட
உண்பது
உரிய நாளும் அதற்கு
இன்றால் ஊட்ட அரிதாம்
உமக்கு என்றார்

7.3.48

3708 சால நன்று முந் நிரையும்
உடையேன் தாழ்வு இங்கு
எனக்கு இல்லை
ஆலம் உண்டார் அன்பர்
உமக்கு அமுதாம்
பசுத்தான் இன்னது என
ஏல அருளிச் செயப்

பெற்றால் யான் போய்
அமுது கடிது அமைத்துக்
காலம் தப்பாமே வருவேன்
என்று மொழிந்து கை
தொழுதார்

7.3.49

3709 பண்பு மிக்க

சிறுத்தொண்டர் பரிவு
கண்டு பயிரவரும்
நண்பு மிக்கீர் நாம்
உண்ணப் படுக்கும் பசுவும்
நரப்பசுவாம்
உண்பதஞ்சு பிராயத்துள்
உறுப்பில் மறுவின்றேல்
இன்னம்
புண் செய் நோவில் வேல்
எறிந்தால் போலும்
புகல்வது ஒன்று என்றார்

7.3.50

3710 யாதும் அரியது இல்லை
இனி ஈண்ட அருளிச்

செய்யும் என
நாதன் தானும் ஒரு குடிக்கு
நல்ல சிறுவன் ஒரு
மகனைத்
தாதை அரியத் தாய்
பிடிக்கும் பொழுதில்
தம்மில் மனம் உவந்தே
ஏதம் இன்றி அமைத்த
கறியாம் இட்டு உண்பது
என மொழிந்தார்

7.3.51

3711 அதுவும் முனைவர்
மொழிந்து அருளக் கேட்ட
தொண்டர் அடியேனுக்கு
இதுவும் அரிது அன்று
எம்பெருமான் அமுது
செய்யப் பெறில் என்று
கதுமென் விரைவில் அவர்
அவர் இசையப் பெற்றுக்
களிப்பால் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்

பாதம் பணிந்து மனையில்
வந்து அணைந்தார்

7.3.52

3712 அன்பு மிக்க பெரும்

கற்பின் அணங்கு திரு

வெண் காட்டு அம்மை

முன்பு வந்து சிறுத்

தொண்டர் வரவு நோக்கி

முன் நின்றே

இன்பம் பெருக மலர்ந்த

முகம் கண்டு பாதமிசை

இறைஞ்சிப்

பின்பு கணவர் முகம்

நோக்கிப் பெருகும்

தவத்தோர் செயல் வினவ

7.3.53

3713 வள்ளலாரும் மனையாரை

நோக்கி வந்த மாதவர் தாம்

உள்ளம் மகிழ அமுது செய

இசைந்தார் குடிக்கோர்

சிறுவனுமாய்

கொள்ளும் பிராயம்
ஐந்துளனாய் உறுப்பில்
குறைபாடு இன்றித்தாய்
பிள்ளை பிடிக்க உவந்து
பிதா அரிந்து சமைக்கப்
பெறின் என்றார்

7.3.54

3714 அரிய கற்பின்

மனைவியார் அவரை
நோக்கி உரை செய்வார்
பெரிய பயிரவத் தொண்டர்
அமுது செய்யப்
பெறுவதற்கு இங்கு
உரிய வகையால் அமுது
அமைப்போம் ஒருவன்
ஆகி ஒரு குடிக்கு
வரும் அச்சிறுவன் தனைப்
பெறுமாறு எவ்வாறு என்று
வணங்குதலும்

7.3.55

3715 மனைவியார் தம் முகம்

நோக்கி மற்று இத் திறத்து
மைந்தர் தமை
நினைவு நிரம்ப நிதி
கொடுத்தால் தருவார்
உளரே? நேர் நின்று
தனையன் தன்னைத்
தந்தை தாய் அரிவார்
இல்லைத் தாழாதே
எனை இங்கு உய்ய நீ
பயந்தான் தன்னை
அழப்போம் யாம் என்றார்

7.3.56

3716 என்று கணவர் கூறுதலும்
அதனுக்கு இசைந்து
எம்பிரான் தொண்டர்
இன்று தாழாது அமுது
செய்யப் பெற்று இங்கு
அவர் தம் மலர்ந்த முகம்
நன்று காண்பது என
நயந்து நம்மைக் காக்க
வரும் மணியை

சென்று பள்ளியினில்
கொண்டு வாரும் என்றார்
திரு அனையார்

7.3.57

3717 காதல் மனையார் தாம்

கூறக் கணவனாரும்

காதலனை

ஏதம் அகலப் பெற்ற பேறு

எல்லாம் எய்தினால் போல

நாதர் தமக்கு அங்கு

அமுது ஆக்க நறும் மென்

குதலை மொழிப் புதல்வன்

ஓத அணைந்த

பள்ளியினில் உடன்

கொண்டு எய்தக் கடிது

அகன்றார்

7.3.58

3718 பள்ளியினில் சென்று

எய்துதலும் பாதச் சதங்கை

மணி ஒலிப்ப

பிள்ளை ஓடி வந்து எதிரே

தழுவ எடுத்து இயல்பின்

மேல்

கொள்ள அணைத்துக்

கொண்டு மீண்டு இல்லம்

புகுதக் குலமாதர்

வள்ளலார் தம் முன்

சென்று மைந்தன் தன்னை

எதிர் வாங்கி

7.3.59

3719 குஞ்சி திருத்தி முகம்

துடைத்துக் கொட்டை

அரை ஞாண் துகன் நீக்கி

மஞ்சள் அழிந்த அதற்கு

இரங்கி மையும் கண்ணின்

மருங்கு ஒதுக்கிப்

பஞ்சி அஞ்சும் மெல்

அடியார் பரிந்து

திருமஞ்சனம் ஆட்டி

எஞ்சல் இல்லாக் கோலம்

செய்து எடுத்துக் கணவர்

கைக் கொடுத்தார்

7.3.60

3720 அச்சம் எய்திக் கறி

அமுதாம் என்னும்
அதனால் அரும் புதல்வன்
உச்சி மோவார் மார்பின்
கண் அணைத்தே முத்தம்
தாமுண்ணார்
பொச்சம் இல்லாத் திருத்
தொண்டர் புனிதர் தமக்குக்
கறி அமைக்க
மெச்சம் மனத்தால்
அடுக்களையின் மேவார்
வேறு கொண்டு
அணைவார்

7.3.61

3721 ஒன்றும் மனத்தார்
இருவர்களும் உலகர்
அறியார் என மறைவில்
சென்று புக்குப்
பிள்ளைதனைப் பெற்ற
தாயார் செழுங்கலங்கள்
நன்று கழுவிக் கொடு
செல்ல நல்ல மகனை

எடுத்து உலகை
வென்ற தாதையார்
தலையைப் பிடிக்க
விரைந்து மெய்த்தாயார் 7.3.62

3722 இனிய மழலைக்
கிண்கிணிக் கால் இரண்டும்
மடியின் புடை இடுக்கிக்
கனிவாய் மைந்தன் கை
இரண்டும் கையால்
பிடிக்கக் காதலனும்
நனி நீடு உவகை
உறுகின்றார் என்று
மகிழ்ந்து நகை செய்யத்
தனிமா மகனைத்
தாதையார் கருவி கொண்டு
தலை அரிவார் 7.3.63

3723 பொருவில் பெருமைப்
புத்திரன் மெய்த் தன்மை
அளித்தான் எனப்

பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி எய்த
அவர் மனைவியாரும்
கணவனார்
அருமை உயிரை எனக்கு
அளித்தான் என்று மிகவும்
அகம் மலர
இருவர் மனமும் பேர்
உவகை எய்தி அரிய
வினை செய்தார்

7.3.64

3724 அறுத்த தலையின்
இறைச்சி திரு அமுதுக்கு
ஆகாது எனக் கழித்து
மறைத்து நீக்கச்
சந்தனத்தார் கையில்
கொடுத்து மற்றை உறுப்பு
இறைச்சி எல்லாம் கொத்தி
அறுத்து எலும்பு முளை
திறந்து இட்டு
கறிக்கு வேண்டும் பல

காயம் அரைத்துக் கூட்டிக்
கடிது அமைப்பார்

7.3.65

3725 மட்டு விரிபூங்குழல்
மடவார் அடுப்பில் ஏற்றி
மனம் மகிழ்ந்தே
அட்ட கறியின் பதம்
அறிந்து அங்கு இழிச்சி
வேறோர் அரும்கலத்துப்
பட்ட நறையால் தாளித்துப்
பலவும் மற்றும் கறி
சமைத்துச்
சட்ட விரைந்து
போனகமும் சமைத்துக்
கணவர் தமக்கு உரைத்தார்

7.3.66

3726 உடைய நாதர் அமுது செய
உரைத்த படியே
அமைவதற்கு
அடையும் இன்பம்
முன்னையிலும் ஆர்வம்
பெருகிக் களி கூர

விடையில் வருவார்
தொண்டர் தாம் விரைந்து
சென்று மெல் மலரின்
புடைவண்டு அறையும்
ஆத்தியின் கீழ் இருந்த
புனிதர் முன் சென்றார்

7.3.67

3727 அண்ணல் திரு முன்பு
அணைந்து இறைஞ்சி
அன்பர் மொழிவார்
அடியேன்பால்
நண்ணி நீர் இங்கு அமுது
செய வேண்டும் என்று
நான் பரிவு
பண்ணினேனாய்ப் பசித்து
அருளத் தாழ்த்தது
எனினும் பணி சமைத்தேன்
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்து
அருள வேண்டும் என்று
அங்கு எடுத்துரைப்பார்

7.3.68

3728 இறையும் தாழாது எழுந்து

அருளி அமுது செய்யும்
 என்று இறைஞ்ச
 கறையும் கண்டத்தினில்
 மறைத்துக் கண்ணும்
 நுதலில் காட்டாதார்
 நிறையும் பெருமைச்
 சிறுத்தொண்டர் போதும்
 என்ன நிதி இரண்டும்
 குறைவன் ஒருவன் பெற்று
 உவந்தால் போலக்
 கொண்டு மனை புகுந்தார்

7.3.69

3729 வந்து புகுந்து
 திருமனையில்
 மனைவியார் தாம்
 மாதவரை
 முந்த எதிர் சென்று அடி
 வணங்கி முழுதும் அழகு
 செய்த மனைச்
 சந்த மலர் மாலைகள்

முத்தின் தாமம் நாற்றித்
தவிசு அடுத்த
கந்த மலர் ஆசனம் காட்டிக்
கமழ் நீர்க் கரகம் எடுத்து
ஏந்த

7.3.70

3730 தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர்
சோதியார் தம் கழல்
விளக்கி
ஆய புனிதப் புனல் தங்கள்
தலைமேல் ஆரத் தெளித்து
இன்பம்
மேய இல்லம்
எம்மருங்கும் வீசி விரை
மென்மலர்ச் சாந்தம்
ஏயும் தூப தீபங்கள் முதல்
பூசனை செய்து
இறைஞ்சுவார்

7.3.71

3731 பனி வெண் திங்கள் சடை
விரித்த பயில் பூங்குஞ்சி

பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப்
போனகமும் கறியும்
படைக்கும்படி பொற்பின்
வனிதை யாரும் கணவரும்
முன் வணங்கிக் கேட்ப
மற்று அவர்தாம்
இனிய அன்னம் உடன்
கறிகள் எல்லாம் ஒக்கப்
படைக்க என

7.3.72

3732 ரிசு விளங்கப் பரிகலமும்
திருத்தி பாவாடையில்
ஏற்றித்
தெரியும் வண்ணம்
செஞ்சாலிச் செழும்
போனகமும் கறி அமுதும்
வரிசையினில் முன்
படைத்து எடுத்து மன்னும்
பரிகலக் கான் மேல்
விரி வெண் துகிலின் மிசை

வைக்க விமலர் பார்த்து
அங்கு அருள் செய்வார்

7.3.73

3733 சொன்ன முறையில் படுத்த
பசுத் தொடர்ந்த உறுப்பு
எலாம் கொண்டு
மன்னு சுவையில் கறி
ஆக்கிமாண அமைத்தீரே?
என்ன

அன்னம் அனையார் தலை
இறைச்சி அமுதுக்காகாது
எனக் கழித்தோம் என்ன
அதுவும் கூட நாம்
உண்பது என்றார் இடர்
தீர்ப்பார்

7.3.74

3734 சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்
தொண்டர்
மனைவியாரோடும்
திகைத்து அயரச்
சந்தனத்தார் எனும்
தாதியார்தாம் அந்தத் தலை

இறைச்சி

வந்த தொண்டர் அமுது

செயும் பொழுது நினைக்க

வரும் என்றே

முந்த அமைத்தேன் கறி

அமுது என்று எடுத்துக்

கொடுக்க முகம் மலர்ந்தார் 7.3.75

3735 வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்து

அதன் பின் வணங்கும்

சிறுத் தொண்டரை நோக்கி

ஈங்கு நமக்குத் தனி

உண்ண ஒண்ணாது ஈசன்

அடியார் இப்

பாங்கு நின்றார் தமைக்

கொணர்வீர் என்று பரமர்

பணித்து அருள

ஏங்கிக் கெட்டேன் அமுது

செய்ய இடையூறு

இதுவோ என நினைவார் 7.3.76

3736 அகத்தின் புறத்துப் போய்
அருளால் எங்கும் காணார்
அழிந்து அணைந்து
முகத்தில் வாட்டம் மிகப்
பெருகப் பணிந்து
முதல்வர்க்கு உரை
செய்வார்
இகத்தும் பரத்தும் இனி
யாரைக் காணேன் யானும்
திருநீறு
சுகத்தில் இடுவார் தமைக்
கண்டே இடுவேன் என்று
தாழ்ந்து இறைஞ்ச

7.3.77

3737 உம்மைப் போல் நீறு
இட்டார் உளரோ உண்பீர்
நீர் என்று
செம்மை கற்பில்
திருவெண்காட்டு அம்மை
தம்மைக் கலம் திருத்தி

வெம்மை இறைச்சி சோறு
இதனில் மீட்டுப் படையும்
எனப் படைத்தார்
தம்மை ஊட்ட வேண்டி
அவர் உண்ணப் புகலும்
தடுத்து அருளி

7.3.78

3738 ஆறு திங்கள் ஒழிந்து
உண்போம் உண்ணும்
அளவும் தரியாது
சோறு நாளும்க் உண்பீர்
முன் உண்பது என் நம்
உடன் துய்ப்ப
மாறின் மகவு பெற்றீரேல்
மைந்தன் தன்னை
அழையும் என
ஈறும் முதலும்
இல்லாதாருக்கு இப்போது
உதவான் அவன் என்றார்

7.3.79

3739 நாம் இங்கு உண்பது

அவன் வந்தால் நாடி
அழையும் என நம்பர்
தாம் அங்கு அருளிச்
செய்யத் தரியார் தலைவர்
அழுது செய்து அருள
யாம் இங்கு என் செய்தால்
ஆகும் என்பார் விரைவு
உற்று எழுந்து அருளால்
பூ மென் குழலார் தம்
மோடும் புறம் போய்
அழைக்கப் புகும் போது

7.3.80

3740 வையம் நிகழும் சிறுத்
தொண்டர் மைந்தா
வருவாய் என அழைத்தார்
தையலாரும் தலைவர்
பணி தலை நிற்பாராய்த்
தாம் அழைப்பார்
செய்ய மணியே சீராளா
வாராய் சிவனார் அடியார்
யாம்

உய்யும் வகையால் உடன்
உண்ண அழைக்கின்றார்
என்று ஓலம் இட

7.3.81

3741 பரமர் அருளால்
பள்ளியின் நின்று
ஓடிவருவான் போல் வந்த
தரமில் வனப்பின் தனிப்
புதல்வன் தன்னை எடுத்து
தழுவித் தம்
கரம் முன் அணைத்துக்
கணவனார் கையில்
கெடுப்பக் களி கூர்ந்தார்
புரமுன்று எரித்தார்
திருத்தொண்டர் உண்ணப்
பெற்றோம் எனும்
பொலிவால்

7.3.82

3742 வந்த மகனைக் கடிதில்
கொண்டு அமுது
செய்விப்பான் வந்தார்
முந்தவே அப் பயிரவராம்

முதல்வர் அங்கண்
மறைந்து அருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது
திகைத்தார் வீழ்ந்தார்
தெருமந்தார்
வெந்த இறைச்சிக் கறி
அமுதும் கலத்தில் காணார் 7.3.83
வெருவுற்றார்

3743 செய்ய மேனிக்

கருங்குஞ்சிச் செழும்
அஞ்சுகத்துப் பயிரவர்
யாம்
உய்ய அமுது செய்யாதே
ஒளித்தது எங்கே எனத்
தேடி
மையல் கொண்டு புறத்து
அணைய மறைந்த அவர்
தாம் மலை பயந்த
தைய லோடும்
சரவணத்துத் தனயரோடும்

தாம் அணைவார்

7.3.84

3744 தனி வெள் விடை மேல்
நெடும் விசம்பில் தலைவர்
பூத கண நாதர்
முனிவர் அமரர்
விஞ்சையர்கள் முதலாய்
உள்ளோர் போற்றி
இசைப்ப
இனிய கறியும் திரு
அமுதும் அமைத்தார் காண
எழுந்து அருளிப்
பனி வெண் திங்கள் முடி
துளங்க பரந்த கருணை
நோக்கு அளித்தார்

7.3.85

3745 அன்பின் வென்ற
தொண்டர் அவர்க்கு
அமைந்த மனைவியார்
மைந்தர்
முன்பு தோன்றும்

பெருவாழ்வை முழுதும்
கண்டு பரவசமாய்
என்பும் மனமும் கரைந்து
உருக விழுந்தார் எழுந்தார்
ஏத்தினார்
பின்பு பரமர் தகுதியினால்
பெரியோர் அவருக்கு 7.3.86
அருள் புரிவார்

3746 கொன்றை வேணியார்
தாமும் பாகம் கொண்ட
குலக் கொடியும்
வென்றி நெடுவேல்
மைந்தரும் தம்
விரைப்பூங்கமலச் சேவடிக்
கீழ்
நின்ற தொண்டர்
மனைவியார் நீடு மகனார்
தாதியார்
என்றும் பிரியாதே
இறைஞ்சி இருக்க உடன்

3747 ஆறு முடிமேல்
அணிந்தவருக்கு அடியார்
என்று கறி அமுதா
ஊறு இலாத தனிப்
புதல்வன் தன்னை அரிந்து
அங்கு அமுது ஊட்டப்
பேறு பெற்றார் சே அடிகள்
தலைமேல் கொண்டு பிற
உயிர்கள்
வேறு கழறிற்று அறிவார்
தம் பெருமையும் தொழுது
விளம்புவார்

திருச்சிற்றம்பலம்

**7.4 கழற்றி அறிவார் நாயனார் புராணம்
(3748 - 3922)**

திருச்சிற்றம்பலம்

3748 மாவீற்று இருந்த பெரும்
சிறப்பின் மன்னும்
தொன்மை மலை நாட்டுப்
பா வீற்றிருந்த பல்புகழார்
பயிலும் இயல்பில் பழம்
பதி தான்
சேவீற்று இருந்தார்
திருவஞ்சைக் களமும்
நிலவிச் சேரர் குலக்
கோவீற்று இருந்து முறை
புரியும் குலக்கோ மூதூர்
கொடுங்கோளூர்

7.4.1

3749 காலை எழும் பல்
கலையின் ஒலி களிற்றுக்
கன்று வடிக்கும் ஒலி
சோலை எழும் மென்
சுரும்பின் ஒலி துரகச்
செருக்கால் சுலவும் ஒலி
பாலை விபஞ்சி பயிலும்
ஒலி பாடல் ஆடல்

முழுவின் ஒலி
வேலை ஒலியை விழுங்கி
எழு விளங்கி ஓங்கும்
வியப்பினதால்

7.4.2

3750 மிக்க செல்வம் மனைகள்

தொறும் விளையும்
இன்பம் விளங்குவன
பக்கம் நெருங்கும் சாலை
தொறும் பயில் சட்ட
அறங்கள் பல்குவன
தக்க அணி கொள்
மாடங்கள் தொறும் சைவ
மேன்மை சாற்றுவன
தொக்க வளங்கள்
இடங்கள் தொறும் அடங்க
நிதியம் துவன்றுவன

7.4.3

3751 வேத நெறியின் முறை
பிறழா மிக்க ஒழுக்கம்
தலை நின்ற

சாதி நான்கு நிலை
தழைக்கும் தன்மைத்து
ஆகி தடம் மதில் சூழ்
சூத வகுள சரள நிரை
துதையும் சோலை வள
நகர் தான்
கோதை அரசர் மகோதை
எனக் குலவும் பெயரும் 7.4.4
உடைத்துலகில்.

3752 முருகு விரியும் மலர்ச்
சோலை மூதூர் அதன் கண்
முறை மரபின்
அருதி அழியும் கலி நீக்கி
அறம் கொள் சைவத் திறம்
தழைப்பத்
திருகு சின வெம்
களியானைச் சேரர்
குலமும் உலகும் செய்
பெருகும் தவத்தால் அரன்
அருளால் பிறந்தார்

பெருமாக் கோதையர்

7.4.5

3753 திருமா நகரம் திரு
அவதாரம் செய் விழுவின்
சிறப்பினால்
வருமா களிகூர் நெய்
ஆடல் எடுப்ப வான மலர்
மாரி
தருமா விசும்பின் மிக
நெருங்க தழங்கும் ஒலி
மங்கலம் தழைப்பப்
பெருமா நிலத்தில்
எவ்வுயிரும் பெருகு
மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால்

7.4.6

3754 மண் மேல் சைவ நெறி
வாழ வளர்ந்து முன்னை
வழி அன்பால்
கண் மேல் விளங்கு
நெறியினார் கழலே
பேணும் கருத்தினராய்

உள் மேவிய அன்பினர்
ஆகி உரிமை அரசர்
தொழில் புரியார்
தெள் நீர் முடியார் திரு
வஞ்சைக் களத்தில்
திருத்தொண்டே புரிவார்

7.4.7

3755 உலகின் இயல்பும் அரசு
இயல்பும் உறுதி அல்ல
என உணர்வார்
புலரி எழுந்து புனல்
மூழ்கிப் புனித வெண்
நீற்றினும் மூழ்கி
நிலவு திரு நந்தன வனத்து
நீடும் பணிகள் பல செய்து
மலரும் முகையும்
கொணர்ந்து மாலை சாத்த
மகிழ்ந்து அமைத்து

7.4.8

3756 திரு மஞ்சனமும்
கொணர்ந்து திரு அலகும்

இட்டு திரு மெழுக்கு
வரும் அன்புடன் இன்பு
உறச் சாத்தி மற்றும் உள்ள
திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்து
அமைத்துப் பேணும்
விருப்பில் திருப்பாட்டும்
ஒருமை நெறியின் உணர்வு
வர ஒதிப் பணிந்தே
ஒழுகும் நாள்

7.4.9

3757 நீரின் மலிந்த கடல் அகழி
நெடுமால் வரையின்
கொடிமதில் சூழ்
சீரின் மலிந்த திரு நகரம்
அதனில் செங்கோல்
பொறையன் எனும்
காரின் மலிந்த கெடை
நிழல் மேல் கவிக்கும்
கொற்றக் குடை நிழல் கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்து

அரசன் தரணி நீத்துத் தவம்
சார்ந்தான்

7.4.10

3758 வந்த மரபின் அரசு
அளிப்பான் வனம் சார்
தவத்தின் மருவிய பின்
சிந்தை மதி நூல் தேர்
அமைச்சர் சில நாள்
ஆய்ந்து தெளிந்த நெறி
முந்தை மரபில் முதல்வர்
திருத் தொண்டு முயல்வார்
முதற்று ஆக
இந்து முடியார்
திருவஞ்சைக் களத்தில்
அவர் பால் எய்தினார்

7.4.11

3759 எய்தி அவர் தம் எதிரில்
இறைஞ்சி இருந்தண் சாரல்
மலை நாட்டுச்
செய்தி முறைமையால்
உரிமைச் செங்கோல் அரசு
புரிவதற்கு

மைதீர் நெறியின் முடி சூடி
அருளும் மரபால் வந்தது
எனப்

பொய்தீர் வாய்மை
மந்திரிகள் போற்றிப்
புகன்ற பொழுதின்கண்

7.4.12

3760 இன்பம் பெருகும் திருத்
தொண்டுக்கு இடையூறு
ஆக இவர் மொழிந்தார்
அன்பு நிலைமை
வழுவாமை அரசு புரக்க
அருள் உண்டேல்
என்பும் அரவும்
புனைந்தாரை இடை
பெற்று அறிவேன் எனப்
புக்கு

முன்பு தொழுது
விண்ணப்பம் செய்தார்
முதல்வர் அருளினால்

7.4.13

3761 மேவும் உரிமை அரசு

அளித்தே விரும்பும் காதல்
வழிபாடும்
யாவும் யாரும் கழறினவும்
அறியும் உணர்வும் ஈறு
இல்லாத்
தாவில் விறலும் தண்டாத
கொடையும் படை
வாகனமும் முதல் ஆம்
காவல் மன்னர்க்கு
உரியனவும் எல்லாம்
கைவந்து உறப் பெற்றார்

7.4.14

3762 ஆன அருள் கொண்டு
அஞ்சலி செய்து
இறைஞ்சிப் புறம் போந்து
அரசு அளித்தல்
ஊனம் ஆகும் திருத்
தொண்டுக்கு எனினும்
உடையான் அருளாலே
மேன்மை மகுடம்
தாங்குதற்கு வேண்டும்

அமைச்சர்க்கு உடன்
படலும்
மான அமைச்சர் தாள்
பணிந்து அவ் விணைமேல்
கொண்டு மகிழ்ந்து
எழுந்தார்

7.4.15

3762 உரிமை நாளில் ஒரை
நலன் எய்த மிக்க
உபகரணம்
பெருமை சிறக்க
வேண்டுவன எல்லாம்
பிறங்க மங்கலம் செய்து
இருமை உலகுக்கு ஒருமை
முடி கவித்தார் எல்லா
உயிரும் மகிழ்
தரும நிலைமை அறிந்து
புவி தாங்கும் கழறிற்
அறிவார் தாம்

7.4.16

3764 தம்பிரானார் கோயில்

வலம் கொண்டு திருமுன்
தாழ்ந்து எழுந்து
கும்ப யானை மேல்
கொண்டு கொற்றக்
குடையும் சாமரையும்
நம்பும் உரிமை யவர்
தாங்க நலம் கொள் நகர்
சூழ் வலம் கொள்வார்
மொய்ம்பில் உவரின்
பொதி சுமந்தோர்
வண்ணான் முன்னே வரக்
கண்டார்

7.4.17

3765 மழையில் கரைந்து அங்கு
உவர் ஊறி மேனி
வெளுத்த வடிவினால்
உழையில் பொலிந்த
திருக்கரத்தார் அடியார்
வேடம் என்று உணர்ந்தே
இழையிற் சிறந்த ஓடை
நுதல் யானைக் கழுத்தின்

நின்று இழிந்து
விழைவில் பெருகும்
காதலினால் விரைந்து
சென்று கை தொழுதார்

7.4.18

3766 சேரர் பெருமான் தொழக்
கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்
வணங்கி
யார் என்று அடியேனைக்
கொண்டது அடி
வண்ணான் எனச்
சேரர் பிரானும் அடிச்சேரன்
அடியேன் என்று
திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர்
வருந்தாது ஏகும் என
மொழிந்தார்

7.4.19

3767 மன்னர் பெருமான்
திருத்தொண்டு கண்டு மதி

நீடு அமைச்சர் எலாம்
சென்னி மிசை அஞ்சலி
செய்து போற்றச் சினமால்
களிறு ஏறி
மின்னு மணிப் பூண் கொடி
மாட வீதி மூதூர் வலம்
கொண்டு
பொன்னின் மணி மாளிகை
வாயில் புக்கார் புனை
மங்கலம் பொலிய

7.4.20

3768 யானை மிசை நின்று
இழிந்து அருளி இலங்கும்
மணி மண்டபத்தின் கண்
மேன்மை அரி ஆசனத்து
ஏறி விளங்கும் கொற்றக்
குடை நிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரை
முன் பணி மாறப்பன் மலர்
தூவி
மான அரசர் போற்றிட

வீற்று இருந்தார் மன்னர்
பெருமானார்

7.4.21

3769 உலகு புரக்கும்

கொடைவளவர் உரிமைச்
செழியர் உடன் கூட

நிலவு பெரு முக்

கோக்களாய் நீதி மனுநூல்

நெறி நடத்தி

அலகில் அரசர் திறை

கொணர அகத்தும் புறத்தும்

பகை அறுத்து

மலரும் திரு நீற்று

ஒளிவளர மறைகள் வளர

மண் அளிப்பார்

7.4.22

3770 நீடும் உரிமைப் பேர்

அரசால் நிகழும் பயனும்

நிறை தவமும்

தேடும் பொருளும் பெரும்

துணையும் தில்லைச்

திருச்சிற்றம் பலத்துள்

ஆடும் கழலே எனத்
தெளிந்த அறிவால் எடுத்த
திருப்பாதம்
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனை
மேல் கொண்டார் சேரர்
குலப் பெருமாள்

7.4.23

3771 வாசத் திருமஞ்சனம்
பள்ளித் தாமம் சாந்தம்
மணித் தூபம்
தேசில் பெருகும் செழும்
தீபம் முதலாயினவும் திரு
அமுதும்
ஈசர்க்கு ஏற்ற பரிசினால்
அர்ச்சித்து அருள
எந்நாளும்
பூசைக்கு அமர்ந்த பெரும்
கூத்தர் பொன் பார்
சிலம்பின் ஒலி அளித்தார்

7.4.24

3772 நம்பர் தாளின்
வழிபாட்டால் நாளும

இன்புற்று அமர்கின்றார்
இம்பர் உலகில்
இரவலர்க்கும் வறியோர்
எவர்க்கும் ஈகையினால்
செம் பொன் மழையாம்
எனப் பொழிந்து திருந்து
வெற்றி உடன் பொருந்தி
உம்பர் போற்றத் தம்
பெருமாற்கு உரிய வேள்வி
பல செய்தார்

7.4.25

3773 இன்ன வண்ணம் இவர்
ஓழுக எழில் கொள்
பாண்டி நல் நாட்டு
மன்னும் மதுரைத் திரு
வால வாயில் இறைவர்
வரும் அன்பால்
பன்னும் இசைப் பாடலில்
பரவும் பாணனார்
பத்திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெரும்

செல்வம் நல்க வேண்டி
அருள் புரிவார்

7.4.26

3774 இரவு கனவில் எழுந்து
அருளி என்பால் அன்பால்
எப்பொழுதும்
பரவும் சேரன் தனக்கு
உனக்குப் பைம் பொன்
பட்டு ஆடை
விரவு கதிர் செய் நவ
மணிப் பூண் வேண்டிற்று
எல்லாம் குறைவு இன்றித்
தர நம் ஓலைத்
தருகின்றோம் தாழாது ஏகி
வருக என்று

7.4.27

3775 அதிர் கழல் உதியர்
வேந்தற்கு அருள் செய்த
பெருமை யாலே
எதிர் இல் செல்வத்துக்கு

ஏற்ற இருநிதி கொடுக்க
என்று
மதிமலி புரிசை என்னும்
வாசகம் வரைந்த
வாய்மைக்
கதிர் ஒளி விரிந்த தோட்டு
திருமுகம் கொடுத்தார்
காண

7.4.28

3776 சங்கப் புலவர்

திருமுகத்தைத் தலைமேல்
கொண்டு பத்திரனார்
அங்கு அப்பொழுதே
புறப்பட்டு மலை நாடு
அணைய வந்து எய்தித்
துங்கப் பரிசை கொடுங்
கோளுர் தன்னில் புகுந்து
துன்னு கொடி
மங்குல் தொடக்கும்
மாளிகை முன் வந்து
மன்னர்க்கு அறிவித்தார்

7.4.29

3777 கேட்ட பொழுதே கை
தலைமேல் கொண்டு
கிளர்ந்த பேரன்பால்
நாட்டம் பொழி நீர் வழிந்து
இழிய எழுந்து நடுக்கம்
மிக எய்தி
ஓட்டத் தம் பொன்
மாளிகையின் புறத்தில்
உருகும் சிந்தை உடன்
பாட்டின் தலைமைப்
பணனார் பாதம் பலகால்
பணிகின்றார்

7.4.30

3778 அடியேன் பொருளாத்
திருமுகம் கொண்டு
அணைந்தது என்ன அவர்
தாமும்
கொடிசேர் விடையார்
திருமுகம் கைக்கொடுத்து
வணங்கக் கொற்றவனார்

முடிமேல் கொண்டு கூத்து
ஆடி மொழியும் குழறிப்
பொழி கண்ணீர்
பொடியார் மார்பில் பரந்து
விழப் புவிமேல் பலகால்
வீழ்ந்து எழுந்தார்

7.4.31

3779 பரிவில் போற்றித்
திருமுகத்தைப் பலகால்
தொழுது படி எடுக்க
உரிய வகையில் எடுத்து
ஓதி உம்பர் பெருமான்
அருள் போற்றி
விரிபொன் சுடர் மாளிகை
புக்கு மேவும் உரிமைச்
சுற்றம் எலாம்
பெரிது விரைவில் கொடு
போந்து பேணு
அமைச்சர்க்கு அருள்
செய்வார்

7.4.32

3780 தங்கள் குல மாளிகை

இதனுள் நலத்தின் மிக்க
நிதிக் குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த
பலவேறு வகையில்
பொலிந்த பண்டாரம்
அம்கண் ஒன்றும்
ஒழியாமை அடையக்
கண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய்
தாளின்மேல் சமைய
ஏற்றிக் கெணரும் என

7.4.33

3781 சேரர் பெருமான் அருள்
செய்யத் திருந்து மதிநூல்
மந்திரிகள்
சாரும் மணி
மாளிகையுள்ளால்
தனங்கள் எல்லாம்
நிறைந்த பெரும்
சீர் கொள் நிதியும்

எண்ணிறந்த எல்லாம்
பொதி செய்தாளின் மேல்
பாரில் நெருங்க மிசை
ஏற்றிக் கொண்டு வந்து
பணிந்தார்கள்

7.4.34

3782 பரந்த நிதியின் பரப்பு
எல்லாம் பாணனார்
பத்திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வேறு
வேறு நிரைத்துக் கட்டி
மற்று இவையும்
உரம் தங்கிய வெம்
கரிபரிகள் முதலாம் உயிர்
உள்ளன தனமும்
புரந்த அரசும் கொள்ளும்
என மொழிந்தார்
பொறையர் புரவலனார்

7.4.35

3783 பாணனார் பத்திரனாரும்
பைம்பொன் மௌலிச்

சேரலனார்
காணக் கொடுத்த நிதி
எல்லாம் கண்டு மகிழ்வுற்று
அதிசயித்துப்
பேண எனக்கு
வேண்டுவன அடியேன்
கொள்ள பிஞ்ஞுகனார்
ஆணை
அரசும் அரசு உறுப்பும்
கைக் கொண்டு அருளும்
என இறைஞ்ச

7.4.36

3784 இறைவர் ஆணை மறுப்ப
அதனுக்கு அஞ்சி
இசைந்தார் இகல் வேந்தர்
நிறையும் நிதியின் பரப்பு
எல்லாம் நிலத்தை நெளிய
உடன் கொண்டே
உறை மும்மதத்துக் களிறு
பரி உள் இட்டன
வேண்டுவ கொண்டோர்

பிறை வெண் கோட்டுக்
களிற்றுமேல் கொண்டு
போந்தார் பெரும்பாணர்

7.4.37

3785 பண்பு பெருகும்

பெருமாளும்த் பாணனார்
பத்திரனார் பின்
கண்கள் பொழிந்த காதல்
நீர் வழியக் கையால்
தொழுது அணைய
நண்பு சிறக்கும் அவர்
தம்மை நகரின் புறத்து
விடை கொண்டு
திண் பொன் புரிசைத் திரு
மதுரை புக்கார் திருந்தும்
இசைப் பாணர்

7.4.38

3786 வான வரம்பர் குலம்

பெருக்கும் மன்னனாரும்
மறித்து ஏகிக்
கூனல் இளம் வெண்

பிறைக் கண்ணி முடியார்
அடிமை கொண்டு
அருளும்
பான்மை அருளின்
பெருமையினை நினைந்து
பலகால் பணிந்து ஏத்தி
மேன்மை விளங்கு
மாளிகை மண்டபத்து உள்
அரசு வீற்று இருந்தார்

7.4.39

3787 அளவில் பெருமை அகில
யோனிகளும் கழறிற்று
அறிந்து அவற்றின்
உளம் மன்னிய மெய்யுறு
துயரம் ஒன்றும் ஒழியா
வகை அகற்றிக்
களவு கொலைகள்
முதலான கடிந்து
கழற்றிற்று அறிவார் தாம்
வளவர் பெருமானுடன்
செழியர் மகிழும் கலப்பில்

3788 வானக் கங்கை நதி
 பொதிந்த மல்கு கடையார்
 வழிபட்டுத்
 தூ நல் சிறப்பின்
 அர்ச்சனை ஆம் கொண்டு
 புரிவார் தமக்கு ஒரு நாள்
 தேன் அக்கு அலர்ந்த
 கொன்றையின் ஆர் ஆடல்
 சிலம்பின் ஒலி முன் போல்
 மானப் பூசை முடிவின்
 கண் கேளாது ஒழிய
 மதிமயங்கி

7.4.41

3789 பூசை கடிது முடித்து
 அடியேன் என்னோ
 பிழைத்தது எனப் பொரும்
 ஆசை உடம்பால் மற்று
 இனி வேறு அடையும்
 இன்பம் யாது என்று

தேகின் விளங்கும்
உடைவாளை உருவித்
திருமார்பினில் நாட்ட
ஈசர் விரைந்து
திருச்சிலம்பின் ஓசை
மிகவும் இசைப்பித்தார்

7.4.42

3790 ஆடல் சிலம்பின் ஒலி
கேளா உடைவாள் அகற்றி
அங்கைமலர்
கூடத் தலைமேல் குவித்து
அருளிக் கொண்டு வீழ்ந்து
தொழுது எழுந்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார்
நெடுமால் பிரமன்
அருமறை முன்
தேடற்கு அரியாய்
திருஅருள் திரு அருள்
முன் செய்யது ஒழிந்தது
என் என்றார்

7.4.43

3791 என்ற பொழுதில் இறைவர்
தாம் எதிர் நின்று அருளாது
எழும் ஒலியால்
மன்றின் இடை நம் கூத்து
ஆடல் வந்து வணங்கி
வன் தொண்டன்
ஒன்றும் உணர்வால்
நமைப் போற்றி உரை சேர்
பதிகம் பாடுதலால்
நின்று கேட்டு வரத்
தாழ்த்தோம் என்றார்
அவரை நினைப்பிப்பார்

7.4.44

3792 என்னே அடியார்க்கு இவர்
அருளும் கருணை
இருந்தவாறு என்று
பொன் நேர் சடையார்
திருநடம் செய் புலியூர்
பொன் அம்பலம்
இறைஞ்சி
தன் நேர் இல்லா வன்

தொண்டர் தமையும்
காண்பான் என விரும்பி
நல் நீர் நாட்டுக் செல
நயந்தார் நாமச் சேரர்
கோமானார்

7.4.45

3793 பொன்னார் மெளலிச்
சேரலன் ஆர் போற்றும்
அமைச்சர்க்கு அஃது
இயம்பி
நல் நாள் கொண்டு பெரும்
பயணம் எழுக என்று நலம்
சாற்ற
மின்னார் அயில் வேல் குல
மறவர் வென்றி நிலவும்
சிலை வீரர்
அந் நாட்டு உள்ளார்
அடைய நிரந்து
அணைந்தார் வஞ்சி அகல்
நகர்வாய்

7.4.46

3794 இட்ட நல்நாள் ஓரையினில்
இறைவர் திருவஞ்சைக்
களத்து
மட்டுவிரிபூம்
கொன்றையினார் தம்மை
வலம் கொண்டு
இறைஞ்சிப் போய்
பட்டநுதல் வெம்
களியாணை பிடர்மேல்
கொண்டு பனி மதியம்
தொட்ட கொடிமாளிகை
மூதூர் கடந்தார் உதியர்
தோன்றலார்

7.4.47

3795 யானை அணிகள் பரந்து
வழி எங்கும் நிரந்து
செல்லுவன
மான மலை நாட்டினில்
மலிந்த மலைகள் உடன்
போதுவ போன்ற

சேனைவீரர் புடைபரந்து
செல்வது அங்கண் மலை
சூழ்ந்த
கானம் அடைய உடன்
படர்வன போலும் காட்சி
மேவினதால்

7.4.48

3796 புரவித் திரள்கள் ஆ
யோகப் பொலிவின்
அசைவில் போதுவன
அரவச் சேனைக் கடல்
தரங்கம் மடுத்து மேல்
மேல் அடர்வன போல்
விரவிப் பரந்து
சென்றனவால் மிசையும்
அவலும் ஒன்றாக
நிரவிப் பரந்த நெடும்
சேனை நேமி நெளியச்
சென்றனவால்

7.4.49

3797 அந் நாட்டு எல்லை கடந்து

அணைய அமைச்சர்க்கு
எல்லாம் விடை அருளி
மினார் மணிப்பூண்
மன்னவன் ஆர்
வேண்டுவாரை
உடன்கொண்டு
கொனார் அயில் வேல்
மறவர் பயில் கொங்கர்
நாடு கடந்து அருளி
பொன் நாட்டவரும்
அணைந்து ஆடும்
பொன்னி நீர் நாட்டு
இடைப் போவார்

7.4.50

3798 சென்ற திசையில் சிவன்
அடியார் சிறப்பினோடும்
எதிர்கொள்ளக்
குன்றும் காணும் உடைக்
குறும்பர் இடங்கள்
தோறும் குறை அறுப்பத்
துன்று முரம்பும் கான்

ஆறும் உறும் கல் சுரமும்
பல கடந்து
வென்றி விடையார்
இடம் பலவும் மேவிப்
பணிந்து செல்கின்றார்

7.4.51

3799 பொருவில் பொன்னித்
திருநதியின் கரை வந்து
எய்திப் புனித நீர்
மருவு தீர்த்தம் மகிழ்ந்து
ஆடி மருங்கு வடபால்
கரை ஏறித்
திருவில் பொலியும்
திருப்புலியூர் செம்பொன்
மன்றுள் நடம் போற்ற
உருகும் மனத்தின் உடன்
சென்றார் ஒழியா
அன்பின் வழி வந்தார்

7.4.52

3800 வந்து தில்லை மூதூரின்
எல்லை வணங்கி

மகிழ்ச்சியினால்
அந்தணாளர் தொண்டர்
குழாம் அணைந்த
போதில் எதிர் வணங்கிச்
சந்த விரைப் பூந்திருவீதி
இறைஞ்சித் தலைமேல்
கரம் முகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ எழு நிலை
கோபுரத்தை அணைந்தார்
சேரலனார்

7.4.53

3801 நிலவும் பெருமை
எழுநிலைக் கோபுரத்தின்
முன்னர் நிலத்து
இறைஞ்சி
மலரும் கண்ணீர்த் துளி
ததும்பப் புகுந்து
மாளிகை வலம் கொண்டு
உலகு விளக்கும் திருப்
பேர் அம்பலத்தை
வணங்கி உள்

அணைந்தார்

அலகில் அண்டம்

அளித்தவர் நின்று ஆடும்

திருச்சிற்றம்பலம் முன்

7.4.54

3802 அளவில் இன்பப் பெரும்

கூத்தர் ஆட எடுத்த கழல்

காட்ட

உளமும் புலனும்

ஒருவழிச் சென்று உருகப்

போற்றி உய்கின்றார்

களனில் விடம் வைத்து

அளித்த அமுது அன்றி

மன்றில் கழல் வைத்து

வளரும் திருக்கூத்து

அமுது உலகுக்கு அளித்த

கருணை வழுத்தினார்

7.4.55

3803 ஆரா ஆசை ஆனந்தக்

கடலுள் திளைத்தே

அமர்ந்து அருளால்

சீரார் வண்ணப் பொன்

வண்ணத்து திரு அந்தாதி
திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க எடுத்து
ஏத்திப் பணிந்தார் பருவ
மழை பொழியும்
காரால் நிகர்க்க அரிய
கொடைக் கையார்
கழற்றிவார் தாம்

7.4.56

3804 தம்பிரானார்க்கு எதிர்
நின்று தமிழ் சொல்
மாலை கேட்பிக்க
உம்பர் வாழ நடம் ஆடும்
ஒருவர் அதற்குப் பரிசில்
எனச்
செம்பொன் மணி மன்றில்
எடுத்த செய்ய பாதத்து
திருச்சிலம்பின்
இம்பர் நீட எழுந்த
ஒலிதாமும் எதிரே
கேட்பித்தார்

3805 ஆடல் சிலம்பின் ஒலி
 கேட்பார் அளவில் இன்ப
 ஆனந்தம்
 கூடப் பெற்ற பெரும்
 பேற்றின் கொள்கை
 வாய்ப்பக் கும்பிடுவார்
 நீடப் பணியும் காலம்
 ளலாம் நின்று தொழுது
 புறம் போந்து
 மாடத் திரு மாளிகை வீதி
 வணங்கிப் புறத்து
 வைகினார்

3806 பரவும் தில்லை
 வட்டத்துப் பயில்வார்
 பைம் பொன்
 அம்பலத்துள்
 அரவும் புனலும் சடை
 ஆட ஆடுவார் கூத்து

ஆராமை
விரவும் காதல் மிக்கு
ஓங்க வேதம் படியும்
திருப்படிக்கீழ்
இரவும் பகலும் பணிந்து
ஏத்தி இன்பம் சிறக்கும்
அந் நாளில்

7.4.59

3807 ஆடும் பெருமான் பாடல்
கேட்டு அருளித் தாழ்ந்த
படி தமக்குக்
கூடும் பரிசால் முன்பு
அருளிச் செய்த
நாவலூர்க் கோவை
நீடும் பெரும் காதலில்
காண நிறைந்த நினைவு
நிரம்பாமல்
தேடும் பாதர்
அருளினால் திருவாரூர்
மேல் செல எழுந்தார்

7.4.60

3808 அறிவின் எல்லை ஆய
திருத்தில்லை எல்லை
அமர்ந்து இறைஞ்சிப்
பிறவி இலாத
திருவடியைப் பெருகும்
உள்ளத்தினில் பெற்று
செறியும் ஞானப்
போனகர் வந்து அருளும்
புகலி சென்று இறைஞ்சி
மறி சேர் கரத்தார்
கோயில் பல வணங்கி
மகிழ்ந்து

7.4.61

3809 வழியில் குழியில்
செழுவயலின் மதகின்
மலர் வாவிகளின் மடுச்
சுழியில் தரளம் திரை
சொரியும் துறை நீர்ப்
பொன்னி கடந்து ஏறி
வழியில் திகழும்

திருநுதலார் விரும்பும்
இடங்கள் இறைஞ்சி
உகக்

கழிவில் பெரும்
வெள்ளமும் கொள்ளக்
கழனி ஆரூர் கண்
உற்றார்

7.4.62

3810 நம்பி தாமும் அந் நாள்
போய் நாகைக்
காரோணம் பாடி
அம் பொன் மணிப்பூண்
நவமணிகள் ஆடை
சாந்தம் அடல் பரிமா
பைம் பொன் சுரிகை
முதலான பெற்று மற்றும்
பல பதியில்
தம்பிரானைப் பணிந்து
ஏத்தித் திருவாரூரில்
சார்ந்து இருந்தார்

7.4.63

3811 வந்து சேரர் பெருமானார்

மன்னும் திருவருர் எய்த
அந்தணாளர்
பெருமானும் அரசர்
பெருமான் வரப்பெற்றுச்
சிந்தை மகிழ் எதிர்
கொண்டு சென்று
கிடந்தார் சேரலனார்
சந்தம் விரைத்தார்
வன்தொண்டர் முன்பு
விருப்பின் உடன்
தாழ்ந்தார்

7.4.64

3812 முன்பு பணிந்த
பெருமாளைத் தாமும்
பணிந்து முகந்து எடுத்தே
அன்பு பெருகத் தழுவ
விரைந்து ஆர்வத்தொடு
தழுவ
இன்ப வெள்ளத்து இடை
நீந்தி ஏற மாட்டாதவர்

போல்

என்பும் உருக உயிர்

ஒன்றி உடம்பும் ஒன்றாம்

என இசைந்தார்

7.4.65

3813 ஆன நிலைமை கண்ட

திருத்தொண்டர் அளவில்

மகிழ்வு எய்த

மானச் சேரர்

பெருமானார் தாமும்

வன்தொண்டரும் கலந்த

பான்மை நண்பால்

சேரமான் தோழர் என்று

பார் பரவும்

மேன்மை நாமம்

முனைப்பாடி வேந்தர்க்கு

ஆகி விளங்கியதால்

7.4.66

3814 ஒருவர் ஒருவரில் கலந்த

உணர்வால் இன்ப மொழி

உரைத்து

மருவ இனியார் பால்
செய்வது என்னாம்
என்னும் மகிழ்ச்சியினால்
பருவ மழைச் செங்கை
பற்றிக் கொண்டு பரமர்
தாள் பணியத்
தெருவு நீங்கிக்
கோயிலினுள் புகுந்தார் 7.4.67
சேரமான் தோழர்

3815 சென்று தேவ
ஆசிரியனை முன்
இறைஞ்சித் திருமாளிகை
வலம் கொண்டு
ஒன்றும் உள்ளத்தொடும்
புகுவார் உடைய நம்பி
முன் ஆக
நின்று தொழுது கண்
அருவி வீழ் நிலத்தின்
மிசை வீழ்ந்தே
என்றும் இனிய தம்

பெருமான் பாதம்

இறைஞ்சி ஏத்தினார்

7.4.68

3816 தேவர் முனிவர் வந்து

இறைஞ்சும் தெய்வப்

பெருமாள் கழல் வணங்கி

மூவர் தமக்கு முதல்

ஆகும் அவரைத் திருமும்

மணிக் கோவை

நாவலூரார் தம் முன்பு

நன்மை விளங்கக்

கேட்பித்தார்

தாவில் பெருமைச் சேரல்

அனார் தம்பிரானார் தாம்

கொண்டார்

7.4.69

3817 அங்கண் அருள் பெற்று

எழுவாரைக் கொண்டு

புறம் போந்து ஆரூரர்

நங்கை பரவையார்

திருமாளிகையில் நண்ண

நன்னுதலார்

பொங்கும் விளக்கும்
நிறை குடமும் பூ
மாலைகளும் புகை
அகிலும்
எங்கும் மடவார் எடுத்து
ஏத்த அணைந்து தாமும்
எதிர் கொண்டார்

7.4.70

3818 சோதி மணி

மாளிகையின் கண்
சுடரும் பசும் பொன் கால்
அமளி
மீது பெருமாள் தமை
இருத்தி நம்பி மேவி
உடன் இருப்பக்
கோதில் குணத்துப்
பரவையார்
கொழுநர்க்கும்
தோழர்க்கும்
நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து
நிறை பூசனைகள் முறை

அளித்தார்

7.4.71

3819 தாண்டும் புரவிச் சேரர்
குலப் பெருமாள் தமக்குத்
திரு அமுது
தூண்டும் சோதி விளக்கு
அனையார் அமைக்கத்
துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு
வெவ்வேறு விதத்துக்
கறியும் போனகமும்
ஈண்டச் சமைப்பித்து
உடன் வந்தார்க்கு
எல்லாம் இயல்பின்
விருந்து அமைத்தார்

7.4.72

3820 அரசர்க்கு அமைத்த
சிறப்பினும் மேல்
அடியார்க்கு ஏற்கும்
படியாக

விரவிப் பெருகும்
அன்பின் உடன்
விரும்பும் அமுது
சமைத்து அதன்பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலன்
ஆர் புடை சூழ்ந்து
அவரோடு அமுது செயப்
பரவைப் பிறந்த
திருவனைய பரவையார் 7.4.73
வந்து அறிவித்தார்

3821 சேரர் பெருமான் எழுந்து
அருளி அமுத செய்யச்
செய்தவத்தால்
தாரின் மலிபூம் குழல்
மடவாய் தாழாது அமுது
செய்வி எனப்
பாரின் மலிசீர்
வன்தொண்டர் அருளிச்
செய்யப் பரிகலங்கள்
ஏரின் விளங்கத்

திருத்திக்கால் இரண்டில்
படியாய் ஏற்றுதலும்

7.4.74

3822 ஆண்ட நம்பி

பெருமாளை உடனே
அமுது செய்து அருள
வேண்டும் என்ன ஆங்கு
அவரும் விரைந்து
வணங்கி வெரு உறலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்து
அருளி மீண்டும் நேரே
குறை கொள்ள
ஈண்ட அமுது
செய்வதனுக்கு
இசைந்தார்
பொறையார்க்கு
இறையவனார்

7.4.75

3823 ஒக்க அமுது செய்து

அருள உயர்ந்த தவத்துப்

பரவையார்
மிக்க விருப்பால் அமுது
செய்வித்து அருளி
மேவும் பரிசனங்கள்
தக்க வகையால்
அறுசுவையும் தாம்
வேண்டியவாறு இனிது
அருந்தத்
ஒக்க மகிழ்ச்சி களி
சிறப்பத் தூய விருந்தின்
கடன் முடித்தார்

7.4.76

3824 பனிநீர் விரவு
சந்தனத்தின் பசுங்கர்ப்பூர
விரைக் கலவை
வனிதை அவர்கள்
சமைத்து எடுப்பக்
கொடுத்து மகிழ்மான்
மதச் சாந்தும்
புனித நறும் பூ
மாலைகளும் போற்றிக்

கொடுத்துப்
பொன்கொடியார்
இனிய பஞ்ச வாசம்
உடன் அடைக்காய்
அமுதும் ஏந்தினார்

7.4.77

3825 ஆய சிறப்பில்

பூசனைகள் அளித்த
எல்லாம் அமர்ந்து
அருளித்
தூய நீறு தங்கள்
திருமுடியில் வாங்கித்
தொழுது அணிந்து
மேய விருப்பின் உடன்
இருப்பக் கழறிற்றறிவார்
மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை அடைந்தார்
ஆய் நம்பி செம்பொன்
கழல் பணிந்தார்

7.4.78

3826 மலை நாட்டு அரசர்

பெருமானார் வணங்க

வணங்கி எதிர் தழுவிக்
கலை நாள் பெருகு மதி
முகத்துப் பரவையார் தம்
கணவனார்

சிலை நாட்டிய வெல்
கொடியாரைச் சேரத்
தந்தார் எனக் கங்கை
அலை நாள் கொன்றை
முடிச் சடையார் அருளே
போற்றி உடன்

அமர்ந்தார்

7.4.79

3827 செல்வத் திருவாரூர்
மேவும் செம் புற்றில்
இனிது அமர்ந்த
வில் வெற்பு உடையார்
கழல் வணங்கி வீதி
விடங்கப் பெருமானை
மல்லல் பவனி சேவித்து
வாழ்ந்து நாளும் மனம்
மகிழ்ந்து

சொல் வித்தகர் தாம்
இருவர்களும் தொடர்ந்த
காதலுடன் சிறந்தார்

7.4.80

3828 இவ்வாறு ஒழுகும்
நாளின் கண் இலங்கு
மணிப்பூண்
வன்தொண்டர்
மைவாழ் களத்து
மறையவனார் மருவும்
இடங்கள் பல வணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்
நாட்டுத் திருமா மதுரை
முதலான
மொய்வார் சடையார்
முதுர்கள் இறைஞ்ச
முறைமையால்
நினைந்தார்

7.4.81

3829 சேரர் பிரானும் ஆரூரர்
தம்மைப் பிரியாச்

சிறப்பாலும்
வாரம் பெருகத் தமக்கு
அன்று மதுரை ஆலவாய்
அமர்ந்த
வீரர் அளித்த
திருமுகத்தால் விரும்பும்
அன்பின் வணங்குதற்குச்
சார எழுந்த குறிப்பாலும்
தாமும் உடனே செலத்
துணிந்தார்

7.4.82

3830 இருவர் திரு உள்ளமும்
இசைந்த பொழுதில்
எழுந்து திருவாரூர்
ஒருவர் மலர்த்தாள் புக்கு
இறைஞ்சி உடன்பாட்டு
அருளால் போந்து அருளி
மருவும் உரிமை பெரும்
சுற்றம் வரம்பில் பணிகள்
வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டாரங்

கொண்டு போதுவார்கள்
உடன் போத

7.4.83

3831 சேவித்து அணையும்
பரிசனங்கள் சூழத்
திருவாரூர் இறைஞ்சிக்
காவில் பயிலும் புறம்பு
அணையைக் கடந்து
போந்து கீழ்வேளூர்
மேவிப் பரமர் கழல்
வணங்கிப் போந்து
வேலைக் கழிக் கானல்
பூவில் திகழும் பொழில்
நாகை புகுந்து காரோணம்
பணிந்தார்

7.4.84

3832 திருக்காரோணச் சிவக்
கொழுந்தைச் சென்று
பணிந்து சிந்தையினை
உருக்கார்வச் செம்தமிழ்

மாலை சாத்திச் சில நாள்
உறைந்து போய்
பெருக்கார் உலவு
சடைமுடியார் இடங்கள்
பலவும் பணிந்து ஏத்தி
அருள் காரணர் தம்
திருமறைக்காடு
அணைந்தார் சேரர்
ஆரூரர்

7.4.85

3833 முந்நீர் வலங்கொள்
மறைக்காட்டு முதல்வர்
கோயில் சென்று
இறைஞ்சி
செந்நீர் வாய்மைத்
திருநாவுக்கரசும் புகலிச்
சிவக் கன்றும்
அந்நேர் திறக்க அடைக்க
எனப்பாடும்
திருவாயிலை அணைந்து
நன்னீர் பொழியும்

விழியினர் ஆய் நாயன்
மாரை நினைந்து
இறைஞ்சி

7.4.86

3834 நிறைந்த மறைகள்
அர்ச்சித்த நீடு
மறைக்காட்டு
அருமணியை
இறைஞ்சி வீழ்ந்து
பணிந்து எழுந்து போற்றி
யாழைப் பழித்து என்னும்
அறைந்த பதிகத் தமிழ்
மாலை நம்பி சாத்த
அருள் சேரர்
சிறந்த அந்தாதியில்
சிறப்பித்து அனவே ஓதித்
திளைத்து எழுந்தார்

7.4.87

3835 எழுந்து பணிந்து புறத்து
எய்தி இருவர் பெரும்
தொண்டரும் சில நாள்

செழுந்தண் பழனப்
பதியதனுள் அமர்ந்து
தென்பால் திரைக் கடல்
நஞ்சு

அழுந்து மிடற்றார்
அகத்தியான் பள்ளி
இறைஞ்சி அவிர் மதியக்
கொழுந்து வளர் செம்
கடைக் குழகர் கோடிக்
கோயில் குறுகினார்

7.4.88

3836 கோடிக் குழகர் கோயில்
அயல் குடிகள் ஒன்றும்
புறத்து எங்கும்
நாடிக் காணாது உள்புக்கு
நம்பர் பாதம் தொழுது
உள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடல்
காற்று என்று எடுத்து
மலர்க் கண்ணீர் வாரப்
பாடிக் காடு காள்

புணர்ந்த பரிசும் பதிகத்து
இடை வைத்தார்

7.4.89

3837 அங்கு வைகிப் பணிந்து
அருளால் போவார்
அகன் கோணாட்டு
அரனார்
தங்கும் இடங்கள்
வணங்கிப் போய் பாண்டி
நாடுதனைச் சார்ந்து
திங்கள் முடியார்
திருப்புத்தூர் இறைஞ்சி
போந்து சேண் விளங்கும்
மங்குல் தவழும்
மணிமாட மதுரை முதூர்
வந்து அணைந்தார்

7.4.90

3838 சேரமான் தோழரும் அச்
சேரர் பிரானும்
பணிப்பூண்
ஆரமார் மார்பரை

ஆலவாயினில் வணங்க
வாரமா வந்து அணைய
வழுதியார் மனக்காதல்
கூர மாநகர் கோடித்து
எதிர் கொண்டு கொடு
புக்கார்

7.4.91

3839 தென்னவர் கோன்
மகளாரைத் திருவேட்டு
முன்னரே
தொன் மதுரை நகரின்
கண் இனிது இருந்த
சோழனார்
அன்னவர்கள் உடன் கூட
அணைய அவரும் கூடி
மன்னு திரு ஆலவாய்
மணிக் கோயில் வந்து
அணைந்தார்

7.4.92

3840 திரு ஆலவாய் அமர்ந்த
செஞ்சடையார் கோயில்

வலம்

வருவார் முன் வீழ்ந்து
இறைஞ்சி வன்தொண்டர்
வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றி
இசைத்துத் தாழ்ந்து
எழுந்து வாழ்ந்த தமிழ்
பெரு வாய்மை மலர்
புனைந்து பெரு மகிழ்ச்சி
பிறங்கினார்

7.4.93

3841 படியேறு புகழ்ச் சேரர்
பெருமானும் பார் மிசை
வீழ்ந்து
அடியேனைப் பொருளாக
அளித்த திருமுகக்
கருணை
முடிவேது என்று
அறிந்திலேன் என
மொழிகள் தடுமாறக்
கடியேறு கொன்றையார்

முன் பரவிக் களி
கூர்ந்தார்

7.4.94

3842 செம்பியனார் உடன்
செழியர் தாம் பணிந்து
சேரர் உடன்
நம்பியும் முன் புறத்து
அணைய நண்ணிய பேர்
உவகையால்
உம்பர்பிரான் கோயிலின்
இன்று உடன்
கொண்டுபோய்
இருவர்க்கும்
பைம்பொன் மணி
மாளிகையில் குறை
அறுத்தார் பஞ்சவனார்

7.4.95

3843 உளம் மகிழ்க் கும்பிட்டு
அங்கு உறையும் நாள்
உதியர் உடன்
கிளர் ஒளிப் பூண் வன்

தொண்டர் தாம் இருந்த
இடம் கெழுமி
வளவனார் மீனவனார்
வளம் பெருக
மற்றவரோடு
அளவளாவிய
விருப்பால் அமர்ந்து
கலந்து இனிது இருந்தார்

7.4.96

3844 அந் நாளில் மதுரை நகர்
மருங்கரனார் அமர்
பதிகள்
பொன்னாரம் அணி
மார்பில் புரவலர்
மூவரும் போதச்
செந்நாவின
முனைப்பாடித் திருநாடர்
சென்று இறைஞ்சிச்
சொன்மாலைகளும்
சாத்தித் தொழ்த்

திருப்பூவணத்தை
அணைந்தார்

7.4.97

3845 நீடு திருப் பூவணத்துக்
அணித்தாக நேர் செல்ல
மாடு வரும்
திருத்தொண்டர் மன்னிய
அப் பதிகாட்டத்
தேடு மறைக்கு
அரியாரைத்
திருவுடையார் என்று
எடுத்துப்
பாடி இசையில் பூவணம்
மீதோ என்று பணிந்து
அணைவார்

7.4.98

3846 சென்று திருப் பூவணத்துத்
தேவர் பிரான் மகிழ்
கோயில்
முன்றில் வலம் கொண்டு
இறைவர் முன் வீழ்ந்து
பணிந்து எழுந்து

நின்று பரவிப்பாடி நேர்
நீக்கி உடன் பணிந்த
வென்றி முடி
வேந்தருடன் போந்து
அங்கண் மேவினார்

7.4.99

3847 அப்பதியில் அமர்ந்து
இறைஞ்சிச் சில நாளில்
ஆரூரர்
முப்பெரும்
வேந்தர்களோடு முதன்
மதுரை நகர் எய்தி
மெய்ப் பரிவில் திருவால
வாயுடையார் விரை
மலர்த்தாள்
எப்பொழுதும் பணிந்து
ஏத்தி இன்புற்று அங்கு
அமர்கின்றார்

7.4.100

3848 செஞ்சடையார்
திருவாப்பனூர்

திருவேடகம் முதலாம்
நஞ்சு அணியும் கண்டர்
அவர் நயந்த பதி
நண்ணியே
எஞ்சலிலாக் காதலினால்
இனிது இறைஞ்சி மீண்டு
அணைந்து
மஞ்சணையும் மதில்
மதுரை மாநகரில்
மகிழ்ந்து இருந்தார்

7.4.101

3849 பரமர் திருப்பரம் குன்றில்
சென்று பார்த்திபர் ஓடும்
புரம் எரித்தார் கோயில்
வலம் கொண்டு புகுந்து
உள் இறைஞ்சிச்
சிரமலிமாலைச் சடையார்
திருவடிக் கீழ்
ஆட்செய்யும்
அருமை நினைந்து
அஞ்சதும் என்று ஆரூரர்

3850 கோத்திட்டை என்று
 எடுத்துக் கோதில்
 திருப்பதிக இசை
 மூர்த்தியார் தமை
 வணங்கி முக்கோக்கள்
 உடன் முன்பே
 ஏத்திய வண் தமிழ்
 மாலை இன் இசைப்
 பாடிப் பரவி
 சாத்தினார் சங்கரனார்

தங்கு திருப்பரங்குன்றில் 7.4.103

3851 இறைவர் திருத்தொண்டு
 புரி அருமையினை இரு
 நிலத்து
 முறை புரியும் முதல்
 வேந்தர் மூவர்களும்
 கேட்டு அஞ்சி
 மறை முந் நூல் மணி
 மார்பின் வன்தொண்டர்

தமைப் பணிந்தார்
நிறை தவத்தோர்
அப்பாலும் நிருத்தர் பதி
தொழ நினைந்தார்

7.4.104

3852 அந் நாட்டுத் திருப்பதிகள்
பலவும் அணைந்து
இறைஞ்சமலை
நன்னாட்டு வேந்தருடன்
நம்பிதாம் எழுந்து அருள
மின்னாட்டும் பல்
மணிப்பூண் வேந்தர்
இருவரும் மீள்வார்
தென்னாட்டு
வேண்டுவன செய்து
அமைப்பார் தமை
விடுத்தார்

7.4.105

3853 இரு பெரு வேந்தரும்
இயல்பின் மீண்டதற் பின்
எழுந்து அருளும்

பொருவருஞ் சீர்
வன்தொண்டர் புகழ்ச்
சேரர் உடன் புனிதர்
மருவிய தானம் பலவும்
பணிந்து போய்
மலைச்சாரல்
குருமணிகள் வெயில்
எறிக்கும் குற்றாலம்
சென்று அடைந்தார்

7.4.106

3854 குற்றாலத்து இனிது
அமர்ந்த கூத்தர் குரை
கழல் வணங்கிச்
சொல்தாம மலர்
புனைந்து குறும் பலாத்
தொழுது இப்பால்
முற்றா வெண்மதி
முடியார் பதிபணிந்து
மூவெயில்கள்
செற்றார் மன்னிய
செல்வத் திருநெல்

வேலியை அணைந்தார் 7.4.107

3855 நெல்வேலி நீற்று அழகர்
தமைப் பணிந்து பாடி
நிகழ்
பல்வேறு பதி பிறவும்
பணிந்து அன்பால் வந்து
அணைந்தார்
வில்வேடராய் வென்றி
விசயன் எதிர் பன்றிப்
பின்
செல் வேத முதல்வரமர்
திரு இராமேச்சரத்து 7.4.108

3856 மன்னும் இராமேச்சரத்து
மாமணியை முன்
வணங்கிப்
பன்னும் தமிழ்த்
தொடைசாத்திப்
பயில்கின்றார் பாம்பு
அணிந்த
சென்னியர்

மாதோட்டத்துத்
திருக்கேதீச்சரம் சார்ந்த
சொல்மலர் மாலைகள்
சாத்தித் தூரத்தே தொழுது
அமர்ந்தார்

7.4.109

3857 திரு இராமேச்சரத்துச்
செழும் பவளச் சுடர்க்
கொழுந்தைப்
பரிவினால் தொழுது
அகன்று பரமர் பிற
பணிந்து
பெருவிமானத்து
இமையோர் வணங்கும்
பெரும் திருச்சுழியல்
மருவினார்
வன்தொண்டர் மலை
வேந்தருடன் கூட

7.4.110

3858 திருச்சுழியல் இடம்
கொண்ட செம்பொன்

மலைச் சிலையாரைக்
கருச்சுழியில் வீழாமைக்
காப்பாரைக் கடல்
விடத்தின்
இருள் சுழியும்
மிடற்றாரை இறைஞ்சி
எதிர் இதழி மலர்ப்
பருச் சுழியத்துடன்
ஊனாய் உயிர் எனும் பா 7.4.111
மலர் புனைந்தார்

3859 அங்கணரைப் பணிந்து
உறையும் ஆரூரர்க்கு
அவ்வூரில்
கங்குல் இடைக் கனவின்
கண் காளையாந்
திருவடிவால்
செங்கையினில் பொன்
செண்டும் திருமுடியில்
சுழியம் உடன்
எங்கும் இலாத்

திருவேடம் என்பருக
முன்காட்டி

7.4.112

3860 கானப் பேர் யாம்

இருப்பது எனக் கழறி
கங்கை எனும் 3860-1
வானப் பேராறும் உலவும்
மா முடியார் தாம் அகல
ஞானப் பேராளர்
உணர்ந்து அதிசயித்து
நாகம் உடன்
ஏனப் பேரெயிறு
அணிந்தார் அருள்
இருந்த பரிசு என்பார்

7.4.113

3861 கண்டு அருளும் படி

கழறிற்றறிவார்க்கு
மொழிந்து அருளிப்
புண்டரிகப் புனல் சுழியல்
புனிதர் கழல் வணங்கிப்
போய்

அண்டர் பிரான்
திருக்கானப்பேர்
அணைவார் ஆரூரர்
தொண்டர் அடித்
தொழிலும் எனும் சொல்
பதிகத் தொடை
புனைவார்

7.4.114

3862 காளையார் தமைக் கண்டு
தொழப் பெறுவது என்
என்று
தாளை நாளும் பரவத்
தருவார் பால் சார்கின்றார்
ஆளை நீள் இடைக் காண
அஞ்சிய நீர் நாய் அயலே
வாளைபாய் நுழைப்
பழன முனைப்பாடி வள
நாடார்

7.4.115

3863 மன்னு திருக்கானப் பேர்
வளம் பதியில் வந்து
எய்தி

சென்னி வளர்மதி
அணிந்தார் செழுங்
கோயில் வலம் கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி
உள்ளணைந்து முதல்வர்
சேவடி தாழ்ந்து
பன்னு செழுந்தமிழ்
மாலை பாடினார்
பரவினார்

7.4.116

3864 ஆராத காதலுடன்
அப்பதியில் பணிந்து
ஏத்திச்
சீராரும் திருத்தொண்டர்
சில நாள் அங்கு அமர்ந்து
அருளிக்
காராரும் மலர்ச்சோலைக்
கானப் பேர் கடந்து
அணைந்தார்
போரானேற்றார்
கயிலைப் பொருப்பர்

திருப்புனவாயில்

7.4.117

3865 புனல் வாயில் பதி
அமர்ந்த புனிதர் ஆலயம்
புக்கு
மனம் ஆர்வம் உறச் சித்த
நீ நினை என்னொடு
என்றே
வின வான தமிழ் பாடி
வீழ்ந்து இறைஞ்சி
அப்பதியில்
சினயானை உரித்து
அணிந்தார் திருப்பாதம்
தொழுது இருந்தார்

7.4.118

3866 திருப்புன வாயில்
பதியில் அமர்ந்த
சிவனார் மகிழும்
விருப்புடைய கோயில்
பல பணிந்து அருளால்

மேவினார்
பொருப்பினொடு
கானகன்று புனல்
பொன்னி நாடு
அணைந்து
பருப்பத வார் சிலையார்
தம் பாம்பு அணிமா நகர்
தன்னில்

7.4.119

3867 பாதாள ஈச்சரம்
இறைஞ்சி அதன் மருங்கு
பல பதியும் 3867-1
வேதாதி நாதர் கழல்
வணங்கி மிகு விரைவின்
உடன்
சூதாரும் துணை
முலையார்
மணிவாய்க்குத் தோற்று
இரவு
சேதாம்பல் வாய்
திறக்கும் திருவாரூர்

வந்து அணைந்தார்

7.4.120

3868 திருநாவலூர் வேந்தர்
சேரர் குல வேந்தர் உடன்
வருவாரைத் திருவாரூர்
வாழ்வார்கள்
எதிர்கொள்ளத்
தரும் காதலுடன்
வணங்கித் தம் பெருமான்
கோயிலினுள்
பெருகு ஆர்வத்தொடு
விரும்பும் பெரும் பேறு
பெறப் புகுந்தார்

7.4.121

3869 வாச மலர்க்

கொன்றையார்
மகிழ்கோயில் வலம்
கொண்டு
நேசமுற முன் இறைஞ்சி
நெடும் பொழுது எலாம்
பரவி
ஏசறவால் திருப்பதிகம்

எடுத்து ஏத்தி எழுந்து

அருளால்

பாச வினைத் தொடக்கு

அறுப்பார் பயில் கோயில்

பணிந்து அணைவார்

7.4.122

3870 பரவையார் மாளிகையில்

பரிசனங்கள் முன் எய்த

விரவு பேர் அலங்கார

விழுச் செல்வம் மிகப்

பெருக

வரவு எதிர் கொண்டு

அடிவணங்க வன்

தொண்டர் மலைநாட்டுப்

புரவலனாரையும்

கொண்டு பொன் அணி

மாளிகை புகுந்தார்

7.4.123

3871 பரவியே பரவையார்

பரிவு உடனே பணிந்து

ஏத்தி

விரவிய போனகங்கறிகள்

விதம் பலவாகச்
சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை
பகல் விளக்கும் உடன்
அமைத்துத்
திரு அமுது செய்வித்தார்
திருந்திய தேன்
மொழியினார்

7.4.124

3872 மங்கலமாம் பூசனைகள்
பரவையார் செய
மகிழ்ந்து
தங்கி இனிது அமர்
கின்றார் தம்பிரான்
கோயிலினுள்
பொங்கு பெரும் காலம்
எலாம் புக்கு இறைஞ்சி
புறத்து அணைந்து
நங்கள் பிரான் அருள்
மறவா நல்
விளையாட்டினை

3873 நிலைச் செண்டும் பரிச்
 செண்டும் வீசி மிக
 மகிழ்வு எய்தி
 விலக்கரும் போர்த் தகர்ப்
 பாய்ச் சல் கண்டு அருளி
 வென்றி பெற
 மலைக்கு நெடு முள்
 கணைக்கால் வாரணப்
 போர் மகிழ்ந்து அருளி
 அலைக்கும் அறப் பல
 புள்ளின் அமர் விரும்பி
 அமர்கின்றார்

3874 விரவு காதல் மீக்கூர
 மேவும் நாள்கள் பல
 செல்லக்
 கரவில் ஈகைக் கேரளனார்
 தங்கள் கடல் சூழ் மலை
 நாட்டுப்

பரவையார் தம்
கொழுநனார் தம்மைப்
பணிந்து கொண்டு
அணை
இரவும் பகலும் தொழுது
இரக்க இசைந்தார்
அவரும் எழுந்து அருள 7.4.127

3875 நங்கை பரவையார்
உள்ளத்து இசைவால்
நம்பி எழுந்து அருளத்
திங்கள் முடியார் திரு
அருளைப் பரவிச்
சேரமான் பெருமாள்
எங்கும் உள்ள
அடியாருக்கு ஏற்ற பூசை
செய்து அருளிப்
பொங்கும் முயற்சி
இருவரும் போய்ப்
புக்கார் புனிதர்
பூங்கோயில்

3876 தம்பிரானைத் தொழுது
 அருளால் போந்து
 தொண்டர் சார்ந்து
 அணைய
 நம்பி ஆருரரும் சேரர்
 நன்னாட்டு அரசனார்
 ஆய
 பைம் பொன் மணி நீள்
 முடிக் கழறிற்றறிவார்
 தாமும் பயணம் உடன்
 செம்பொன் நீடு மதில்
 ஆரூர் தொழுது மேல்
 பால் செல்கின்றார்

3877 பொன் பரப்பி
 மணிவரன்றி புனல்
 பரக்கும் காவேரித்
 தென் கரை போய்ச்
 சிவன் மகிழ்ந்த கோயில்
 பல சென்று இறைஞ்சி

மின் பரப்பும் சடை
அண்ணல் விரும்பும்
திருக் கண்டியூர்
அன்புருக்கும் சிந்தை
உடன் பணிந்து புறத்து
அணைந்தார்கள்

7.4.130

3878 வட கரையில்
திருவையாறு எதிர்
தோன்ற மலர்க் கரங்கள்
உடலுருக உள்ளுருக
உச்சியின்மேல் குவித்து
அருளிக்
கடல் பரந்தது எனப்
பெருகும் காவிரியைக்
கடந்து ஏறித்
தொடர்வு உடைய
திருவடியை
தொழுவதற்கு
நினைவுற்றார்

7.4.131

3879 ஐயாறு அதனைக் கண்டு

தொழுது அருள ஆரூர்
தமை நோக்கி
செய்யாள் பிரியாச்
சேரமான் பெருமாள்
அருளிச் செய்கின்றார்
மையார் கண்டர் மருவு
திரு ஐயாறு இறைஞ்ச
மனம் உருகி
நையா நின்றது இவ்வாறு
கடந்து பணிவோம் நாம்
என்ன

7.4.132

3880 ஆறு பெருகி இரு
கரையும் பொருது
விசம்பில் எழுவது போல்

3880-1

வேறு நாவாய் ஓடங்கள்
மீது செல்லா வகை
மிகைப்ப

நீறு விளங்கும் திருமேனி
நிறுத்தர் பாதம்

பணிந்தன்பின்
ஆறு நெறியாச்
செலவுரியார் தரியாது
அழைத்துப் பாடுவார்

7.4.133

3881 பரவும் பரிசு ஒன்று
எடுத்து அருளிப் பாடும்
திருப்பாட்டின் முடிவில்
அரவம் புனைவார் தமை
ஐயாறு உடைய
அடிகளோ என்று
விரவும் வேட்கை உடன்
அழைத்து விளங்கும்
பெருமைத் திருப்பதிகம்
நிரவும் இசையில்
வன்தொண்டர் நின்று
தொழுது பாடுதலும்

7.4.134

3882 மன்றில் நிறைந்து
நடமாட வல்லார்
தொல்லை ஐயாற்றில்
கன்று தடை உண்டு எதிர்

அழைக்க கதறிக்
கனைக்கும்
புனிற்றாப்போல்
ஒன்றும் உணர்வால்
சராசரங்கள் எல்லாம்
கேட்க ஓலம் என
நின்று மொழிந்தார்
பொன்னி மா நதியும்
நீங்கி நெறி காட்ட

7.4.135

3883 விண்ணின் முட்டும்
பெருக்காறு மேல்பால்
பளிக்கு வெற்பு என்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால்
நீர் வடிந்த நடுவு
நல்லவழிப்
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணல்
பரப்பக் கண்டதொண்டர்
பயில் மாரி
கண்ணில் பொழிந்து
மயிர்ப் புளகம் கலக்கக்

கை அஞ்சலி குவித்தார் 7.4.136

3884 நம்பி பாதம் சேரமான்
பெருமாள் பணிய
நாவலூர்
செம்பொன் முந்நூல்
மணிமார்பர் சேரர்
பெருமான் எதிர் வணங்கி
உம்பர் நாதர் உமக்கு
அளித்தது அன்றோ
என்ன உடன் மகிழ்ந்து
தம்பிரானைப் போற்றி
இசைத்து தடம் காவேரி
நடு அணைந்தார்

7.4.137

3885 செஞ்சொல் தமிழ்
நாவலர் கோனும் சேரர்
பிரானும் தம் பெருமான்
எஞ்சல் இல்லா நிறை
ஆற்றின் இடையே
அளித்த மணல் வழியில்

தஞ்சம் உடைய
பரிசனமும் தாமும் ஏறித்
தலைச்சென்று
பஞ்ச நதி வாணரைப்
பணிந்து விழுந்தார்
எழுந்தார் பரவினார்

7.4.138

3886 அங்கண் அரனார்
கருணையினை ஆற்றாது
ஆற்றித் திளைத்து
இறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் திரு
அருளால் தாழ்ந்து
மீண்டும் தடம்பொன்னித்
பொங்கு நதியின் முன்
வந்த படியே நடுவு
போந்து ஏறத்
துங்க வரை போல் நின்ற
நீர் துரந்து தொடரப்
பெருகியதால்

7.4.139

3887 ஆய செயலின்

அதிசயத்தைக் கண்ட
கரையில் ஐயாறு
மேய பெருமான் அருள்
போற்றி வீழ்ந்து தாழ்ந்து
மேல்பால் போய்த்
தூய மதிவாழ் சடையார்
தம் பதிகள் பிறவும்
தொழுது ஏத்திச்
சேய கொங்க நாடு
அணைந்தார் திருவாரூரர்
சேரர் உடன்

7.4.140

3888 கொங்கு நாடு கடந்து
போய்க் குலவு
மலைநாட்டு எல்லையுற
நங்கள் பெருமான்
தோழனார் நம்பி
தம்பிரான் தோழர்
அங்கண் உடனே அணை
எழுந்து அருளா நின்றார்
எனும் விருப்பால்

எங்கும் அந் நாட்டு
உள்ளவர்கள் எல்லாம்
எதிர்கொண்டு
இன்புறுவர்

7.4.141

3889 பதிகள் எங்கும்
தோரணங்கள் பாங்கர்
எங்கும் பூவனங்கள்
வதிகள் எங்கும் குளிர்
பந்தர் மனைகள் எங்கும்
அகில் புகைக்கார்
நதிகள் எங்கும் மலர்ப்
பிறங்கல் ஞாங்கர்
எங்கும் ஓங்குவன
வீதிகள் எங்கும் முழுவின்
ஓலி நிலங்கள் எங்கும்
பொலம் சுடர்ப்பூ

7.4.142

3890 திசைகள் தோறும் வரும்
பெருமை அமைச்சர்
சேனைப் பெருவெள்ளம்

குசை கொள் வாசி நிரை
வெள்ளம் சும்ப யானை
அணி வெள்ளம்
மிசை கொள் பண்ணும்
பிடிவெள்ளம் மேவும்
சோற்று வெள்ளம் கண்டு
அசைவில் இன்பப்
பெருவெள்ளத்து
அமர்ந்து கொடுங்
கோளுர் அணைந்தார்

7.4.143

3891 கொடுங்கோ ளுரின்
மதில் வாயில் அணி
கோடித்து மருகில் உடுத்து
தொடுங்கோபுரங்கள்
மாளிகைகள் குளிர் குளிர்
சாலைகள் தெற்றி
நெடுங்கோ நகர்கள்
ஆடல் அரங்கு நிரந்த
மணித் தாமம் கமுக
விடுங்கோதைப் பூந்

தாமங்கள் நிரைத்து

வெவ்வேறு அலங்கரித்து

7.4.144

3892 நகர மாந்தர் எதிர்

கொள்ள நண்ணி

எண்ணில் அரங்கு

தொறும்

மகர குழை மாதர்கள்

பாடி ஆட மணி வீதியில்

அணைவார்

சிகர நெடும் மாளிகை

அணையார் சென்று

திருவஞ்சைக் களத்து

நிகரில் தொண்டர் தமைக்

கொண்டு புகுந்தார்

உதியர் நெடுந்தகையார்

7.4.145

3893 இறைவர் கோயில் மணி

முன்றில் வலம் கொண்டு

இறைஞ்சி எதிர்புக்கு

நிறையும் காதல் உடன்

வீழ்ந்து பணிந்து நேர்

நின்று ஆரூரர்
முறையில் விளம்பும்
திருப்பதிகம் முடிப்பது
கங்கை என்று எடுத்துப்
பிறை கொள் முடியார்
தமைப்பாடி பரவிப்
பெருமாளுடன்
தொழுதார்

7.4.146

3894 தொழுது தினைத்துப்
புறம் போந்து தோன்றப்
பண்ணும் பிடிமேற்பார்
முழுதும் ஏத்த நம்பியை
முன் போற்றிப் பின்பு
தாம் ஏறிப்
பழுதில் மணிச் சாமரை
வீசிப் பைம்பொன் மணி
மாளிகையில் வரும்
பொழுது மறுகில்
இருபுடையும் மிடைந்தார்

வாழ்த்திப் புகல்கின்றார் 7.4.147

3895 நல்ல தோழர் நம்
பெருமாள் தமக்கு நம்பி
இவர் என்பார்
எல்லை இல்லாத் தவம்
முன்பு என் செய்தோம்
இவரைத் தொழ என்பார்
செல்வம் இனி என்
பெறுவது நம் சிலம்பு
நாட்டுக்கு என
உரைப்பார்
சொல்லும் தரமோ
பெருமாள் செய்
தொழிலைப் பாரீர் எனத்
தொழுவார்

7.4.148

3896 பூவும் பொரியும் பொன்
துகளும் பணிவார்
பொருவில் இவர்
மேவும் பொன்னித்

திருநாடே புவிக்குத்
திலதம் என வியப்பார்
பாவும் துதிகள் எம்
மருங்கும் பயில வந்து
மாளிகையின்
மாவும் களிறும்
நெருங்கும் மணி வாயில்
புகுந்து மருங்கு
இழிந்தார்

7.4.149

3897 கழறிற்றறியுந் திருவடியும்
கலை நாவலர் தம்
பெருமானாம்
முழுவில் பொலியும் திரு
நெடுந்தோள் முனைவர்
தம்மை உடன் கொண்டு
விழுவில் பொலியும்
மாளிகையில் விளங்கு
சிங்காசனத்தின் மிசை
நிழல் திக்கு ஒளிரும்
பூணாரை இருத்தித்

3898 செம்பொன் கரக வாச நீர்
 தேவிமார்கள் எடுத்து ஏத்த
 அம்பொன் பாதம் தாம்
 விளக்கி அருளப் புகலும்
 ஆரூரர்
 தம்பொன் தாளை வாங்கி
 இது தகாது என்று அருளத்
 தரணியில் வீழ்ந்து
 எம் பெற்றிமையால்
 செய்தன இங்கு எல்லாம்
 இசைய வேண்டும் என

7.4.151

3899 பெருமாள் வேண்ட எதிர்
 மறுக்க மாட்டார் அன்பில்
 பெரும் தகையார்
 திருமா நெடுந்தோள்
 உதியர் பிரான் செய்த
 எல்லாம் கண்டு இருந்தார்
 அருமானம் கொள்

பூசனைகள் அடைவே
எல்லாம் அளித்து
அதன்பின்
ஒருமா மதிவெண்குடை
வேந்தர் உடனே அமுது
செய்து வந்தார்

7.4.152

3900 சேரர் உடனே திருவமுது
செய்த பின்பு கை கோட்டி
ஆரம் நறுமென் கலவை
மான் மதச் சாந்து ஆடை
அணிமணிப் பூண்
ஈர விரை மென்மலர்ப்
பணிகள் இனைய
முதலாயின வருக்கம்
சார எடுத்து வன்
தொண்டர் சாத்தி மிகத்
தமக்கு ஆக்கி

7.4.153

3901 பாடல் ஆடல்
இன்னியங்கள் பயில்தல்
முதலாம் பண்ணையினில்

நீடும் இனிய
விநோதங்கள் நெருங்கு
காலம் தொறும் நிகழ
மாடு
விரைப்பூந்தருமணஞ்செய்
ஆராமங்கள்
வைகுவித்துக்
கூட முனைப் பாடியார்
கோவை கொண்டு
மகிழ்ந்தார் கோதையார்

7.4.154

3902 செண்டாடும் தொழில்
மகிழ்வும் சிறு சோற்றுப்
பெரும் சிறப்பும்
வண்டாடும் மலர் வாவி
மருவிய நீர்
விளையாட்டும்
தண்டாமும் மத கும்பத்
தட மலைப்போர் சல
மற்போர்
கண்டாரா விருப்பு எய்தக்

காவலனார் காதல்
செய்நாள்

7.4.155

3903 நாவலர் தம் பெருமானும்
திருவாரூர் நகர் ஆளும்
தேவர் பிரான் கழல் ஒரு
நாள் மிக நினைந்த
சிந்தையராய்
ஆவியை ஆரூராளை
மறக்கலுமாமே என்னும்
மேவிய சொல்
திருப்பதிகம் பாடியே
வெருவுற்றார்

7.4.156

3904 திருவாரூர் தனை
நினைந்து சென்று
தொழுவேன் என்று
மரு ஆர்வத் தொண்டர்
உடன் வழி கொண்டு
செல்பொழுதில்
ஒருவா நண் புள்ளருக

உடன் எழுந்து கை
தொழுது
பெருவான வரம்பனார்
பிரிவு ஆற்றார் பின்
செல்வார்

7.4.157

3905 வன் தொண்டர் முன்
எய்தி மனம் அழிந்த
உணர்வினராய்
இன்று உமது பிரிவு
ஆற்றேன் என் செய்கேன்
யான் என்ன
ஒன்றுநீர் வருந்தாதே
உமது பதியின் கண்
இருந்து
அன்றினார் முனை
முருக்கி அரசு ஆளும்
என மொழிந்தார்

7.4.158

3906 ஆரூரர் மொழிந்து அருள
அது கேட்ட அருள் சேரர்

பாரோடு விசும்பு ஆட்சி
எனக்கு உமது பாதமலர்
தேரூரும் நெடும் வீதித்
திருவாரூர்க்கு எழுந்து
அருள
நேரூரும் மனக் காதல்
நீக்கவும் அஞ்சுவன்
என்றார்

7.4.159

3907 மன்னவனார் அது
மொழிய வன்தொண்டர்
எதிர் மொழிவார்
என்னுயிருக்கு இன்
உயிராம் எழில் ஆரூர்ப்
பெருமானை
வன்னெஞ்சக் கள்வனேன்
மறந்து இரேன் மதி
அணிந்தார்
இன்னருளால் அரசளிப்பீர்
நீர் இருப்பீர் என
இறைஞ்ச

7.4.160

3908 மற்றவரும் பணிந்து
இசைந்தே மந்திரிகள்
தமை அழைத்து
பொற்பு நிறை தொல்
நகரில் இற்றைக்கு
முன்புகுந்த
நற்பெரும் பண்டார நானா
வருக்கம் ஆன வெலாம்
பற்பலவாம் ஆளின் மிசை
ஏற்றிவரப் பண்ணும் என 7.4.161

3909 ஆங்கவரும் அன்று வரை
ஆயம் ஆகிய தனங்கள்
ஓங்கிய பொன் நவ
மணிகள் ஒளிர்
மணிப்பூண் துகில்
வருக்கம்
ஞாங்கர் நிறை
விரையுறுப்பு வருக்கம்
முதல் நலம் சிறப்பத்

தாங்கு பொதி வினைஞர்
மேல் தலம் மலியக்
கொண்டு அணைந்தார்

7.4.162

3910 மற்றவற்றின் பரப்பு
எல்லாம் வன் தொண்டர்
பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவு இட்டு
முனைப்பாடித் திருநாடார்
பொற் பதங்கள் பணிந்து
அவரைத் தொழுது
எடுத்துப் புணை
அலங்கல்
வெற்புயர் தோள் உறத்
தழுவி விடை அளித்தார்
வன்தொண்டர்

7.4.163

3911 ஆரூரர் அவர் தமக்கு
விடை அருளி அங்கு
அன்று
காளுநாம் மலைநாடு

கடந்து அருளிக் கல்
சுரமும்
நீரூரும் காண் யாரும்
நெடும் காணும் பலகழிய
சீரூரும் திருமுருன் பூண்டி
வழிச்செல்கின்றார் 7.4.164

3912 திரு முருகன் பூண்டி
அயல் செல்கின்ற
போழ்தின் கண்
பொருவிடையார்
நம்பிக்குத் தாமே பொன்
கொடுப்பதலால்
ஒருவர் கொடுப்பக்
கொள்ள ஒண்ணாமைக்கு
அதுவாங்கிப்
பெருகருளால் தாம்
கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ
அது அறியோம் 7.4.165

3913 வென்றி மிகு பூதங்கள்

வேடர் வடிவாய் சென்று
வன்தொண்டர் பண்டாரம்
கவர அருள் வைத்து
அருள
அன்றினார் புரம் எரித்தார்
அருளால் வேட்டுவப்
படையாய்ச்
சென்று அவர் தாம் வரும்
வழியில் இருபாலும்
செயிர்த்து எழுந்து

7.4.166

3914 வில் வாங்கி அலகம்பு
விசை நாணில் சந்தித்துக்
கொல்வோம் இங்கு
இட்டுப்போம் எனக்
கோபத்தால் குத்தி
எல்லையில் பண்டாரம்
எல்லாம் கவர்ந்து கொள
இரிந்தோடி
அல்லலுடன் பறியுண்டார்

ஆரூரர் மருங்கு
அணைந்தார்

7.4.167

3915 ஆரூரர் தம்பால்
அவ்வேடுவர் சென்று
அணையாதே
நீருருஞ் செஞ்சடையார்
அருளினால் நீங்க அவர்
சேரூராம் திருமுருகன்
பூண்டியினில் சென்று
எய்திப்
போரூரு மழவிடையார்
கோயிலை நாடிப் புக்கார்

7.4.168

3916 அங்கணர் தம்
கோயிலினை அஞ்சலி
கூப்பித் தொழுது
மங்குலுற நீண்ட
திருவாயிலினை வந்து
இறைஞ்சிப்
பொங்கு விருப்புடன்

புக்கு வலம் கொண்டு
புனித நதி
திங்கள் முடிக்கு
அணிந்தவர் தம்
திருமுன்பு சென்று
அணைந்தார்

7.4.169

3917 உருகிய அன்பொடு
கைகள் குவித்து விழுந்து
உமைபாகம்
மருவிய தம் பெருமான்
முன் வன்தொண்டர்
பாடினார்
வெருவுறவேடுவர்
பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில்
எத்துக்கு இங்கு
அருகு இருந்தீர் எனக்கு
கொடுகு வெஞ்சிலை
அஞ்சொற்பதிகம்

7.4.170

3918 பாடியவர் பரவுதலும்

பரம்பொருளாம் அவர்
அருளால்
வேடுவர் தாம் பறித்த
பொருள் அவை எல்லாம்
விண்ணெருங்க
நீடு திரு வாயிலின் முன்
குவித்திடலும் நேர்
இறைஞ்சி
ஆடும் அவர்
திருவருளால் அப்படியே
கைக் கொண்டார்

7.4.171

3919 கைக்கொண்டு

கொடுபோம் அக்
கைவினைஞர் தமை ஏவி
மைக் கொண்ட
மிடற்றாரை
வணங்கிப்போய்க்
கொங்கு அன்று
மெய்க் கொண்ட

காலினால் விரைந்து ஏகி
மென் கரும்பும்
செய்க் கொண்ட
சாலியுஞ்சூழ் திருவாரூர்
சென்று அணைந்தார்

7.4.172

3920 நாவலர் மன்னவர்
அருளால் விடை
கொண்ட நரபதியார்
ஆவியின் ஒன்றா
நண்பின் ஆரூரர் தமை
நினைந்து
மாவலரும் சோலை மா
கோதையினில்
மன்னிமலைப்
பூவலயம் பொது நீக்கி
அரசு உரிமை புரிந்து
இருந்தார்

7.4.173

3921 இந் நிலைமை உதியர்
பிரான் எம்பிரான்

வன்தொண்டர்
பொன்னி வளநாடு
அகன்று மாகோதையினில்
மேல் புகுந்து
மன்னு திருக் கயிலை
யினில் மத வரைமேல்
எழுந்து அருள
முன்னர் வயப்பரி
உகைக்கும் திருத்தொழில்
பின்மொழிகின்றாம்

7.4.174

3922 மலை மலிந்த திருநாட்டு
மன்னவனார் மா கடல்
போல்
சிலை மலிந்த கொடித்
தானைச் சேரலனார் கழல்
போற்றி
நிலை மலிந்த மணிமாடம்
நீள் மறுகு நான் மறை சூழ்
கலை மலிந்த புகழ்க்

காழிக் கணநாதர் திறம்
உரைப்பாம்

7.4.175

திருச்சிற்றம்பலம்

7.5 கணநாத நாயனார் புராணம் (3923 - 3929)

திருச்சிற்றம்பலம்

3923 ஆழி மாநிலத்து அகிலம்
ஈன்று அளித்தவள்
திருமுலை அமுதுண்ட
வாழி ஞான சம்பந்தர் வந்து
அருளிய வளப்பினது
அளப்பு இல்லா
ஊழி மாகடல் வெள்ளத்து
மிதந்து உலகினுக்கு ஒரு
முதலாய்
காழி மா நகர் திரு

மறையவர் குலக் காவலர்
கணநாதர்

7.5.1

3924 ஆய அன்பர் தாம்

அணிமதில் சண்பையின்
அமர் பெரும் திருத்தோணி
நாயனார்க்கு நல்
திருப்பணியாயின நாளும்
அன்பொடு செய்து
மேய அத் திருத்
தொண்டினில் விளங்குவார்
விரும்பி வந்து
அணைவார்க்குத்
தூய கைத் திருத்
தொண்டினில் அவர் தமைத்
துறை தொறும்
பயில்விப்பார்

7.5.2

3925 நல்ல நந்தவனப் பணி

செய்பவர் நறுந்துணர் மலர்
கொய்வோர்

பல் பணித் தொடை
புனைபவர் கொணர் திரு
மஞ்சனப் பணிக்கு
உள்ளோர்
அல்லும் நன் பகலும் திரு
அலகிட்டு திரு மெழுக்கு
அமைப்போர்
எல்லையில் விளக்கு
எரிப்பவர் திரு முறை
எழுதுவோர் வாசிப்போர்

7.5.3

3926 இனைய பஃதிருப்
பணிகளில் அணைந்தவர்க்கு
ஏற்ற அத் திருத்தொண்டின்
வினை விளங்கிட
வேண்டிய குறை எலாம்
முடித்து மேவிடச் செய்தே
அனைய அத்திறம் புரிதலில்
தொண்டரை ஆக்கி அன்புறு
வாய்மை
மனை அறம் புரிந்து

அடியவர்க்கு இன்பு உற
வழிபடும் தொழில் மிக்கார்

7.5.4

3927 இப் பெரும் சிறப்பு எய்திய
தொண்டர் தாம் ஏறு சீர்
வளர் காழி
மெய்ப் பெரும் திரு ஞான
போனகர் கழல் மேவிய
விருப்பாலே
முப் பெரும் பொழுது
அர்ச்சனை வழிபாடு மூளும்
அன்பொடு நாளும்
ஒப்பில் காதல் கூர்
உளங்களி சிறந்திட
ஒழுகினார் வழுவாமல்

7.5.5

3928 ஆன தொண்டினில் அமர்ந்த
பேர் அன்பரும் அகல்
இடத்தினில் என்றும்
ஞானம் உண்டவர்
புண்டரீகக் கழல் அருச்சனை

நலம் பெற்றுத்
தூ நறும் கொன்றை
முடியவர் சுடர் நெடும்
கயிலை மால்வரை எய்தி
மான நற்பெரும்
கணங்களுக்கு நாதராம்
வழித் தொண்டின் நிலை
பெற்றார்

7.5.6

3929 உலகம் உய்ய நஞ்சுண்டவர்
தொண்டினில் உறுதி மெய்
உணர்வு எய்தி
அலகில் தொண்டருக்கு
அறிவு அளித்தவர் திறம்
அவனியின் மிசை ஆக்கும்
மலர் பெரும் புகழ்ப்
புகலியில் வரும் கண
நாதனார் கழல் வாழ்த்தி
குலவு நீற்று வண்
கூற்றுவனார் திறம்
கொள்கையின்

திருச்சிற்றம்பலம்

7.6 கூற்றுவ நாயனார் புராணம் (3930 - 3938)

திருச்சிற்றம்பலம்

3930 துன்னார் முளைகள் தோள்
வலியால் வென்று சூலப்
படையார் தம்
நன்னாமம் தம் திரு நாவில்
நாளும் நவிலும் நலம்
மிக்கார்
பன்னாள் ஈசர் அடியார்தம்
பாதம் பரவி பணிந்து ஏத்தி
முன்னாகிய நல் திருத்
தொண்டின் முயன்றார்
கனந்தை முதல்வனார்

7.6.1

3931 அருளின் வலியால் அரசு
ஒதுங்க அவனி எல்லாம்
அடிப் படுப்பார்
பொருளின் முடிவும்
காண்பரிய வகையால்
பொலிவித்து இகல் சிறக்க
மருளும் களிறு பாய் புரவி
மணித்தேர் படைஞர் முதல்
மாற்றார்
வெருளும் கருவி நான்கு
நிறை வீரச் செருக்கின்
மேலார்

7.6.2

3932 வென்றி வினையின் மீக்கூர
வேந்தர் முனைகள் பல
முருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறை
முடித்தும் செருவில்
வாகைத் திறம் கெழுமி
மன்றல் மாலை மிலைந்தவர்

தம் வள நாடு எல்லாம்
கவர்ந்து முடி
ஒன்றும் ஒழிய அரசர் திரு
எல்லாம் உடையர் ஆனார்

7.6.3

3933 மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார்

மணி மா மவுலி
புனைவதற்குத்
தில்லை வாழ் அந்தணர்
தம்மை வேண்ட அவரும்
செம்பியர் தம்
தொல்லை நீடும் குல
முதலோர்க்கு அன்றி
சூட்டோ ம் முடி என்று
நல்காராகிச் சேரலன் தன்
மலை நாடு அணைய
நண்ணுவார்

7.6.4

3934 ஒருமை உரிமைத் தில்லை
வாழ் அந்தணர்கள் தம்மில்
ஒரு குடியைப்

பெருமை முடியை அருமை
புரி காவல் பேணும் படி
இருத்தி
இருமை மரபும் தூயவர்
தாம் சேரர் நாட்டில்
எய்தியபின்
வரும் ஐ உறவால் மனம்
தளர்ந்து மன்றுள் ஆடும்
கழல் பணிவார்

7.6.5

3935 அற்றை நாளில் இரவின்
கண் அடியேன் தனக்கு
முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர் பாதம்
பெறவே வேண்டும் எனப்
பரவும்
பற்று விடாது துயில்
வோர்க்குக் கனவில் பாத
மலர் அளிக்க
உற்ற அருளால் அவை
தாங்கி உலகம் எல்லாம்

தனிப் புரந்தார்

7.6.6

3936 அம் பொன் நீடும்

அம்பலத்துள் ஆரா அமுதத்

திரு நடம் செய்

தம்பிரானார் புவியில் மகிழ

கோயில் எல்லாம் தனித்

தனியே

இம்பர் ஞாலம் களி கூர

எய்தும் பெரும் பூசனை

இயற்றி

உம்பர் மகிழ அரசு

அளித்தே உமையாள்

கணவன் அடிசேர்ந்தார்

7.6.7

3937 காதல் பெருமைத்

தொண்டின் நிலைக் கடல்

சூழ் வையம் காத்து

அளித்துக்

கோதங்ககல முயல்

களந்தைக் கூற்றனார் தம்

கழல் வணங்கி

நாத மறை தந்து
அளித்தாரை நடைநூல்
பாவில் நவின்று ஏத்தும்
போதம் மருவிப் பொய்
அடிமை இல்லாப் புலவர்
செயல் புகல்வாம்

7.6.8

3938 சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்

துதி

தேனும் குழலும் பிழைத்த
திரு மொழியாள் புலவி
தீர்க்க மதி

தானும் பணியும் பகை
தீர்க்கும் சடையார் தூது

தரும் திருநாள்

கூனும் குருடும் தீர்த்து ஏவல்
கொள்வார் குலவு மலர்ப்

பாதம்

யானும் பரவித்

தீர்க்கின்றேன் ஏழு பிறப்பின்
முடங்குகூன்

திருச்சிற்றம்பலம்

சருக்கம் 7 / வார்கொண்ட
வனமுலையாள் சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் 8 (பொய்யடிமை யில்லாத
புலவர் சருக்கம்)

- 8.1 பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்
புராணம் (3939 - 3941)
- 8.2 புகழ்ச் சோழ நாயனார் புராணம்
(3942 .- 3982)
- 8.3 நரசிங்க முனையரைய நாயனார்
புராணம் (3983 - 3991)
- 8.4 அதிபத்த நாயனார் புராணம் (3992
- 4011)
- 8.5 கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் (4012

- 4021)

8.6 கலிய நாயனார் புராணம் (4022 - 4038)

8.6 சத்தி நாயனார் புராணம் (4039 - 4044)

8.7 ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் (4045- 4054)

---

8. 1 பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் புராணம் (3939 - 3941)

திருச்சிற்றம்பலம்

3939 செய்யுள் நிகழ் சொல்
தெளிவும் செவ்விய நூல்
பல நோக்கும்
மெய் உணர்வின் பயன்
இதுவே எனத் துணிந்து
விளங்கி ஒளிர்
மை அணியும் கண்டத்தார்

மலர் அடிக்கே ஆளானார்
பொய் அடிமை இல்லாத
புலவர் எனப் புகழ் மிக்கார் 8.1.1

3940 பொற்பு அமைந்த
அரவாரும் புரிசடையார்
தமை அல்லால்
சொற்பதங்கள் வாய்
திறவாத் தொண்டு நெறித்
தலைநின்ற
பெற்றியினில் மெய்
அடிமை உடையாராம்
பெரும் புலவர்
மற்றவர் தம் பெருமையார்
அறிந்து உரைக்க
வல்லார்கள் 8.1.2

3941 ஆங்கு அவர் தம் அடி
இணைகள் தலை மேல்
கொண்டு அவனி எலாம்
தாங்கிய வெண்குடை
வளவர் குலம் செய்த தவம்

அனையார்
ஓங்கி வளர்
திருத்தொண்டின் உண்மை
உணர் செயல் புரிந்த
பூம் கழலார் புகழ்ச் சோழர்
திருத்தொண்டு
புகல்கின்றாம்

8.1.3

திருச்சிற்றம்பலம்

8.2 புகழ்ச் சோழ நாயனார் புராணம் (3942 - 3982)

திருச்சிற்றம்பலம்

3942 குலகிரியின்
கொடுமுடிமேல் கொடி
வேங்கைக் குறி எழுதி
நிலவு தரு மதிக்குடைக் கீழ்
நெடு நிலம் காத்து இனிது
அளிக்கும்

மலர் புகழ் வண் தமிழ்ச்
சோழர் வளநாட்டு

மாழ்தூர்

உலகில் வளர்

அணிக்கெல்லாம் உள்ளும்

உறையூராம் உறையூர் 8.2.1

3943 அளவில் பெரும் புகழ்

நகரம் அதனில் அணிமணி

விளக்கும்

இள வெயிலின்

சுடர்படலை இரவு ஒழிய

எறிப்பனவாய்க்

கிளர் ஒளி சேர் நெடு

வானப் பேர் ஆற்றுக்

கொடு கெழுவும்

வளர் ஒளி மாளிகை

நிரைகள் மருங்கு உடைய

மறுகு எல்லாம்

8.2.2

3944 நாக தலத்தும் பிலத்தும்

நானிலத்தும் நலம் சிறந்த
போகம் அனைத்தினுக்கும்
உறுப்பாம் பொருவிறந்த
வளத்தினவாய்
மாக நிறைந்திட மலிந்த
வரம்பில் பல பொருள்
பிறங்கும்

ஆகரம் ஒத்து அளவில்
ஆவண வீதிகள் எல்லாம் 8.2.3

3945 பார் நனைய மதம்
பொழிந்து பனி விசம்பு
கொள முழங்கும்
போர் முக வெம் கறை
அடியும் புடையினம் என்று
அடையவரும்
சோர் மழையின் விடு
மதத்துச் சுடரு நெடுமின்
ஓடைக்

கார் முகிலும் பல தெரியா
களிற்று நிரைகள் எல்லாம் 8.2.4

3946 படுமணியும் பரிச்

செருக்கும் ஒலி கிளரப்
பயில் புரவி

நெடு நிரை முன் புல்லுண்
வாய் நீர்த் தரங்க நுரை
நிவப்ப

விடு சுடர் மெய் உறை
அடுக்கல் முகில் படிய
விளங்குதலால்

தொடு கடல்கள் அனைய
பல துரங்க சாலைகள்
எல்லாம்

8.2.5

3947 துளைக்கை ஐராவதக்

களிறும் துரங்க அரசும்
திருவும்

விளைத்த அமுதும் தருவும்
விழுமணியும் கொடுபோத
உளைத்த கடல் இவற்று
ஒன்று பெற வேண்டி
உம்பரூர்

வளைத்தது போன்று உளது
அங்கண் மதில் சூழ்ந்த
மலரக் கிடங்கு

8.2.6

3948 கார் ஏறும் கோபுரங்கள்
கதிர் ஏறும் மலர்ச் சோலை
தேர் ஏறும் அணி வீதி
திசை ஏறும் வசையில்
அணி
வார் ஏறும் முலை மடவார்
மருங்கு ஏறும்
மலர்க்கணை ஒண்
பார் ஏறும் புகழ் உறந்தைப்
பதியின் வளம் பகர்
அரிதால்

8.2.7

3949 அந் நகரில் பார் அளிக்கும்
அடல் அரசர் ஆகின்றார்
மன்னும் திருத் தில்லை
நகர் மணி வீதி அணி
விளங்கும்
சென்னி நீடு அனபாயன்

திருக்குலத்து வழி
முதல்வோர்
பொன்னி நதிப் புரவலனார்
புகழ் சோழர் எனப்
பொலிவார்

8.2.8

3950 ஒரு குடைக் கீழ்
மண்மகளை உரிமையினில்
மணம் புணர்ந்து
பருவரைத் தோள்
வென்றியினால் பார்
மன்னர் பணி கேட்ப
திருமலர்த்தும் பேருலகும்
செங்கோலின் முறை நிற்ப
அருமறைச் சைவம்
தழைப்ப அரசு அளிக்கும்
அந்நாளில்

8.2.9

3951 பிறை வளரும் செம்
சடையார் பேணும் சிவ
ஆலயம் எல்லாம்

நிறை பெரும் பூசனை
விளங்க நீடு
திருத்தொண்டர் தமைக்
குறை இரந்து வேண்டுவன
குறிப்பின் வழி கொடுத்து
அருளி
முறை புரிந்து திருநீற்று
முதல் நெறியே பாலிப்
பார்

8.2.10

3952 அங்கண் இனிது உறையும்
நாள் அரசு இறைஞ்ச வீற்று
இருந்து
கொங்கரொடு குட
புலத்துக் கோ மன்னர்
திறை கொணரத்
தங்கள் குல மரபின் முதல்
தனி நகராம் கருவூரில்
மங்கல நாள் அரசு
உரிமைச் சுற்றம் உடன்
வந்து அணைந்தார்

8.2.11

3953 வந்து மணி மதில் கருவூர்
மருங்கு அணைவார்
வானவர் சூழ்
இந்திரன் வந்து அமரர் புரி
எய்துவான் என எய்தி
சிந்தை களி கூர்ந்து
அரனார் மகிழ் திரு
ஆன்நிலைக் கோயில்
முந்துற வந்து இறைஞ்சி
மொய் ஒளி மாளிகை
புகுந்தார்

8.2.12

3954 மாளிகை முன் அத்தாணி
மண்டபத்தின் மணிபுனை
பொன்
கோளரி ஆசனத்து இருந்து
குட புல மன்னவர்
கொணர்ந்த
ஒளி நெடும் களிற்றின்
அணி உலப்பில் பரி
துலைக் கனகம்

நீளிடெவில் விலகு மணி
முதல் நிறையும்திறை
கண்டார்

8.2.13

3955 திறை கொண்டந்த
அரசர்க்குச் செயல்
உரிமைத் தொழில் அருளி
முறை புரியும் தனித் திகரி
முறைநில்லா முரண் அரசர்
உறை அரணம் உளவாகில்
தெரிந்து உரைப்பீர் என
உணர்வு
நிறை மதி நீடு
அமைச்சர்க்கு மொழிந்து
அருளி நிகழும் நாள்

8.2.14

3956 சென்று சிவகாமியார்
கொணர் திருப்பள்ளித்
தாமம்
அன்று சிதறும் களிற்றை

அற எறிந்து பாகரையும்
கொன்ற எறி பத்தர் எதிர்
எனையும் கொன்று
அருளும் என
வென்றி வடிவாள்
கொடுத்துத்
திருத்தொண்டில் மிகச்
சிறந்தார்

8.2.15

3957 விளங்கு திரு மதிக்
குடைக்கீழ் வீற்று இருந்து
பார் அளிக்கும்
துளங்கொளி நீள்
முடியார்க்குத் தொன்
முறைமை நெறி அமைச்சர்
அளந்த திறை முறை
கொணரா அரசன் உளன்
ஒருவன் என
உளம் கொள்ளும் வகை
உரைப்ப உறுவியப் பால்
முறுவலிப்பார்

3958 ஆங்கவன் யார் என்று
 அருள அதிகன் அவன்
 அணித்தாக
 ஓங்கு எயில் சூழ் மலை
 அரணத்துள் உறைவான்
 என உரைப்ப
 ஈங்கு நுமக்கு எதிர் நிற்கும்
 அரண் உளதோ படை
 எழுந்த
 பாங்கரணம் துகளாகப்
 பற்று அறுப்பீர் எனப்
 பகர்ந்தார்

3959 அடல் வளவர்
 ஆணையினால்
 அமைச்சர்களும் புறம்
 போந்து
 கடல் அனைய நெடும்
 படையைக் கைவகுத்து
 மேல் செல்வார்

படர் வனமும் நெடும்
கிரியும் பயில் அரணும்
பொடி ஆக
மிடல் உடை நால்
கருவியுற வெஞ்சமரம் மிக
விளைத்தார்

8.2.18

3960 வளவனார் பெரும் சேனை
வஞ்சி மலர் மிலைந்து ஏற
அளவில் அரண்
அக்குறும்பில் அதிகர்
கோன் அடல் படையும்
உளம் நிறை வெம் சினம்
திருகி உயர் காஞ்சி
மிலைந்து ஏறக்
கிளர் கடல்கள் இரண்டு
என்ன இருபடையும்
கிடைத்தனவால் <

8.2.19

3961 கயமொடு கயம் எதிர்
குத்தின

அயமுடன் அயமுனை
முட்டின
வயவரும் வயவரும்
உற்றனர்
வியனமர் வியல் இடம்
மிக்கதே

8.2.20

3962 மலையொடு மலைகள்
மலைந்தென
அலை மத அருவி
கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின்
மிசைத் தெரு
கொலை மதக் கரிகொலை
உற்றவே

8.2.21

3963 சூறை மாருதம் ஒத்து எதிர்
ஏறு பாய் பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்
பெய்து
சீறி ஆவி செகுத்தனர்

8.2.22

- 3964 மண்டு போரின்
மலைப்பவர்
துண்டம் ஆயிட உற்று
எதிர்
கண்டர் ஆவி கழித்தனர்
உண்ட சோறு கழிக்கவே 8.2.23
- 3965 வீடினார் உடலில் பொழி
நீடுவார் குருதிப் புனல்
ஓடும் யாரென ஒத்தது
கோடு போல்வ பிணக்
குவை 8.2.24
- 3966 வானிலாவு கருங்கொடி
மேனிலாவு பருந்து இனம்
ஏனை நீள் கழுகின் குலம்
ஆன ஊணொடு
எழுந்தவே 8.2.25
- 3967 வரிவில் கதை சக்கரம்
உற்கரம் வாள்
சுரிகைப் படை சத்திகழுக்

கடைவேல்

எரி முத்தலை கப்பணமெற்

பயில் கோல்

முரி உற்றன உற்றன

மொய்க் களமே

8.2.26

3968 வடிவேல் அதிகன்

படைமாள வரைக்

கடிசூழ் அரணக் கணவாய்

நிரவிக்

கொடி மா மதில் நீடு குறும்

பொறையூர்

முடி நேரியனார் படை

முற்றியதே

8.2.27

3969 முற்றும் பொரு சேனை

முனை தலையில்

கற்றிண் புரிசைப் பதி கட்டு

அழியப்

பற்றும் துறை நொச்சிப்

பரிந்து உடையச்

சுற்றும் படை வீரர்

துணித்தனரே

8.2.28

3970 மாறுற்ற விறல் படை வாள்
அதிகன்
நூறுற்ற பெரும்படை
நூழில் படப்
பாறுற்ற எயில் பதி பற்று
அற விட்டு
ஏறுற்றனன் ஓடி இருஞ்
சுரமே

8.2.29

3971 அதிகன் படை போர்
பொருதற்றதலை
பொதியின் குவை
எண்ணில போயின பின்
நிதியின் குவை மங்கையர்
நீள் பரிமா
எதிரும் கரி பற்றினர்
எண்ணிலரே

8.2.30

3972 அரண் முற்றி எறிந்த
அமைச்சர்கள் தாம்

இரணத் தொழில் விட்டு
எயில் சூழ் கருவூர்
முரண் உற்ற சிறப்பொடு
முன்னினர் நீள்
தரணித் தலைவன் கழல்
சார் உறவே

8.2.31

3973 மன்னும் கருவூர் நகர்
வாயிலின் வாய்
முன் வந்த கரும் தலை
மொய் குவைதான்
மின்னும் சுடர் மா
முடிவேல் வளவன்
தன் முன்பு கொணர்ந்தனர்
தானை உளோர்

8.2.32

3974 மண்ணுக்கு உயிராம்
எனும் மன்னவனார்
எண்ணில் பெருகும் தலை
யாவையினும்
நண்ணிக் கொணரும் தலை

ஒன்றின் அடுக்

கண்ணுற்றது ஓர் புன் சடை 8.2.33

கண்டனரே

3975 கண்ட பொழுதே நடுங்கி

மனம் கலங்கிக்

கைதொழுது

கொண்ட பெரும்

பயத்துடனும் குறித்து எதிர்

சென்று அது கொணர்ந்த

திண்டிறலோன் கைத்

தலையில் சடை தெரியப்

பார்த்து அருளி

புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர்

பொழிந்து இழியப்

புரவலனார்

8.2.34

3976 முரசுடைத்திண் படை

கொடு போய் முதல்

அமைச்சர் முனை முருக்கி

உரை சிறக்கும்

புகழ்வென்றி ஒன்று ஒழிய
ஒன்றாமல்
திரை சரிந்த கடல் உலகில்
திருநீற்றின் நெறி
புரந்துயான்
அரசு அளித்தபடி சால
அழகி! தென அழிந்து
அயர்வார்

8.2.35

3977 தார் தாங்கிக் கடன் முடித்த
சடைதாங்கும் சடை
முடையார்
நீர் தாங்கும் சடைப்
பெருமான் நெறிதாம்
கண்டவரானார்
சீர் தாங்கும் இவர் வேணிச்
சிரம் தாங்கி வரக் கண்டும்
பார் தாங்க இருந்தேனோ
பழிதாங்குவேன் என்றார்

8.2.36

3978 என்று அருளிச் செய்து

அருளி இதற்கு இசையும்
படி துணிவார்
நின்ற நெறி அமைச்சர்க்கு
நீள் நிலம் காத்து அரசு
அளித்து
மன்றில் நடம் புரிவார் தம்
வழித் தொண்டின் வழி
நிற்ப
வென்றி முடி என்
குமரன்தனைப் புனைவீர்
என விதித்தார்

8.2.37

3979 அம்மாற்றம் கேட்டு

அழியும் அமைச்சரையும்
இடர் அதற்றிக்
கை மாற்றும் செயல்தாமே
கடனாற்றும் கருத்து
உடையார்
செம்மார்க்கம் தலை நின்று
செந்தீ முன் வளர்ப்பித்துப்
பொய்ம்மாற்றும்

திருநீற்றுப் புனை
கோலத்தினில் பொலிந்தார் 8.2.38

3980 கண்ட சடைச்

சிரத்தினையோர்
கனகமணி கலத்து ஏந்தி
கொண்டு திருமுடித்
தாங்கிக் குலவும் எரிவலம்
கொள்வார்
அண்டர் பிரான் திரு
நாமத்து அஞ்சு எழுத்தும்
எடுத்து ஒதி
மண்டு தழல் பிழம்பின்
இடை மகிழ்ந்து அருளி
உள் புக்கார்

8.2.39

3981 புக்க பொழுது அலர் மாரி

புவி நிறையப் பொழிந்து
இழிய
மிக்க பெரு மங்கல
தூரியம் விசம்பின் முழக்கு
எடுப்ப

செக்கர் நெடும் சடை
முடியார் சிலம்பு அலம்பு
சேவடியின்
அக்கருணைத் திருநிழல்
கீழ் ஆராமை
அமர்ந்திருந்தார்

8.2.40

3982 முரசங் கொள் கடல்
தானை மூவேந்தர்
தங்களின் முன்
பிரசம் கொள்
நறுந்தொடையல் புகழ்ச்சு
சோழர் பெருமையினைப்
பரசும் குற்றேவலினால்
அவர் பாதம் பணிந்து
ஏத்தி
நரசிங்க முனையர் திறம்
நாம் அறிந்தபடி
உரைப்பாம்

8.2.41

திருச்சிற்றம்பலம்

8.3 நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம் (3983 .- 3991)

திருச்சிற்றம்பலம்

3983 கோடாத நெறி விளக்கும்
குலமரபின் அரசு அளித்து
மாடாக மணி கண்டர்
திருநீறே மனம் கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்தில்
சிறந்த திருமுனைப் பாடி
நாடாளும் காவலனார்
நரசிங்க முனையரையர்

8.3.1

3984 இம்முனையர்
பெருந்தகையார் இருந்து
அரசு புரந்து போய்த்
தெம் முனைகள் பல கடந்து
தீங்கு நெறிப் பாங்கு அகல
மும்முனை நீள் இலைச் சூல
முதல் படையார்

தொண்டுபுரி

அம் முனைவர் அடி

அடைவே அரும் பெரும் 8.3.2

பேரு என அடைவார்

3985 சின விடையார் கோயில்

தொறுந் திருச் செல்வம்

பெருக்குநெறி

யனஇடை ஆர் உயிர் துறக்க

வரும் எனினும் அவை

காத்து

மனவிடை ஆமைத்

தொடையல் அணிமார்பர்

வழித்தொண்டு

கனவிடை ஆகிலும்

வழுவாக் கடன் ஆற்றிச்

செல்கின்றார் 8.3.3

3986 ஆறு அணிந்த சடை

முடியார்க்கு ஆதிரை நாள்

தொறும் என்றும்

வேறு நிறை வழிபாடு

விளக்கிய பூசனை மேவி
நீறு அணியும் தொண்டர்
அணைந்தார்க்கு எல்லாம்
நிகழ் பசும் பொன்

நூறு குறையாமல் அளித்து

இன் அமுது நுகர்விப்பார் 8.3.4

3987 ஆன செயல் முறை புரிவார்

ஒரு திருவாதிரை நாளில்
மேன்மை நெறித்

தொண்டர்க்கு விளங்கிய
பொன் இடும் பொழுதில்

மான நிலை அழிதன்மை
வரும் காமக்குறி மலர்ந்த
ஊனம் நிகழ் மேனியராய்

ஒருவர் நீறு அணிந்து

அணைந்தார் 8.3.5

3988 மற்று அவர் தம் வடிவு

இருந்த படி கண்டு

மருங்குள்ளார்

உற்ற இகழ்ச்சியராகி

ஓதுங்குவார் தமைக் கண்டு
கொற்றவனார் எதிர் சென்று
கைகுவித்துக் கொடு

போந்தப்

பெற்றியினார் தமை மிகவும்

கொண்டாடிப் பேணுவார் 8.3.6

3989 சீலம் இலரே எனினும்

திருநீறு சேர்ந்தாரை

ஞாலம் இகழ்ந்த அருநரகம்

நண்ணாமல் எண்ணுவார்

பாலணைந்தார் தமக்கு

அளித்தபடி இரட்டிப் பொன்

கொடுத்து

மேலவரைத் தொழுது

இனிய மொழி விளம்பி

விடை கொடுத்தார்

8.3.7

3990 இவ்வகையே திருத்

தொண்டின் அருமை நெறி

எந்நாளும்

செவ்விய அன்பினில்
ஆற்றித் திருந்திய சிந்தையர்
ஆகிப்

பை வளர் வாள் அரவு
அணிந்தார் பாதமலர் நிழல்
சோர்ந்து

மெய் வகைய வழி அன்பின்
மீளாத நிலை பெற்றார்

8.3.8

3991 விட நாகம் அணிந்த பிரான்
மெய்த்தொண்டு விளைந்த
நிலை

உடனாகும் நரசிங்க
முனையர் பிரான் கழல்
ஏத்தித்

தடநாகம் மதம் சொரியத்
தனம் சொரியும் கலம்
சேரும்

கடனாகை அதிபத்தர்
கடனாகைக் கவின்
உரைப்பாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

8.4 அதிபத்த நாயனார் புராணம் (3992.- 4011)

திருச்சிற்றம்பலம்

3992 மன்னி நீடிய செங்கதிரவன்
வழி மரபின்
தொன்மையாம் முதல்
சோழர் தம் திருக்குலத்து
உரிமைப்
பொன்னி நாடு எனும்
கற்பகப் பூங்கொடி மலர்
போல்
நன்மை சான்றது நாகப்
பட்டினத் திரு நகரம்

8.4.1

3993 தாம நித்திலக் கோவைகள்

சரிந்திடச் சரிந்த
தேமலர்க் குழல் மாதர்
பந்து ஆடும் தெற்றிகள்
சூழ்
காமர் பொற் சுடர்
மாளிகைக் கரும் கடல்
முகந்த
மாமுகில் குலம் மலை என 8.4.2
ஏறுவ மருங்கு

3994 பெருமையில் செறி
பேரொலி பிறங்கலின்
நிறைந்து
திருமகட்கு வாழ் சேர்
இடம் ஆதலில் யாவும்
தருதலின் கடல் தன்னினும்
பெரிது எனத் திரை போல்
கரி பரித் தொகை மணி
துகில் சொரிவதாம்
கலத்தால் 8.4.3

3995 நீடு தொல் புகழ் நிலம்

பதினெட்டினும் நிறைந்த
பீடு தங்கிய பல பொருள்
மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீள் தனக் குடியுடன்
குவலயம் காணும்
ஆடி மண்டலம் போல்வது
அவ்வணி கிளர் மூதூர் 8.4.4

3996 அந்நெடும் திரு நகர்
மருங்கு அலை கடல்
விளிம்பில்
பன்னெடும் திரை நுரை
தவழ் பாங்கரின் ஞாங்கர்
மன்னும் தொன்மையின்
வலை வளத்து உணவினில்
மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி
மிடைந்தது தட நுளைப்
பாடி 8.4.5

3997 புயல் அளப்பன என

வலை புறம்பு அணை
குரம்பை
அயல் அளப்பன மீன்
விலைப் பசும் பொனின்
அடுக்கல்
வியல் அளக்கரில்
விடுந்திமில் வாழ்நர்கள்
கொணர்ந்த
கயல் அளப்பன பரத்தியர்
கரு நெடும் கண்கள்

8.4.6

3998 உணங்கல் மீன் கவர் உறு
நசைக் குருகு உடன்
அணைந்த
கணம் கொள் ஒதிமம் கரும்
சினைப் புன்னையங்
கானல்
அணங்கு நுண்ணிடை
நுளைச்சியர் அசை நடைக்
கழிந்து
மணம் கொள் கொம்பரின்

மருங்கு நின்று இழிய
மருளும்

8.4.7

3999 வலை நெடும் தொடர்
வடம் புடை வலிப்பவர்
ஒலியும்
விலை பகர்ந்து மீன் குவை
கொடுப்பவர் விளி
ஒலியும்
தலை சிறந்த வெள் வளை
சொரிபவர் தழங்கு ஒலியும்
அலை நெடுங்கடல் அதிர்
ஒலிக்கு எதிர் ஒலி
அனைய

8.4.8

4000 அனையதாகிய
அந்நுளைப் பாடியில்
அமர்ந்து
மனை வளம் பொலி
நுளையர் தம் குலத்தினில்
வந்தார்

புனை இளம் பிறை முடி
அவர் அடித்தொண்டு
புரியும்
வினை விளங்கிய அதி
பத்தர் என நிகழ் மேலோர்

8.4.9

4001 ஆங்கு அன்பர் தாம்
நுளையர் தம் தலைவராய்
அவர்கள்
ஏங்கு தெண் திரைக் கடல்
இடைப் பலபட இயக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை
வளைத்து மீன் படுத்து
முன் குவிக்கும்
ஓங்கு பல் குவை
உலப்பில உடையராய்
உயர்வார்

8.4.10

4002 முட்டில் மீன் கொலைத்
தொழில் வளத்தவர் வலை

முகந்து

பட்ட மீன்களில் ஒரு தலை

மீன் படும் தோறும்

நட்டம் ஆடிய நம்பருக்கு

என நளிர் முந்நீர்

விட்டு வந்தனர் விடாத

அன்பு உடன் என்றும்

விருப்பால்

8.4.11

4003 வாகு சேர் வலை நாள்

ஒன்றில் மீன் ஒன்று

வரினும்

ஏக நாயகர் தங்கழற் கென

விடும் இயல்பால்

ஆகும் நாளில் அநேக

நாள் அடுத்து ஒரு மீனே

மேக நீர் படி வேலையில்

பட விட்டு வந்தார்

8.4.12

4004 மீன் விலைப் பெருகு

உணவினில் மிகு பெரும்

செல்வம்

தான் மறுத்தலின் உணவு
இன்றி அரும் கிளை
சாம்பும்
பான்மை பற்றியும்
வருந்திலர் பட்ட மீன்
ஒன்று
மான் மறிக் கரத்தவர்
கழற்கு என விட்டு
மகிழ்ந்தார்

8.4.13

4005 சால நாள் இப்படி வரத்
தாம் உணவு அயர்த்து
கோல மேனியும் தளரவும்
தம் தொழில் குறையாச்
சீலமே தலை நின்றவர் தம்
திறம் தெரிந்தே
ஆலம் உண்டவர்
தொண்டர் அன்பு எனும்
அமுது உண்பார்

8.4.14

4006 ஆன நாள் ஒன்றில்
அவ்வொரு மீனும் அங்கு

ஒழித்துத்
தூ நிறப் பசும் கனக நல்
சுடர் நவமணியால்
மீன் உறுப்பு உற அமைத்து
உலகு அடங்கலும்
விலையாம்
பான்மை அற்புதப் படியது
ஒன்று இடுவலைப்
படுத்தார்

8.4.15

4007 வாங்கு நீள் வலை
அலைகடல் கரையில்
வந்து ஏற
ஓங்கு செஞ்சுடர் உதித்து
என உலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி
தழைத்திடக் காண்டலும்
எடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீன்
ஒன்று படுத்தனம் என்றார்

8.4.16

4008 என்று மற்று உளோர்

இயம்பவும் ஏறு சீர்த்
தொண்டர்
பொன் திரள் சுடர் நவமணி
பொலிந்தமீன் உறுப்பால்
ஒன்றும் மற்றிது என்னை
ஆள் உடையவர்க்கு
ஆகும்
சென்று பொன் கழல் சேர்க
எனத் திரை யொடும்
திரிந்தார்

8.4.17

4009 அகில லோகமும் பொருள்
முதற்றாம் எனும் அளவில்
புகலும் அப்பெரும்
பற்றினைப் புரை அற
எறிந்த
இகலில் மெய்த் திருத்
தொண்டர்முன் இறைவர்
தாம் விடைமேல்
முகில் விசும்பிடை
அணைந்தார் பொழிந்தனர்

4010 பஞ்ச நாதமும் எழுந்தன
 அதிபத்தர் பணிந்தே
 அஞ்சலிக் கரம் சிரம் மிசை
 அணைத்து நின்று அவரை
 நஞ்சு வாண்மணி மிடற்று
 அவர் சிவலோகம்
 நண்ணித்து
 அஞ்சிறப்புடை அடியர்
 பாங்கு உறத்தலை
 அளித்தார்

8.4.19

4011 தம் மறம் புரி மரபினில்
 தகும் பெருந் தொண்டு
 மெய்ம்மையே புரி
 அதிபத்தர் விளங்கும் தாள்
 வணங்கி
 மும்மையாகிய
 புவனங்கள் முறைமையில்
 போற்றும்
 செம்மை நீதியார்

கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு
பகர்வாம்

8.4.20

திருச்சிற்றம்பலம்

8.5 கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் (4012 - 4021)

திருச்சிற்றம்பலம்

4012 உரிமை ஒழுக்கம் தலை
நின்ற உயர் தொல் மரபில்
நீடு மனைத்
தரும நெறியால் வாழ்
குடிகள் தழைத்து வனரும்
தன்மையதாய்
வரும் மஞ்சு உறையும்
மலர்ச் சோலை மருங்கு
சூழ்ந்த வளம் புறவில்
பெருமை உலகு பெற

விளங்கும் மேல் பால்

பெண்ணாகட மூதூர்

8.5.1

4013 மற்றப் பதியினிடை

வாழும் வணிகர் குலத்து

வந்து உதித்தார்

கற்றைச் சடையார்

கழற்காதலுடனே வளர்ந்த

கருத்து உடையார்

அற்றைக்கு அன்று

தூங்காணை மாடத்து

அமர்ந்தார் அடித்தொண்டு

பற்றிப் பணி செய்

கலிக்கம்பர் என்பார்

மற்றோர் பற்று இல்லார்

8.5.2

4014 ஆன அன்பர் தாம் என்றும்

அரனார் அன்பர்க்கு

அமுது செய

மேன்மை விளங்கு

போனகமும் விரும்பு கறி

நெய் தயிர் தீம் பால்
தேனின் இனிய கனி கட்டி
திருந்த அமுது செய்வித்தே
ஏனை நிதியம்
வேண்டுவன எல்லாம்
இன்பமுற அளிப்பார்

8.5.3

4015 அன்ன வகையால்

திருத்தொண்டு
புரியுநாளில் அங்கு ஒரு
நாள்
மன்னும் மனையில் அமுது
செய வந்த தொண்டர்
தமை எல்லாம்
தொன்மை முறையே
அமுது செயத் தொடங்கு
விப்பார் அவர் தம்மை
முன்னர் அழைத்துத்
திருவடிகள் எல்லாம்
விளக்க முயல்கின்றார்

8.5.4

4016 திருந்து மனையார் மனை
எல்லாம் திகழ விளக்கிப்
போனகமும்
பொருந்து சுவையில் கறி
அமுதும் புனிதத் தண்ணீர்
உடன் மற்றும்
அருந்தும் இயல்பில்
உள்ளனவும் அமைத்துக்
கரக நீர் அளிக்க 4016-3
விரும்பு கணவர்
பெருந்தவத்தாள் எல்லாம்
விளக்கும் பொழுதின் கண் 8.5.5

4017 முன்பு தமக்குப் பணி
செய்யும் தமராய் ஏவல்
முனிந்து போய்
என்பும் அரவும் அணிந்த
பிரான் அடியார் ஆகி
அங்கு எய்தும்
அன்பர் உடனே

திருவேடம் தாங்கி
அணைந்தார் ஒருவர் தாம்
பின்பு வந்து தோன்ற
அவர் பாதம் விளக்கும்
பெரும் தகையார்

8.5.6

4018 கையால் அவர் தம் அடி
பிடிக்கக் காதல் மனையார்
முன்பு ஏவல்
செய்யாது அகன்ற தமர்
போலும் என்று தேரும்
பொழுது மலர்
மொய்யார் வாசக் கரக நீர்
வார்க்க முட்ட முதல்
தொண்டர்
மையார் கூந்தல்
மனையாரைப் பார்த்து
மனத்துள் கருதுவார்

8.5.7

4019 வெறித்த கொன்றை
முடியார் தம் அடியார்

இவர் முன் மேவு நிலை
குறித்து வெள்கி நீர்
வாராது ஒழிந்தாள் என்று
மனம் கொண்டு
மறித்து நோக்கார்
வடிவாளை வாங்கிக்
கரகம் வாங்கிக் கை
தறித்துக் கரக நீர் எடுத்துத்
தாமே அவர் தாள்
விளக்கினார்

8.5.8

4020 விளக்கி அமுது
செய்வதற்கு வேண்டுவன
தாமே செய்து
துளக்கில் சிந்தை உடன்
தொண்டர் தம்மை அமுது
செய்வித்தார்
அளப்பில் பெருமை அவர்
பின்னும் அடுத்த
தொண்டின் வழி நின்று
களத்தில் நஞ்சம் அணிந்து

அவர் தாள்நிழல் கீழ்
அடியாருடன் கலந்தார் 8.5.9

4021 ஓத மலிநீர் விடம்
உண்டார் அடியார்
என்றுணரா
மாதரார் கை தடிந்த கலிக்
கம்பர் மலர்ச் சேவடி
வணங்கி
பூத நாதர் திருத்தொண்டு
புரிந்து புவனங்களில்
பொலிந்த
காதல் அன்பர் கலிநீதியார்
தம் பெருமை
கட்டுரைப்பாம்

8.5.10

திருச்சிற்றம்பலம்

**8.6 கலிய நாயனார் புராணம் (4022 -
4038)**

திருச்சிற்றம்பலம்

4022 பேருலகில் ஓங்கு புகழ்ப்

பெரும் தொண்டை

நன்னாட்டு

நீருலவும் சடைக் கற்றை

நிருத்தர் திருப்பதியாகும்

காருலவும் மலர்ச்

சோலைக் கன்னிமதில்

புடை சூழ்ந்து

தேருலவு நெடு வீதி சிறந்த

திருஒற்றியூர்

8.6.1

4023 பீடு கெழும் பெரும்

தெருவும் புத்தர் உடன் பீலி

அமண்

வேடம் உடையவர்

பொருள் போல்

ஆகாசவெளி மறைக்கும்

ஆடு கொடி மணி

நெடுமாளிகை நிரைகள்

அலை கமுகின்
காடனைய கடல் படப்பை
என விளங்கும் கவின்
காட்டும்

8.6.2

4024 பன்னு திருப்பதிக இசைப்
பாட்டு ஓவா மண்டபங்கள்
அன்ன நடை மடவார்கள்
ஆட்டு ஓவா அணி
அரங்கு
பன் முறை தூரியம்
முழங்கு விழவு ஓவா
பயில் வீதி
செம் நெல் அடசில்
பிறங்கல் உணவு ஓவா
திருமடங்கள்

8.6.3

4025 கெழு மலர் மாதவி
புன்னை கிளைஞாழல்
தளை அவிமும்
கொழு முகைய

சண்பகங்கள் குளிர்
செருந்தி வளர் கைதை
முழு மணமே முந் நீரும்
கமழ மலர் முருகு
உயிர்க்கும்
செழு நிலவின் துகள்
அனைய மணல் பரப்பும்
திருப்பரப்பு

8.6.4

4026 எயிலணையும் முகில்
முழக்கும் எறிதிரை
வேலையின் முழக்கும்
பயில் தரு பல்லிய
முழக்கும் முறை தெரியாப்
பதி அதனுள்
வெயில் அணி பல் மணி
முதலாம் விழுப்பொருள்
ஆவன விளக்கும்
தயில வினைத் தொழில்
மரபில் சக்கரப் பாடி
தெருவு

4027 அக்குலத்தின்

செய்தவத்தால் அவனி
 மிசை அவதரித்தார்
 மிக்க பெரும் செல்வத்து
 மீக்கூர விளங்கினார்
 தக்க புகழ்க் கலியனார்
 எனும் நாமம் தலை
 நின்றார்
 முக்கண் இறைவர்க்கு
 உரிமைத் திருத் தொண்டின்
 நெறி முயல்வார்

8.6.6

4028 எல்லையில் பல் கோடி

தனத்து இறைவராய்
 இப்படித்தாம்
 செல்வ நெறிப் பயன்
 அறிந்து திருஒற்றியூர்
 அமர்ந்த
 கொல்லை மழவிடையார்

தம் கோயிலின் உள்ளும்
புறம்பும்

அல்லும் நெடும் பகலும்
இடும் திருவிளக்கின் அணி
விளைத்தார்

8.6.7

4029 எண்ணில் திரு விளக்கு
நெடு நாள் எல்லாம் எரித்து
வரப்

புண்ணிய மெய்த்
தொண்டர் செயல்
புலப்படுப்பார் அருளாலே
உண்ணிறையும் பெரும்
செல்வம் உயர்த்தும்
வினைச் செயல் ஓவி
மண்ணில் அவர்
இருவினை போல் மாண்ட
மாட்சிமைத்தாக

8.6.8

4030 திருமலி செல்வத்துழனி
தேய்ந்து அழிந்த

பின்னையுந்தம்
பெருமை நிலைத் திருப்
பணியில் பேராத பேராளர்
வருமரபில் உள்ளோர் பால்
எண்ணெய் மாறிக்
கொணர்ந்து
தரும் இயல்பில்
கூலியினால் தமது
திருப்பணி செய்வார்

8.6.9

4031 வளம் உடையார் பால்
எண்ணெய் கொடுபோய்
மாறிக் கூலி
கொள முயலும்
செய்கையும் மற்று அவர்
கொடாமையின் மாறத்
தளருமனம் உடையவர்
தாம் சக்கர எந்திரம் புரியும்
களனில் வரும் பணி
செய்து பெரும் கூலி
காதலித்தார்

8.6.10

4032 செக்கு நிறை எள் ஆட்டிப்
பதம் அறிந்து தில தயிலம்
பக்கம் எழ மிக உழந்தும்
பாண்டில் வரும் எருது
உய்த்தும்
தக்க தொழில் பெறும் கூலி
தாம் கொண்டு தாழாமை
மிக்க திரு விளக்கு
இட்டார் விழுத்தொண்டு
விளக்கிட்டார்

8.6.11

4033 அப் பணியால் வரும்
பேறு அவ் வினைஞர் பலர்
உளராய்
எப்பரிசும் கிடையாத
வகை முட்ட இடர்
உழந்தே
ஒப்பில் மனை விற்று
எரிக்கும் உறு பொருளும்
மாண்ட அதன் பின்
செப்பருஞ் சீர் மனையாரை

4034 மனம் மகிழ்ந்து

மனைவியார் தமைக்

கொண்டு வள நகரில்

தனம் அளிப்பார் தமை

எங்கும் கிடையாமல்

தளர்வு எய்தி

சின விடையார் திருக்

கோயில் திரு விளக்குப்

பணிமுட்டக்

கன வினும் முன்பு

அறியாதார் கை அறவால்

எய்தினார்

8.6.13

4035 பணி கொள்ளும் படம்

பக்க நாயகர்தம்

கோயிலினுள்

அணி கொள்ளும்

திருவிளக்குப் பணிமாறும்

அமையத்தில்

மணி வண்ணச் சுடர்

விளக்கு மாளில் யான்
மாள்வன் எனத்
துணிவுள்ளங் கொள
நினைந்து அவ் வினை
முடிக்கத் தொடங்குவார்

8.6.14

4036 திரு விளக்குத் திரி இட்டு
அங்கு அகல் பரப்பிச்
செயல் நிரம்ப
ஒருவிய எண் ணெய்க்கு
ஈடா உடல் உதிரம்
கொடுநிறைக்கக்
கருவியினால் மிடறு அரிய
அக்கையைக் கண் நுதலார்
பெருகு திருக்
கருணையுடன் நேர்வந்து
பிடித்து அருளி

8.6.15

4037 மற்றவர் தம் முன் ஆக மழ
விடை மேல் எழுந்து

அருள்

உற்றவாறு அது நீங்கி ஒளி

விளங்க உச்சியின் மேல்

பற்றிய அஞ்சலியினர்

ஆய் நின்றவரைப் பரமர்

தாம்

பொற்புடைய சிவபுரியில்

பொலிந்து இருக்க அருள்

புரிந்தார்

8.6.16

4038 தேவர் பிரான்

திருவிளக்குச் செயல்

முட்ட மிடறு அரிந்து

மே வரிய வினை

முடித்தார் கழல் வணங்கி

வியன் உலகில்

யாவர் எனாது அரன்

அடியார் தமை இகழ்ந்து

பேசினரை

நாவரியும் சத்தியார்

திருத்தொண்டின் நலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

8.7 சத்தி நாயனார் புராணம் (4039-4045)

திருச்சிற்றம்பலம்

4039 களமர் கட்ட கமலம்

பொழிந்த தேன்

குளம் நிறைப்பது கோல்

ஒன்றில் எண் திசை

அளவும் ஆணைச் சயத்

தம்பம் நாட்டிய

வளவர் காவிரி நாட்டு

வரிஞ்சையூர்

8.7.1

4040 வரிஞ்சை ஊரினில்

வாய்மை வேளாண் குலம்

பெரும் சிறப்புப் பெறப்

பிறப்பு எய்தினார்
விரிஞ்சன் மால்முதல்
விண்ணவர் எண்ணவும்
அரும் சிலம்பு அணி
சேவடிக்காள் செய்வார்

8.7.2

4041 அத்தர் ஆகிய அங்கணர்

அன்பரை
இத்தலத்தில் இகழ்ந்து
இயம்பும் உரை
வைத்த நாவை வலித்து அரி
சத்தியால்
சத்தியார் எனும்
திருநாமமும் தாங்கினார்

8.7.3

4042 தீங்கு சொற்ற திருவிலர்

நாவினை
வாங்க வாங்கும் தண்டு
ஆயத்தினால் வலித்து
தாங்கு அயில் கத்தியால்
அரிந்து அன்புடன்
ஓங்கு சீர்த் தொண்டின்

உயர்ந்தனர்

8.7.4

4043 அன்னதாகிய ஆண்மைத்

திருப்பணி

மன்னு பேருலகத்தில் வலி

உடன்

பண்ணெடும் பெருநாள்

பரிவால் செய்து

சென்னி ஆற்றினர் செந்நெறி

ஆற்றினர்

8.7.5

4044 ஐயம் இன்றி அரிய

திருப்பணி

மெய்யினால் செய்த வீரத்

திருத்தொண்டர்

வையம் உய்ய மணிமன்றுள்

ஆடுவார்

செய்ய பாதத் திருநிழல்

சேர்ந்தனர்

8.7.6

4045 நாயனார் தொண்டரை நலம்

கூறலார்

சாய நாவரி சத்தியார் தாள்
பணிந்து
ஆய மா தவத்து ஐயடிகள்
எனும்
தூய காடவர் தம் திறம்
சொல்லுவாம்

8.7.7

திருச்சிற்றம்பலம்

8.8 ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் (4046- 4054)

திருச்சிற்றம்பலம்

4046 வைய நிகழ் பல்லவர் தம்
குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்ய கலியும் பகையும்
மிகை ஒழியும் வகை
அடக்கிச்
செய்ய சடையார் சைவத்
திரு நெறியால் அரசு

அளிப்பார்

ஐயடிகள் நீதியால்

அடிப்படுத்தும்

செங்கோலார்

8.8.1

4047 திருமலியும் புகழ் விளங்கச்

சேணிலத்தில் எவ்வுயிரும்

பெருமையுடன் இனிது

அமரப் பிற புலங்கள்

அடிப்படுத்துப்

தருமநெறி தழைத்து ஓங்கத்

தாரணிமேல் சைவமுடன்

அருமறையின் துறை

விளங்க அரசு அளிக்கும்

அந்நாளில்

8.8.2

4048 மன்னவரும் பணி செய்ய

வடநூல் தென்தமிழ்

முதலாம்

பன்னு கலைப் பணிசெய்யப்

பார் அளிப்பார் அரசாட்சி

இன்னல் என இகழ்ந்து
அதனை எழில் குமரன் மேல்
இழச்சி
நன்மை நெறித்
திருத்தொண்டு நயந்து
அளிப்பார் ஆயினார்

8.8.3

4049 தொண்டுரிமை புரக்கின்றார்
சூழ்வேலை உலகின் கண்
அண்டர் பிரான் அமர்ந்து
அருளும் ஆலயங்களான
எலாம்

கண்டிறைஞ்சித்
திருத்தொண்டின் கடன் ஏற்ற
பணி செய்த
வண் தமிழின் மொழி
வெண்பா ஓரொன்றா
வழுத்துவார்

8.8.4

4050 பெருத்தெழு காதலினால்
வணங்கிப் பெரும்பற்றத்
தண்புலியூர்த்

திருச்சிற்றம் பலத்து ஆடல்
புரிந்து அருளும் செய்ய
சடை

நிறுத்தனார் திருக்கூத்து
நேர்ந்து இறைஞ்சி
நெடுந்தகையார்
விருப்பின் உடன்
செந்தமிழின் வெண்பா
மென் மலர் புனைந்தார்

8.8.5

4051 அவ்வகையால் அருள்
பெற்று அங்கு அமர்ந்து சில
நாள் வைகி
இவ் உலகில் தம் பெருமான்
கோயில்கள் எல்லாம் எய்திச்
செவ்விய அன்பொடு
பணிந்து திருப்பணி ஏற்றன
செய்தே
எவ்வுலகும் புகழ்ந்து ஏத்தும்
இன்தமிழ் வெண்பா
மொழிந்தார்

8.8.6

4052 இந்நெறியால் அரன்

அடியார் இன்பமுற இசைந்த
பணி

பன்னெடு நாள் ஆற்றியபின்

பரமர் திருவடி நிழல் கீழ்

மன்னு சிவலோகத்து வழி

அன்பர் மருங்கு

அணைந்தார்

கன்னிமதில் சூழ் காஞ்சிக்

காடவரை அடிகளார்

8.8.7

4053 பையரவ மணியாரம்

அணிந்தார்க்குப் பாவணிந்த

ஐயடிகள் காடவனார் அடி

இணைத்தாமரை வணங்கிக்

கையணிமான் மழு

உடையார் கழல் பணி

சிந்தனை உடைய

செய்தவத்துக் கணம் புல்லர்

திருத்தொண்டு விரித்து

உரைப்பாம்

8.8.8

4054 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

உளத்தில் ஒரு துளக்கம்

இலேம் உலகு உய்ய

இருண்ட திருக்

களத்தர் முது குன்றர் தரு

கனகம் ஆற்றில் இட்டு

வளத்தின் மலி ஏழ் உலகும்

வணங்கு பெரும்

திருவாரூர்க்

குளத்தில் எடுத்தார்

வினையின் குழிவாய் நின்று

எனை எடுத்தார்

8.8.9

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் சருக்கம்
முற்றிற்று.

சருக்கம் 9 (கறைக் கண்டன் சருக்கம்)

- 9.1 கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்
(4055-4062)
- 9.2 காரிநாயனார் புராணம் (4063 -
4068)
- 9.3 நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனார்
புராணம்(4069- 4078)
- 9.4 வாயிலார் நாயனார் புராணம் (4079
- 4088)
- 9.5 முனையடுவார் நாயனார் புராணம்
(4089 - 4095)
-

9. 1 கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் (4055-4062)

திருச்சிற்றம்பலம்

4055 திருக்கிளர் சீர் மாடங்கள்
திருந்து பெருங்குடி
நெருங்கி
பெருக்கு வட வெள் ஆற்றுத்

தென் கரைப்பால் பிறங்கு
பொழில்

வருக்கை நெடுஞ்சுளை
பொழிதேன் மடு நிறைத்து
வயல் விளைக்கும்

இருக்கு வேளூர் என்பது

இவ் உலகில் விளங்கும் பதி 9.1.1

4056 அப்பதியில் குடி

முதல்வர்க்கு அதிபராய்

அளவு இறந்த

எப்பொருளும் முடிவு

அறியா எய்து பெரும்

செல்வத்தார்

ஒப்பில்

பெருங்குணத்தினால்

உலகில் மேம்பட நிகழ்ந்தார்

மெய் பொருளாவன ஈசர்

கழல் என்னும் விருப்பு

உடையார்

9.1.2

4057 தாவாத பெரும் செல்வம்
தலை நின்ற பயன் இது
என்று

ஓவாத ஒளிவிளக்குச் சிவன்
கோயிலலுள் எரித்து
நா ஆரப் பரவுவார் நல்குரவு
வந்து எய்தத்
தேவதி தேவர்பிரான்
திருத்தில்லை சென்று
அடைந்தார்

9.1.3

4058 தில்லை நகர் மணி மன்றுள்
ஆடுகின்ற சேவடிகள்
அல்கிய அன்புடன்
இறைஞ்சி அமர்கின்றார்
புரம் எரித்த

வில்லியார் திருப் புலீச்
சரத்தின் கண் விளக்கு எரிக்க
இல்லிடை உள்ளன மாறி
எரித்துவரும் அந்நாளில்

9.1.4

4059 ஆய செயல் மாண்டதற்பின்

அயல் அவர் பால்
இரப்பஞ்சி
காய முயற்சியில் அரிந்த
கணம் புல்லுக் கொடு வந்து
மேய விலைக்குக் கொடுத்து
விலைப் பொருளால்
நெய்மாறித்
தூயதிரு விளக்கு எரித்தார்
துளக்கறு மெய்த்
தொண்டனார்

9.1.5

4060 இவ்வகையால் திருந்து
விளக்கு எரித்து வர அங்கு
ஒரு நாள்
மெய் வருந்தி அரிந்து
எடுத்துக் கொடுவந்து
விற்கும்புல்
எவ்விடத்தும் விலை
போகாது ஒழியவும்
இப்பணி ஒழியார்
அவ்வரிபுல் வினைமாட்டி

அணி விளக்காயிட
எரிப்பார்

9.1.6

4061 முன்பு திருவிளக்கு எரிக்கும்
முறையாமம் குறையாமல்
மென் புல்லும் விளக்கு
எரிக்கப் போதாமை
மெய்யான
அன்பு புரிவார் அடுத்த
விளக்குத் தம் திருமுடியை
என்புருக மடுத்து எரித்தார்
இருவினையின் தொடக்கு
எரித்தார்

9.1.7

4062 தங்கள் பிரான் திரு உள்ளம்
செய்து தலைத்
திருவிளக்குப்
பொங்கிய அன்புடன் எரித்த
பொருவில்
திருத்தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெரும்
கருணை வைத்து அருளச்

சிவலோகத்து

எங்கள் பிரான் கணம் புல்லர்

இனிது இறைஞ்சி

அமர்ந்திருந்தார்

9.1.8

4063 மூரியார் கலி உலகின் முடி

இட்ட திருவிளக்குப்

பேரியாறு அணிந்தாருக்கு

எரித்தார் தம் கழல் பேணி

வேரியார் மலர்ச் சோலை

விளங்கு திருக்கடலூரில்

காரியார் தாம் செய்த

திருத்தொண்டு

கட்டுரைப்பாம்

9.1.9

திருச்சிற்றம்பலம்

9.2 காரிநாயனார் புராணம் (4064 - 4068)

திருச்சிற்றம்பலம்

4064 மறையாளர் திருக்கடவூர்
வந்து உதித்து வண் தமிழின்
துறை ஆன பயன் தெரிந்து
சொல் விளங்கிப் பொருள்
மறையக்

குறையாத தமிழ்க் கோவை
தம் பெயரால் குலவும் வகை
முறையாலே தொகுத்து
அமைத்து முவேந்தர் பால்
பயில்வார்

9.2.1

4065 அங்கு அவர் தாம் மகிழும்
வகை அடுத்தவுரை நயம்
ஆக்கி
கொங்கலர்தார் மன்னவர்
பால் பெற்ற நிதிக் குவை
கொண்டு
வெம் கண் அராவொடு
கிடந்து விளங்கும் இளம்
பிறைச் சென்னிச்
சங்கரனார் இனிது அமரும்

தானங்கள் பல சமைத்தார் 9.2.2

4066 யாவார்க்கும் மனம் உவக்கும்

இன்ப மொழிப் பயன்

இயம்பத்

தேவார்க்கு முதல்தேவர் சீர்

அடியார் எல்லார்க்கும்

மேவுற்ற இருநிதியம் மிக

அளித்து விடையவர்தம்

காவுற்ற திருக்கயிலை

மறவாத கருத்தினர் ஆய்

9.2.3

4067 ஏய்ந்த கடல் சூழ் உலகில்

எங்கும் தம் இசை நிறுத்தி

ஆய்ந்த உணர்வு இடை

அறா அன்பினராய் அணி

கங்கை

தோய்ந்த நெடும்

சடையார்தம் அருள் பெற்ற

தொடர்பினால்

வாய்ந்த மனம் போலும்

உடம்பும் வடகயிலை மலை 9.2.4
சேர்ந்தார்

4068 வேரியார் மலர்க் கொன்றை
வேணியார் அடிபேணும்
காரியார் கழல் வணங்கி
அவர் அளித்த
கருணையினால்
வாரியார் மதயானை
வழுதியர் தம் மதி மரபில்
சீரியார் நெடுமாறர்
திருத்தொண்டு செப்புவாம் 9.2.5

திருச்சிற்றம்பலம்

9.3 நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் (4069 -)

திருச்சிற்றம்பலம்

4064 தடுமாறும் நெறி அதனைத்

தவம் என்று தம் உடலை
அடுமாறு செய்து ஒழுகும்
அமண் வலையில்
அகப்பட்டு அடைந்த
விடுமாறு தமிழ் விரகர்
வினை மாறும் கழல்
அடைந்த

நெடுமாறனார் பெருமை

உலகு ஏழும் நிகழ்ந்ததால் 9.3.1

4070 அந்நாளில் ஆளுடைய
பிள்ளையார் அருளாலே
தென்னாடு சிவம் பெருகச்
செங்கோல் உய்த்து அறம்
அளித்து
சொன்னாம நெறிபோற்றிச்
சுரர் நகர்க்கோன் தனைக்
கொண்ட
பொன்னாரம் அணி
மார்பில் புரவலனார்
பொலி கின்றார்

4071 ஆய அரசு அளிப்பார்
 பால் அமர் வேண்டி வந்து
 ஏற்ற
 சேய புலத் தெவ்வர் எதிர்
 நெல்வேலிச் செருக்
 களத்துப்
 பாய படைக் கடல்
 முடுகும் பரிமாவின் பெரு
 வெள்ளம்
 காயும் மதக் களிற்றின்
 நிரை பரப்பி அமர்
 நடக்கின்றார்

4072 எடுத்துடன்ற
 முனைஞாட்பின்
 இருபடையில் பொரு
 படைஞர்
 படுத்த நெடுங்
 கரித்துணியும் பாய்
 மாவின் அறு குறையும்

அடுத்து அமர் செய்
வய்வர் கரும் தலையும்
மலையும் அலை செந்நீர்
மடுத்த கடல் மீளவும் தாம்
வடிவேல் வாங்கிடப்
பெருக

9.3.4

4073 வயப்பரியின் களிப்பு
ஒலியும் மறவர் படைக்கல
ஒலியும்
கயப் பொருப்பின் முழக்கு
ஒலியும் கலந்து எழு
பல்லிய ஒலியும்
வியக்குமுகக் கடை
நாளின் மேக முழக்கு என
மீளச்
சயத்தொடர் வல்லியும்
இன்று தாம் விடுக்கும் படி
தயங்க

9.3.5

4074 தீயுமிழும் படை வழங்கும்

செருக்களத்து முருக்கும்
உடல்

தோயும் நெடும் குறுதி

மடுக் குளித்து நிணம்

துய்த்து ஆடி

போய பருவம் பணிகொள்

பூதங்களே அன்றிப்

பேயும் அரும் பணி செய்ய

உணவு அளித்தது எனப்

பிறங்க

9.3.6

4075 இனைய கடுஞ் சமர்

விளைய இகலுழந்த

பறந்தலையில்

பனை நெடுங்கை

மதயானைப் பஞ்சவனார்

படைக் குடைந்து

முனை அழிந்த வடபுலத்து

முதல் மன்னர் படைசரியப்

புனையும் நறும் தொடை

வாகை பூழியர் வேம்புடன்

4076 வளவர் பிரான் திருமகளார்
 மங்கையருக்கு அரசியார்
 களப மணி முலை
 திளைக்கும் தடமார்பில்
 கவுரியனார்
 இளவள வெண் பிறை
 அணிந்தார்க்கு ஏற்ற
 திருத்தொண்டு எல்லாம்
 அளவில் புகழ் பெற
 விளங்கி அருள் பெருக
 அரசு அளித்தார்

4077 திரை செய் கடல் உலகின்
 கண் திருநீற்றின் நெறி
 விளங்க
 உரைசெய் பெரும்புகழ்
 விளக்கி ஓங்கு நெடு
 மாறனார்
 அரசு உரிமை நெடும்
 காலம் அளித்து இறைவர்

அருளாலே
பரசு பெரும்
சிவலோகத்தில் இன் புற்று
பணிந்து இருந்தார்

9.3.9

4078 பொன் மதில் சூழ் புகலி
காவலர் அடிக் கீழ்ப்
புனிதராந்
தென்மதுரை மாறனார்
செம் கமலக் கழல்
வணங்கிப்
பன்மணிகள் திரை ஓதம்
பரப்பு நெடும் கடல்
பட்ப்பைத்
தொல் மயிலை வாயிலார்
திருத்தொண்டின்
நிலைதொழுவாம்

9.3.10

திருச்சிற்றம்பலம்

9.4 வாயிலார் நாயனார் புராணம் (4079 -)

திருச்சிற்றம்பலம்

4079 சொல் விளங்கு சீர்த்
தொண்டைநல் நாட்டின்
இடை
மல்லல் நீடிய வாய்மை
வளம்பதி
பல்பெரும் குடி நீடு
பரம்பரைச்
செல்வம் மல்கு திருமயிலா
புரி

9.4.1

4080 நீடு வேலை தன் பால் நிதி
வைத்திடத்
தேடும் அப்பெரும் சேம
வைப்பாம் என
ஆடு பூங்கொடி மாளிகை
அப்பதி

மாடு தள்ளும் மரக்கலச்
செப்பினால்

9.4.2

4081 காலம் சொரிந்த

கரிக்கருங்கன்று முத்து
அலம்பு முந்நீர் படிந்து
அணை மேகமும்
நலம் கொள் மேதி நல்
நாகும் தெரிக்க ஒணா
சிலம்பு தெண்திரைக்
கானலின் சேண் எலாம்

9.4.3

4082 தவள மாளிகைச் சாலை

மருங்கு இறைத்
துவள் பதாகை நுழைந்து
அணை தூமதி
பவள வாய் மடவார் முகம்
பார்த்து அஞ்சி
உவளகம் சேர்ந்து
ஒதுங்குவது ஒக்குமால்

9.4.4

4083 வீதி எங்கும் விழா அணிக்

காளையர்
தூது இயங்கும் சுரும்பு
அணி தோகையர்
ஓதி எங்கும் ஒழியா
அணிநிதி
பூதி எங்கும் புனை
மணிமாடங்கள்

9.4.5

4084 மன்னு சீர் மயிலைத் திரு
மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய சூத்திரத்
தொல் குல
நன்மை சான்ற நலம்
பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலார் என்னும்
தபோதனர்

9.4.6

4085 வாயிலார் என நீடிய
மாக்குடித்
தூய மா மரபின் முதல்
தோன்றியே
நயனார் திருத்தொண்டின்

நயப்புறு

மேய காதல் விருப்பின்

விளங்குவார்

9.4.7

4086 மறவாமையான் அமைத்த

மனக்கோயிலுள் இருத்தி

உறவாதிதனை உணரும்

ஒளி விளக்குச் சுடர் ஏற்றி

இறவாத ஆனந்தம் எனும்

திருமஞ்சனம் ஆட்டி

அறவாணர்க்கு அன்பு

என்னும் அமுது அமைத்து

அர்ச்சனை செய்வார்

9.4.8

4087 அகம் மலர்ந்த

அர்ச்சனையில்

அண்ணலார் தமை நாளுந்

நிகழ வரும் அன்பினால்

நிறை வழிபாடு ஒழியாமே

திகழ நெடுநாள் செய்து

சிவபெருமான் அடிநிழல்

கீழ்ப்

புகல் அமைத்துத் தொழுது

இருந்தார் புண்ணிய

மெய்த் தொண்டனார்

9.4.9

4088 நீராருஞ் சடையாரை

நீடுமன ஆலயத்துள்

ஆராத அன்பினால்

அருச்சனை செய்து

அடியவர்பால்

பேராத நெறி பெற்ற

பெருந் தகையார்

தமைப்போற்றிச்

சீர் ஆரும் திரு நீடுர்

முனையடுவார் திறம்

உரைப்பாம்

9.4.10

திருச்சிற்றம்பலம்

9.5 முனையடுவார் நாயனார் புராணம்
(4089- 4095)

திருச்சிற்றம்பலம்

4089 மாறு கடிந்து மண்காத்த
வளவர் பொன்னித் திரு
நாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ்
சோலைகளின் நனைவாய்
திறந்து பொழி செழுந்தேன்
ஆறு பெருகி வெள்ளம்
இடும் அள்ளல் வயலின்
மள்ளர் உழும்
சேறு நறுவாசம் கமழும்
செல்வ நீரீர் திருநீரீர்

9.5.1

4090 விளங்கும் வண்மை
மிக்குள்ள வேளாண்
தலைமைக்குடி முதல்வர்
களம் கொள் மிடற்றுக் கண்
நுதலார் கழலில் செறிந்த
காதல் மிகும்
உளம் கொள் திருத்தொண்டு

உரிமையினில் உள்ளார்
நள்ளார் முனை எறிந்த
வளம் கொண்டு இறைவர்
அடியார்க்கு மாறாது
அளிக்கும் வாய்மையார்

9.5.2

4091 மாற்றார்க்கு அமரில்
அழிந்துள்ளோர் வந்து
தம்பால் மா நிதியம்
ஆற்றும் பரிசு பேசினால்
அதன் நடுவு நிலை வைத்து
கூற்றும் ஒதுங்கும்
ஆள்வினையால் கூலி
ஏற்றுச் சென்று எறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டு
இசைந்த பொன்னும்
கொண்டு மன்னுவார்

9.5.3

4092 இன்ன வகையால் பெற்ற
நிதி எல்லாம் ஈசன்
அடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படி

நிரம்பக் கொடுத்துத் தூய
போனகமும்
கன்னல் நறு நெய் கறி தயிர்
பால் கனியுள்ளுறுத்த கலந்து
அளித்து
மன்னும் அன்பின் நெறி
பிறழா வழித் தொண்டு
ஆற்றி வைகினார்

9.5.4

4093 மற்றிந் நிலை பல்நெடு நாள்
வையம் நிகழ்ச் செய்து வழி
உற்ற அன்பின்
செந்நெறியால் உமையாள்
கணவன் திருஅருளால்
பெற்ற சிவலோகத்து
அமர்ந்து பிரியா உரிமை
மருவினார்
முற்ற உழந்த முனை
அடுவார் என்னும் நாமம்
முன்னுடையார்

9.5.5

4094 யாவர் எனினும் இகல்

எறிந்தே ஈசன் அடியார்
தமக்கு இன்பம்
மேவ அளிக்கும் முனை
அடுவார் விரைப் பூம்
கமலக் கழல் வணங்கி
தேவர் பெருமான்
சைவநெறி விளங்கச்
செம்கோல் முறை புரியும்
காவல் பூண்ட கழற் சிங்கர்
தொண்டின் நிலைமை
கட்டுரைப்பாம்

9.5.6

4095 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி
செறிவுண்டு என்று
திருத்தொண்டில் சிந்தை
செல்லும் பயனுக்கும்
குறியுண்டு ஒன்றாகிலும்
குறை ஒன்று இல்லோம்
நிறை கருணையினால்
வெறியுண் சோலைத்
திருமுருகன் பூண்டி வேடர்

வழிபறிக்க

பறியுண்டவர் எம்பழவினை

வேர் பறிப்பார் என்னும்

பற்றாலே

9.5.7

திருச்சிற்றம்பலம்

கறைக் கண்டன் சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் 10 (கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்)

10.1 கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்
(4096- 4107)

10.2 இடங்கழி நாயனார் புராணம்
(4108 - 4119)

10.3 செருத்துணை நாயனார் புராணம்
(4120-4126)

10.4 புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்
(4127 -4133)

10.5 கோட்புலி நாயனார் புராணம்

(4134 -4146)

**10. 1 கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்
(4096- 4108)**

திருச்சிற்றம்பலம்

4096 படிமிசை நிகழ்ந்த
தொல்லைப் பல்லவர்
குலத்து வந்தார்
கடிமதில் மூன்றும் செற்ற
கங்கைவார் சடையார்
செய்ய
அடிமலர் அன்றி வேறு
ஒன்று அறிவினில்
குறியா நீர்மைக்
கொடி நெடுந் தானை
மன்னர் கோக் கழற்சிங்கர்
என்பார்

10.1.1

4097 கடவார் குரிச் ளாராங்

கழல் பெருஞ் சிங்கனார்
தாம்
ஆடக மேரு வில்லார்
அருளினால் அமரில்
சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய
வடபுலம் கவர்ந்து
கொண்டு
நாடற நெறியில் வைக
நல் நெறி வளர்க்கும்
நாளில்

10.1.2

4098 குவலயத்து அரனார்
மேவும் கோயில்கள்
பலவும் சென்று
தவலரும் அன்பில்
தாழ்ந்து தக்க மெய்த்
தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி என்ன மன்னும்
தென் திருவாரூர் எய்திப்
பவம் அறுத்தாட் கொள்

வார்தம் கோயில் உள்
பணிய புக்கார்

10.1.3

4099 அரசியல் ஆயத் தோடும்
அங்கணர் கோயில்
உள்ளால்

முரசுடைத்தானை மன்னர்
முதல்வரை வணங்கும்
போதில்

விரை செறிமலர் மென்
கூந்தல் உரிமை மெல்
இயலார் தம் உள்

உரை சிறந்து உயர்ந்த
பட்டத்து ஒருதனித் தேவி
மேவி

10.1.4

4100 கோயிலை வலம்
கொண்டு அங்கண்
குலவிய பெருமை
எல்லாம்

சாயல் மா மயிலே போல்

வாள் தனித் தனி கண்டு
வந்து
தூய மென் பள்ளித்
தாமம் தொடுக்கு
மண்டபத்தின் பாங்கர்
மேயதோர் புதுப்பூ அங்கு
விழுந்தது ஒன்று எடுத்து 10.1.5
மோந்தாள்

4101 புதுமலர் மோந்த போதில்
செருத்துணைப் புனிதத்
தொண்டர்
இதுமலர் திருமுற்றத்துள்
எடுத்து மோந்தனளாம்
என்று
கதும் என ஓடிச்சென்று
கருவி கைக் கொண்டு
பற்றி
மதுமலர் திருவொப்பாள்
தன் மூக்கினைப் பிடித்து
வார்ந்தார்

4102 வார்ந்து இழி குருதி சோர
 மலர்க் கருங்குழலும்
 சோரச்
 சோர்ந்து வீழ்ந்து
 அரற்றும் தோகை மயில்
 எனத் துளங்கி மண்ணில்
 சேர்ந்து அயர்ந்து
 உரிமைத் தேவி
 புலம்பிடச் செம்பொன்
 புற்றுள்
 ஆர்ந்த பேர் ஒளியைக்
 கும்பிட்டு அரசரும்
 அணைய வந்தார்

4103 வந்து அணைவுற்ற
 மன்னர் மலர்ந்த
 கற்பகத்தின் வாசப்
 பைந்தளிர்ப் பூங்கொம்பு
 ஒன்று பார்மிசை வீழ்ந்தது

என்ன
நொந்து அழிந்து
அரற்றுவாளை நோக்கி
இவ்வண்டத்து உள்ளோர்
இந்த வெவ்வினை
அஞ்சாதே யார் செய்தார்
என்னும் எல்லை

10.1.8

4104 அந்நிலை அணைய

வந்து
செருத்துணையாராம்
அன்பர்
முன் உறு நிலைமை
அங்குப் புகுந்தது
மொழிந்தபோது
மன்னரும் அவரை
நோக்கி மற்று இதற்குத்
தண்டம்
தன்னை அவ்வடைவே
அன்றோ தடிந்திடத்
தகுவது என்று

4105 கட்டிய உடைவாள்
 தன்னை உருவி அக்கமழ்
 வாசப்பூத்
 தொட்டு முன் எடுத்த
 கையாம் முன்படத்
 துணிப்பது என்று
 பட்டமும் அணிந்து
 காதல் பயில் பெரும்
 தேவியான
 மட்டவிழ் குழலாள்
 செம்கை வளை ஓடும்
 துணித்தார் அன்றே

10.1.10

4106 ஒரு தனித் தேவி செங்கை
 உடைவாளால் துணித்த
 போது
 பெருகிய தொண்டர்
 ஆர்ப்பின் பிறங்குஓலி
 புலி மேல் பொங்க
 இரு விசம்பு அடைய

ஓங்கும் இமையவர்
ஆர்ப்பும் விம்மி
மருவிய தெய்வ வாச
மலர் மழை பொழிந்தது
அன்றே

10.1.11

4107 அரிய அத் திருத்
தொண்டு ஆற்றும்
அரசனார் அளவில்
காலம்
மருவிய உரிமை தாங்கி
மால் அயன் அரியார்
மன்னும்
திரு அருள் சிறப்பினாலே
செய்ய சே அடியின் நீழல்
பெருகிய உரிமை ஆகும்
பேரருள் எய்தினாரே

10.1.12

4108 வையகம் நிகழ்க் காதல்
மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர்

கழல் இணை தொழுது
போற்றி
எய்திய பெருமை அன்பர்
இடம் கழியார் என்று
ஏத்தும்
மெய்யருள் உடைய
தொண்டர் செய்வினை
விளம்பல் உற்றாம்

10.1.13

திருச்சிற்றம்பலம்

10.2 இடங்கழி நாயனார் புராணம் (4109 - 4119)

திருச்சிற்றம்பலம்

4109 எழுந்திரை மா கடல்
ஆடை இரு நிலமா மகள்
மார்பில்
அழுந்து பட எழுதும்

இலைத் தொழில்
தொய்யில்
அணியினவாம்
செழுந்தளிரின் புடை
மறைந்த பெடை களிப்பத்
தேமாவின்
கொழுந் துணர் கோதிக்
கொண்டு குயில் நாடு
கோனாநாடு

10.2.1

4110 முருகுறு செங்கமல
மதுமலர் துதைந்த மொய்
அளிகள்
பருகுறு தெண் திரை
வாவிப் பயில்
பெடையோடு இரை
அருந்தி
வருகுறு தண் துளி
வாடை மறைய மாதவிச்
சூழல்
குருகுறங்கும்

கோனாட்டுக் கொடி
நகரம் கொடும்பாளூர் 10.2.2

4111 அந் நகரத்தினில்
இருக்கும் வேளிர் குலத்து
அரசு அளித்து
மன்னிய பொன்
அம்பலத்து மணி
முகட்டில் பாக்கொங்கின்
பன்னு துலைப் பசும்
பொன்னால் பயில்
பிழம்பாம் மிசை
அணிந்த
பொன் நெடும் தோள்
ஆதித்தன் புகழ் மரபில்
குடி முதலோர்

10.2.3

4112 இடங்கழியார் என
உலகில் ஏறு பெரு
நாமத்தார்
அடங்கலர் முப்புரம்

எரித்தார்
அடித்தொண்டின் நெறி
அன்றி
முடங்கு நெறி
கனவினிலும் உன்னாதார்
எந்நாளும்
தொடர்ந்த பெரும்
காதலினால் தொண்டர்
வேண்டிய செய்வார்

10.2.4

4113 சைவ நெறி வைதிகத்தின்
தரும நெறியொடும்
தழைப்ப
மை வளரும்
திருமிடற்றார் மன்னிய
கோயில்கள் எங்கும்
மெய் வழிபாட்டு
அர்ச்சனைகள்
விதிவழிமேல் மேல்
விளங்க
மொய் வளர் வண் புகழ்

பெருக முறை புரியும்
அந்நாளில்

10.2.5

4114 சங்கரன் தன்

அடியாருக்கு அமுது
அளிக்கும் தவம்

உடையார்

அங்கு ஒருவர்

அடியவருக்கு அமுது

ஒரு நாள் ஆக்க உடன்

எங்கும் ஒரு செயல்

காணாது எய்திய

செய்தொழில் முட்டப்

பொங்கி எழும் பெரு

விருப்பால் புரியும்

வினை தெரியாது

10.2.6

4115 அரசர் அவர் பண்டாரத்து

அந்நாட்டின் நெல்

கூட்டின்

நிரை செறிந்த புரிபலவா

நிலைக் கொட்ட காரத்தில்

புரை செறி நள்ளிருளின்
கண் புக்கு முகந்து
எடுப்பவரை
முரசு எறி காவலர் கண்டு
பிடித்து அரசன் முன்
கொணர்ந்தார்

10.2.7

4116 மெய்த்தவரைக் கண்டு
இருக்கும் வேல் மன்னர்
வினவுதலும்
அத்தன் அடியாரை யான்
அமுது செய்விப்பது
முட்ட
இத் தகைமை செய்தேன்
என்று இயம்புதலும் மிக
இரங்கிப்
பத்தரை விட்டு இவர்
அன்றோ பண்டாரம்
எனக்கு என்பார்

10.2.8

4117 நிறை அழிந்த

உள்ளத்தால் நெல்
பண்டாரமும் அன்றிக்
குறைவு இல் நிதிப்
பண்டாரம் ஆன எலாம்
கொள்ளை முகந்து
இறைவன் அடியார்
கவர்ந்து கொள்க என
எம்மருங்கும்
பறையறைப்
பண்ணுவித்தார் படைத்த
நிதிப்பயன் கொள்வார்

10.2.9

4118 எண்ணில் பெரும்
பண்டாரம் ஈசன் அடியார்
கொள்ள
உள் நிறைந்த
அன்பினால் உறு
கொள்ளை மிக ஊட்டித்
தண் அளியால் நெடும்
காலம் திருநீற்றின் நெறி

தழைப்ப

மண்ணில் அருள் புரிந்து

இறைவர் மலர் அடியின்

நிழல் சேர்ந்தார்

10.2.10

4119 மை தழையும் மணி

மிடற்றார்

வழித்தொண்டின்

வழிபாட்டில்

எய்து பெரும் சிறப்பு

உடைய இடங்கழியார்

கழல் வணங்கி

மெய் தருவார் நெறி

அன்றி வேறு ஒன்றும்

மேல் அறியாச்

செய்தவராம்

செருத்துணையார்

திருத்தொண்டின் செயல்

மொழிவாம்

10.2.11

திருச்சிற்றம்பலம்

10.3 செருத்துணை நாயனார் புராணம் (4120 - 4126)

திருச்சிற்றம்பலம்

4120 உள்ளும் புறம்பும்

குலமரபின் ஒழுக்கம்
வழுக்கா ஒருமை நெறி
கொள்ளும் இயல்பில் குடி
முதலோர் மலிந்த செல்வக்
குலபதியாம்
தெள்ளும் திரைகள் மதகு
தொறும் சேலும் கயலும்
செழுமணியும்
தள்ளும் பொன்னி நீர்
நாட்டு மருக நாட்டுத்
தஞ்சாவூர்

10.3.1

4121 சீரின் விளங்கும்

அப்பதியில் திருந்து
வேளாண் குடி முதல்வர்

நீரின் மலிந்த செய்ய சடை
நீற்றர் கூற்றின் நெஞ்சு

இடித்த

வேரி மலர்ந்த பூங்கழல்
சூழ் மெய் அன்பு உடைய

சைவர் எனப்

பாரில் நிகழ்ந்த செருத்

துணையார் பரவும்

தொண்டின் நெறி நின்றார்

10.3.2

4122 ஆன அன்பர் திருவாரூர்

ஆழித் தேர்வித்தகர்

கோயில்

ஞான முனிவர்

இமையவர்கள் நெருங்கு

நலம் சேர் முன்றிலினுள்

மான நிலவு திருப்பணிகள்

செய்து காலங்களின்

வணங்கிக்

கூனல் இளவெண்

பிறைமுடியார் தொண்டு

பொலியக் குலவு நாள் 10.3.3

4123 உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்
கோச் சிங்கர் உரிமைப்
பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து
மருங்கு நீங்கிக் கிடந்தது
ஒரு
மலரை எடுத்து
மோந்ததற்கு வந்து
பொறாமை வழித்
தொண்டர்
இலகு சுடர்வாய்க் கருவி
எடுத்து எழுந்த வேகத்தால்
எய்தி

10.3.4

4124 கடிது முற்றி மற்றவள் தன்
கருமென் கூந்தல் பிடித்து
ஈர்த்து
படியில் வீழ்த்தி
மணிமூக்கைப் பற்றி பரமர்

செய்ய சடை
முடியில் ஏறும் திருப்பூ
மண்டபத்து மலர்
மோந்திடும் மூக்கைத்
தடிவன் என்று
கருவியினால் அரிந்தார்
தலைமைத்
தனித்தொண்டர்

10.3.5

4125 அடுத்த திருத் தொண்டு
உலகறியச் செய்த அடல்
ஏறு அனையவர்தாம்
தொடுத்த தாமம் மலர்
இதழி முடியார் அடிமைத்
தொண்டு கடல்
உடுத்த உலகில் நிகழ்ச்
செய்து உய்ய செய்ய
பொன் மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழல்
அடைந்தே இறவா இன்பம்
எய்தினார்

10.3.6

4126 செங்கண் விடையார்
திருமுன்றில் விழுந்த
திருப்பள்ளித் தாமம்
அங்கண் எடுத்து மோந்த
அதற்கு அரசன் உரிமைப்
பெருந்தேவி
துங்க மணி மூக்கு அரிந்த
செருத் துணையார் தூய
கழல் இறைஞ்சி
எங்கும் நிகழ்ந்த
புகழ்த்துணையார் உரிமை
அடிமை எடுத்து
உரைப்பாம்

10.3.7

திருச்சிற்றம்பலம்

10.4 புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் (4127 - 4133)

திருச்சிற்றம்பலம்

4127 செருவிலிபுத்தூர் மன்னும்
சிவ மறையோர்
திருக்குலத்தார்
அருவரை வில்லாளி
தனக்கு அகத்து
அடிமையாம் அதனுக்கு
ஒருவர் தமை நிகர்
இல்லார் உலகத்துப் பரந்து
ஓங்கிப்
பொருவரிய புகழ் நீடு
புகழ்த்துணையார் எனும்
பெயரார்

10.4.1

4128 தம் கோனைத் தவத்தாலே
தத்துவத்தின் வழிபடு நாள்
பொங்கோத ஞாலத்து
வற்கடமாய்ப் பசி புரிந்தும்
எம் கோமான் தனை
விடுவேன் அல்லேன்
என்று இராப் பகலும்
கொங்கார் பன் மலர்

கொண்டு குளிர் புனல்
கொண்டு அர்ச்சிப்பார்

10.4.2

4129 மால் அயனுக்கு
அரியானை மஞ்சனம்
ஆட்டும் பொழுது
சாலவறு பசிப்பிணியால்
வருந்தி நிலை தளர்வு
எய்திக்
கோல நிறை புனல் தாங்கு
குடம் தாங்க மாட்டாமை
ஆலமணி கண்டத்தார் முடி
மீது வீழ்த்து அயர்வார்

10.4.3

4130 சங்கரன் தன் அருளால் ஓர்
துயில் வந்து தமை
அடைய
அங்கணனும் களவின்கண்
அருள் புரிவான் அருந்தும்
உணவு
மங்கிய நாள் கழிவு

அளவும் வைப்பது
நித்தமும் ஒரு காசு
இங்கு உனக்கு நாம் என்ன
இடர் நீங்கி எழுந்திருந்தார் 10.4.4

4131 பெற்றம் உகந்து ஏறுவார்
பீடத்தின் கீழ் ஒரு காசு
அற்றம் அடங்கிட அளிப்ப
அன்பரும் மற்று அது
கைக்கொண்டு
உற்ற பெரும் பசி அதனால்
உணங்கும் உடம்பு உடன்
உவந்து
முற்றுஉணர்வு தலை
நிரம்ப முகம் மலர்ந்து களி
கூர்ந்தார் 10.4.5

4132 அந்நாள் போல் எந்நாளும்
அளித்த காசு அது
கொண்டே
இன்னாத பசிப் பிணி

வந்து இறுத்த நாள் நீங்கிய
பின்

மின்னார்

செஞ்சடையார்க்கு மெய்

அடிமைத்தொழில் செய்து

பொன்னாட்டின் அமரர்

தொழப் புனிதர் அடிநிழல் 10.4.6

சேர்ந்தார்

4133 பந்தனையும் மெல்

விரலாள் பாகத்தார் திருப்

பாதம்

வந்தனையும் மனத்

துணையார்

புகழ்த்துணையார் கழல்

வாழ்த்தி

சந்தணியும் மணிப்

புயத்துத் தனவீரராம்

தலைவர்

கொந்தனையும் மலர்

அலங்கல் கோட்புலியார்

திருச்சிற்றம்பலம்

10.5 கோட்புலி நாயனார் புராணம் (4134- 4146)

திருச்சிற்றம்பலம்

4134 நலம் பெருகும்

சோணாட்டு நாட்டி

யத்தான் குடி வேளாண்

குலம் பெருக வந்து

உதித்தார் கோட்புலியார்

எனும் பெயரார்

தலம் பெருகும் புகழ்

வளவர் தந்திரியராய்

வேற்றுப்

புலம் பெருகத் துயர்

விளைவிப்பப் போர்

விளைத்துப் புகழ்
விளைவிப்பார்

10.5.1

4135 மன்னவன்பால் பெறும்
சிறப்பின் வளம் எல்லாம்
மதி அணியும்
பிஞ்ஞுகர் தம் கோயில்
தொறும் திரு அமுதின்
படிபெருகச்
செந்நெல் மலைக் குவடு
ஆகச் செய்து வரும்
திருப்பணியே
பல் நெடும் நாள் செய்து
ஓழுகும் பாங்கு புரிந்து
ஓங்கும் நாள்

10.5.2

4136 வேந்தன் ஏவலில்
பகைஞர் வெம்
முனைமேல் செல்கின்றார்
பாந்தள் பூண் என
அணிந்தார் தமக்கு
அமுது படியாக

ஏந்தலார் தாம் எய்தும்
அளவும் வேண்டும்
செந்நெல்
வாய்ந்த கூடவை கட்டி
வழிக் கொள்வார்
மொழிகின்றார்

10.5.3

4137 தம் தமர்கள் ஆயினார்
தமக்கு எல்லாம்
தனித்தனியே
எந்தையார்க்கு அமுது
படிக்கு ஏற்றிய நெல்
இவை அழிக்க
சிந்தை ஆற்றா
நினைவார் திருவிரையாக்
கலி என்று
வந்தனையால் உரைத்து
அகன்றார் மன்னவன்
மாற்றார் முனைமேல்

10.5.4

4138 மற்றவர் தாம் போயின
பின் சில நாளில்

வற்காலம்
உற்றலும் அச் சுற்றத்தார்
உணவு இன்றி
இறப்பதனில்
பெற்றம் உயர்த்தவர்
அமுது படி
கொண்டாகிலும்
பிழைத்துக்
குற்றம் அறப் பின்
கொடுப்போம் எனக் கூடு
குலைத்து அழித்தார்

10.5.5

4139 மன்னவன் தன் தெம்
முனையில் வினை
வாய்த்து மற்றவன்பால்
நல் நிதியின் குவை
பெற்ற நாட்டியத்தான்
குடித்தலைவர்
அந்நாளில் தமர் செய்த
பிழை அறிந்தது
அறியாமே

துன்னினார் சுற்றம் எலாம்
துணிப்பன் எனும்
துணிவினராய்

10.5.6

4140 எதிர் கொண்ட தமார்க்கு
எல்லாம் இனிய மொழி
பல மொழிந்து
மதி தங்கு சுடர் மணி
மாளிகையின் கண் வந்து
அணைந்து
பதி கொண்ட சுற்றத்
தார்க்கு எல்லாம் பைந்
துகில் நிதியம்
அதிகம் தந்து
அளிப்பதனுக்கு
அழைமின்கள் என்று
உரைத்து

10.5.7

4141 எல்லாரும் புகுந்த
அதன்பின் இருநியம்
அளிப்பார் போல்
நல்லார்தம் பேரோன்

முன் கடை காக்க நாதன்
தன்

வல்லாணை மறுத்து
அமுதுபடி அழைத்த
மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே

விடுவேனோ எனக்

கனன்று கொலைபுரிவார் 10.5.8

4142 தந்தையார் தாயார்

மற்றுடன் பிறந்தார்

தாரங்கள்

பந்தமார் சுற்றத்தார் பதி

அடியார் மதி அணியும்

எந்தையார் திருப்படி

மற்று உண்ண இசைந்தார்

களையும்

சிந்த வாள் கொடு

துணிந்தார் தீய வினைப்

பவம் துணிப்பார்

10.5.9

4143 பின் அங்குப் பிழைத்த

ஒரு பிள்ளையைத் தம்
பெயரோன் அவ்
வன்னம் துய்த்து இலது
குடிக்கு ஒரு புதல்வன்
அருளும் என
இந்நெல் உண்டாள்
முலைப்பால் உண்டது
என எடுத்து எறிந்து
மின்னல்ல வடிவாளால்
இரு துணியாய் விழ
ஏற்றார்

10.5.10

4144 அந் நிலையே

சிவபெருமான் அன்பர்
எதிர் வெளியே நின்று
உன்னுடைய கை
வாளால் உறுபாசம்
அறுத்த கிளை
பொன் உலகின் மேல்
உலகம் புக்கு அணையப்
புகழோய் நீ

இந்நிலை நம்முடன்
அணைக என்றே எழுந்து
அருளினார்

10.5.11

4145 அத்தனாய் அன்னையாய்

ஆர் உயிராய் அமிர்தாகி

முத்தனாம் முதல்வன்

தாள் அடைந்து கிளை

முதல் தடிந்த

கொத்து அலர் தார்க்

கோட்புலியார்

அடிவணங்கிக்

கூட்டத்தில்

பத்தராய் பணிவார் தம்

பரிசினையாம் பகருவாம் 10.5.12

4146 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

துதி

மேவரிய பெரும் தவம்

யான் முன்பு விளைத்தன

என்னோ

ஆவதும் ஓர்பொருள்

அல்லா என் மனத்தும்
அன்றியே
நாவலர் காவலர் பெருகு
நதி கிழிய வழி நடந்த
சேவடிப் போது
எப்போதும்
சென்னியினும்
மலர்ந்தனவால்

10.5.13

திருச்சிற்றம்பலம்

கடல் சூழ்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் **11**: பத்தராய்ப் பணிவார்
சருக்கம் (4147- 4170)

11.1 பத்தாராய்ப் பணிவார் புராணம்
(4147-4154)

11.2 பரமனையே பாடுவார் புராணம்
(4155 - 4156)

11.3 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
புராணம் (4157)

11.4 திருவாரூர் பிறந்தார் புராணம்
(4158 - 4159)

11.5 முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்
புராணம் (4160 - 4162)

11.6 முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம்
(4163 - 4168)

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்
11.7 புராணம் (4169 - 4170)

---

11. 1 பத்தாராய்ப் பணிவார் புராணம் (4147-4154)

திருச்சிற்றம்பலம்

4147 ஈசருக்கே அன்பு ஆனார்
யாவரையும் தாம் கண்டால்

கூசி மிகக் குது குதுத்துக்
கொண்டாடி மனம்
மகிழ்வுற்று
ஆசையினால் ஆவின்பின்
கன்று அணைந்தால் போல்
அணைந்து
பேசுவன பணிந்த மொழி
இனியனவே பேசுவார்

11.1.1

4148 தாவரிய அன்பினால் சம்பு
வினை எவ்விடத்தும்
யாவர்களும் அர்ச்சிக்கும்
படி கண்டால் இனிது
உவந்து
பாவனையால்
நோக்கினால் பலர் காணப்
பயன் பெறுவார்
மேவரிய அன்பினால்
மேலவர்க்கும் மேல்
ஆனார்

11.1.2

4149 அங்கணனை அடியாரை
ஆராத காதலினால்
பொங்கிவரும்
உவகையுடன் தாம்
விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கய மா மலர் மேலான்
பாம்பு அணையான் என்று
இவர்கள்
தங்களுக்கும் சார்வரிய
சரண் சாரும் தவம்
உடையார்

11.1.3

4150 யாதானும் இவ் உடம்பால்
செய்வினைகள்
ஏறுயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின் பால்
ஆக எனும் பரிவால்
காதார் வெண்
குழையவர்க்காம் பணி
செய்வார் கருக்குழியில்

போதார்கள் அவர்
புகழ்க்குப் புவனம்
எல்லாம் போதாவால்

11.1.4

4151 சங்கரனைச் சார்ந்த கதை

தான் கேட்கும்

தன்மையராய்

அங்கணனை மிக விரும்பி

அயல் அறியா அன்பினால்

கங்கை நதி மதி இதழி

காதலிக்கும் திருமுடியார்

செங்கமல மலர்ப் பாதம்

சேர்வதனுக்கு உரியார்கள் 11.1.5

4152 ஈசனையே பணிந்து உருகி

இன்பம் மிகக் களிப்பு

எய்தி

பேசினவாய் தழுதழுப்பக்

கண்ணீரின் பெருந் தாரை

மாசிலா நீறு இழித்து

அங்கு அருவி தர மயிர்

சிலிப்பக்

கூசியே உடல்

கம்பித்திடுவார் மெய்க்

குணம் மிக்கார்

11.1.6

4153 நின்றாலும் இருந்தாலும்
கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும்
விழித்தாலும்

இமைத்தாலும்

மன்றாடும் மலர்ப்பாதம்

ஒரு காலும் மறவாமை

குன்றாத உணர்வு

உடையார் தொண்டராம்

குணம் மிக்கார்

11.1.7

4154 சங்கரனுக்காளான தவம்

காட்டித் தாம் அதனால்

பங்கம் அறப் பயன்

துய்யார் படி விளக்கும்

பெருமையினார்

அங்கணனைத் திருவாரூர்

ஆள்வானை

அடிவணங்கிப்
பொங்கி எழும் சித்தம்
உடன் பத்தராய்ப்
போற்றுவார்

10.1.8

திருச்சிற்றம்பலம்

11.2 பரமனையே பாடுவார் புராணம் (4155 - 4156)

திருச்சிற்றம்பலம்

4155 புரம் மூன்றும்
செற்றானைப் பூணாகம்
அணிந்தானை
உரனில் வரும் ஒரு
பொருளை உலகு
அனைத்தும் ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல் கண்
ஆர்ந்து நிறைந்தானை

பரமனையே பாடுவார் தம்

பெருமை பாடுவாம்

11.2.1

4156 தென் தமிழும் வட

கலையும் தேசிகமும்

பேசுவன

மன்றின் இடை நடம்

புரியும் வள்ளலையே

பொருள் ஆக

ஒன்றிய மெய் உணர்

வோடும் உள் உருகிப்

பாடுவார்

பன்றியுடன் புட்காணாப்

பரமனையே பாடுவார்

11.2.2

திருச்சிற்றம்பலம்

**11.3 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
புராணம் (4157)**

திருச்சிற்றம்பலம்

4157 காரண பங்கயம் ஐந்தின்
கடவுளர் தம் பதம் கடந்து
பூரண மெய்ப் பரஞ்சோதி
பொலிந்து இலங்கு
நாதாந்தத்து
ஆரணையால் சிவத்து
அடைந்த சித்தத்தார் தனி
மன்றுள்
ஆரண காரணக் கூத்தர்
அடித்தொண்டின் வழி
அடைந்தார்

11.3.1

திருச்சிற்றம்பலம்

11.4 திருவாரூர் பிறந்தார் புராணம் (4158 - 4159)

திருச்சிற்றம்பலம்

4158 அருவாகி உருவாகி

அனைத்துமாய் நின்ற
பிரான்
மருவாருங் குழல்
உமையாள் மணவாளன்
மகிழ்ந்து அருளும்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்
திருத் தொண்டு தெரிந்து
உணர
ஒரு வாயால் சிறியேனால்
உரைக்கலாம் தகைமை
அதோ

11.4.1

4159 திருக் கயிலை வீற்று
இருந்த சிவபெருமான்
திருக் கணத்தார்
பெருக்கிய சீர்த்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்
ஆதலினால்
தருக்கிய ஐம் பொறி
அடக்கி மற்றவர்தந் தாள்
வணங்கி

ஒருக்கிய நெஞ்சு

உடையவர்க்கே அணித்து

ஆகும் உயர் நெறியே

11.4.2

திருச்சிற்றம்பலம்

11.5 முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் (4160 - 4162)

திருச்சிற்றம்பலம்

4160 எப்போதும் இனிய பிரான்

இன் அருளால் அதி கரித்து

மெய்ப் போத நெறி வந்த

விதி முறைமை வழுவாமே

அப்போதைக்கு

அப்போதும் ஆர்வம்

மிகும் அன்பினராய்

முப்போதும் அர்ச்சிப்பார்

முதல் சைவராம் முனிவர்

11.5.1

4161 தெரிந்து உணரின்
முப்போதும் செல் காலம்
நிகழ் காலம்
வருங்காலம் ஆனவற்றின்
வழிவழியே
திருத்தொண்டின்
விரும்பிய அர்ச்சனைகள்
சிவ வேதியர்க்கே உரியன
அப்
பெரும் தகையார் குலப்
பெருமை ஆம் புகழும்
பெற்றியதோ

11.5.2

4162 நாரணர்க்கும் நான்
முகர்க்கும் அறிய ஒண்ணா
நாதனை எம்
பெருமானை ஞானம்
ஆன
ஆரணத்தின்
உள்பொருள்கள்
அனைத்தும் ஆகும்

அண்ணலை எண்ணிய
காலம் மூன்றும்
அன்பின்
காரணத்தால்
அர்ச்சிக்கும் மறையோர்
தங்கள்
கமல மலர்க் கழல்
வணங்கிக் கசிந்து
சிந்தைப்
பூரணத்தால் முழு நீறு
பூசி வாழும் புனிதர்
செயல்
அறிந்தவாறு புகலல்
உற்றேன்

11.5.3

திருச்சிற்றம்பலம்

**11.6 முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம்
(4163 - 4168)**

திருச்சிற்றம்பலம்

4163 ஆதாரமாய் அனைத்தும்
ஆகி நின்ற அங்கணன்
எம் பெருமான் நீர்
அணிந்த வேணிக்
காதார் வெண் திருக்
குழையான் அருளிச்
செய்த
கற்பம் அநு கற்பம் உப
கற்பம் தான் ஆம்
ஆகாது என்று அங்கு
உரைத்த அகற்பம் நீக்கி
ஆமென்று முன்
மொழிந்த மூன்று பேதம்
மோகாதி குற்றங்கள்
அறுக்கும் நீற்றை
மொழிவது
நம் இரு வினைகள்
கழிவதாக

11.6.1

4164 அம்பலத்தே உலகுய்ய
 ஆடும் அண்ணல் உவந்து
 ஆடும் அஞ்சினையும்
 அளித்த ஆக்கள்
 இம்பர் மிசை அநா
 மயமாய் இருந்த
 போதில் ஈன்று
 அணிய கோமய
 மந்திரத்தினால் ஏற்று
 உம்பர் தொழ எழும்
 சிவ மந்திர ஓமத்தால்
 உற்பவித்த
 சிவாங்கிதனில்
 உணர்வுக்கு எட்டா
 எம்பெருமான் கழல்
 நினைந்து அங்கிட்ட தூ
 நீறு
 இது கற்பம் என்று
 எடுத்து இங்கு ஏத்தல்
 ஆகும்

4165 ஆறணியத்து உலர்ந்த
கோமயத்தை
கைக்கொண்டு

அழகு உற நுண் பொடி
ஆக்கி ஆவின் சுத்த
நீரணிவித்து தந்திர
மந்திரத்தினாலே நிசயம்
உறப் பிடித்து ஓம
நெருப்பில் இட்டுச்
சீரணியும்படி வெந்து
கொண்ட செல்வத்
திருநீறாம்
அநு கற்பம் தில்லை
மன்றுள்
வாரணியும் முலை
உமையாள் காண
ஆடும் மாணிக்கக்
கூத்தர் மொழி வாய்மை
யாலே

4166 அடவி படும் அங்கியினில்
வெந்த நீறும்

ஆனிலைகள் அனல்
தொடக்க வெந்த நீறும்
இட வகைகள் எரி
கொளுவ வெந்த நீறும்
இட்டி

கைகள் சுட்ட எரி பட்ட
நீறும்

உடன் அன்றி
வெவ்வேறே ஆவின்
நீரால் உரை
திகழும் மந்திரம்
கொண்டு

உண்டையாக்கி
மடம் அதனில்
பொலிந்து இருந்த சிவ
அங்கி

தன்னால் வெந்தது மற்று
உபகற்பம் மரபின்

4167 இந்த வகையால் அமைத்த
நீறு கொண்டே

இரு திறமும் சுத்தி வரத்
தெறித்த பின்னர்

அந்தம் இலா அரன்

அங்கி ஆறு மெய்ம்மை

அறிவித்த குரு நன்மை

அல்லாப் பூமி

முந்த எதிர் அணியாதே

அணியும் போது

முழுவதும்

மெய்ப் புண்டரம்

சந்திரனில் பாதி

நந்தி எரி தீபம் நிகழ்

வட்டம் ஆக நாதர்

அடியார் அணிவர்

நன்மையாலே

4168 சாதியினில் தலை ஆன
 தரும சீலர் தத்துவத்தின்
 நெறி உணர்ந்தோர்
 தங்கள் கொள்கை
 நீதியினில் பிழையாது
 நெறியில் நிற்போர்
 நித்த நியமத்து நிகழ்
 அங்கி தன்னில்
 பூதியினைப் புதிய
 ஆசனத்துக் கொண்டு
 புலி
 அதளின் உடையானைப்
 போற்றி நீற்றை
 ஆதிவரும் மும்மலமும்
 அறுத்த வாய்மை அரு
 முனிவர்
 முழுவதும் மெய்
 அணிவர் அன்றே

11.6.6

திருச்சிற்றம்பலம்

11.7 அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் (4169 - 4170)

திருச்சிற்றம்பலம்

4169 மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கு
நாட்டுக்கு அப்பால்
முதல்வனார்
அடிச்சார்ந்த முறைமை
யோரும்
நா வேய்ந்த
திருத்தொண்டத்
தொகையில் கூறும்
நல் தொண்டர் காலத்து
முன்னும் பின்னும்
பூ வேய்ந்த நெடும்
சடை மேல் அடம்பு
தும்பை
புதிய மதி நதி இதழி
பொருந்த வைத்த

சேவேந்து வெல்
கொடியான்
அடிச்சார்ந்தாரும்
செப்பிய அப்பாலும்
அடிச் சார்ந்தார் தாமே 11.7.1

4170 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
துதி
செற்றார் தம் புரம் எரித்த
சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன்
பூண்டியினில் செல்லும்
போதில்
சுற்றாரும் சிலை வேடர்
கவர்ந்து கொண்டதொகு
நிதியின் பரப்பு எல்லாம்
சுமந்து கொண்டு
முற்றாத முலை
உமையாள் பாகன் பூத
முதல்
கணமே உடன் செல்ல

முடியாப் பேறு
பெற்றார் தம் கழல் பரவ
அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினில் செய்த
தவம் பெரியவாமே 11.7.2

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம் முற்றிற்று.

சருக்கம் **12** / மன்னிய சீர்ச் சருக்கம்
(4171 - 4228)

12.1 பூசலார் நாயனார் புராணம் (4171-
4188)

12.2 மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்
(4189- 4191)

12.3 நேச நாயனார் புராணம் (4192-
4196)

12.4 கோச்செங்கட் சோழ நாயனார்

புராணம் (4197 -4214)

12.5 திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண
நாயனார் புராணம் (4215 - 4226)

12.6 சடைய நாயனார் புராணம் (4227)

12.7 இசை ஞானியார் புராணம் (4228)

**12.1 பூசலார் நாயனார் புராணம் (4171-
4188)**

திருச்சிற்றம்பலம்

4171 அன்றினார் புரம்

எரித்தார்க்கு ஆலயம்

எடுக்க எண்ணி

ஒன்றும் அங்கு உதவாது

ஆக உணர்வினால்

எடுக்கும் தன்மை

நன்று என மனத்தினாலே

நல்ல ஆயம் தான் செய்த

நின்ற ஊர்ப் பூசலார்தம்

நினைவினை உரைக்கல்
உற்றார்

12.1.1

4172 உலகினில் ஒழுக்கம்
என்றும் உயர் பெரும்
தொண்டை நாட்டு
நலமிகு சிறப்பின் மிக்க
நான் மறை விளங்கும்
மூதூர்
குல முதல் சீலம் என்றும்
குறைவுஇலா மறையோர்
கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி
நிகழ் திருநின்ற ஊராம்

12.1.2

4173 அருமறை மரபு வாழ
அப்பதி வந்து சிந்தை
தரும் உணர்வான
எல்லாம் தம்பிரான்
கழல்மேல் சார
வருநெறி மாறா அன்பு

வளர்ந்து எழ வளர்ந்து
வாய்மைப்
பொருள் பெறு வேதநீதிக்
கலை உணர் பொலிவின்
மிக்கார்

12.1.3

4174 அடுப்பது சிவன்பால்
அன்பர்க்காம் பணி
செய்தல் என்றே
கொடுப்பது எவ்வகையும்
தேடி அவர் கொளக்
கொடுத்தும் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர்
மகிழ்ந்து உறைவதற்கு
ஓர் கோயில்
எடுப்பது மனத்துக்
கொண்டார் இரு நிதி
இன்மை எண்ணார்

12.1.4

4175 மனத்தினால் கருதி
எங்கும் மாநிதி வருந்தித்
தேடி

எனைத்தும் ஓர் பொருட்
பேறு இன்றி என்
செய்கேன் என்று நைவார்
நினைப்பினால் எடுக்க
நேர்ந்து நிகழ்வுறு நிதியம்
எல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத்
தேடிச் சிந்தையால்
திரட்டிக் கொண்டார்

12.1.5

4176 சாதனத் தோடு தச்சர்
தம்மையும் மனத்தால்
தேடி
நாதனுக்கு ஆலயம் செய்
நலம் பெறு நல் நாள்
கொண்டே
ஆதரித்து ஆகமத்தால்
அடிநிலை பாரித்து
அன்பால்
காதலில் கங்குல் போதும்

கண்படாது எடுக்கல்
உற்றார்

12.1.6

4177 அடிமுதல் உபானம் ஆதி
ஆகிய படைகள் எல்லாம்
வடிவுறும் தொழில்கள்
முற்ற மனத்தினால்
வகுத்து மான
முடிவுறு சிகரம் தானும்
முன்னிய முழுத்தில்
கொண்டு
நெடிது நாள் கூடக்
கோயில் நிரம்பிட
நினைவால் செய்தார்

12.1.7

4178 தூபியும் நட்டு மிக்க
சுதையும் நல்வினையும்
செய்து
கூவலும் அமைத்து மாடு
கோயில் சூழ் மதிலும்
போக்கி
வாவியும் தொட்டு

மற்றும் வேண்டுவ
வகுத்து மன்னும்
தாபரம் சிவனுக்கு ஏற்க
விதித்த நாள் சாரு நாளில் 12.1.8

4179 காடவர் கோமான் கச்சிக்
கல்தளி எடுத்து முற்ற
மாடெலாம் சிவனுக்கு
ஆகப் பெரும் செல்வம்
வகுத்தல் செய்வான்
நாடமால் அறியாதாரைத்
தாபிக்கும் அந்நாள்
முன்னாள்
ஏடலர் கொன்றை
வேய்ந்தார் இரவிடைக்
கனவில் எய்தி 12.1.9

4180 நின்ற ஊர்ப் பூசல்
அன்பன் நெடிதுநாள்
நினைந்து செய்த
நன்று நீடு ஆலயத்து

நாளை நாம் புகுவோம் நீ
இங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை
ஒழிந்து பின் கொள்வாய்
என்று
கொன்றை வார் சடையார்
தொண்டர் கோயில்
கொண்டு அருளப்
போந்தார்

12.1.10

4181 தொண்டரை விளக்கத்
தூயோன் அருள் செயத்
துயிலை நீங்கித்
திண்திறல் மன்னன்
அந்தத் திருப்பணி
செய்தார் தம்மை
கண்டு நான் வணங்க
வேண்டும் என்று எழும்
காதலோடும்
தண் தலைச் சூழல் சூழ்ந்த
நின்ற ஊர் வந்து

4182 அப்பதி அணைந்து பூசல்
அன்பர் இங்கு அமைத்த
கோயில்

எப்புடையது என்று

அங்கண் எய்தினார்

தம்மைக் கேட்கச்

செப்பிய பூசல் கோயில்

செய்தது ஒன்று இல்லை

என்றார்

மெய்ப் பெரு மறையோர்

எல்லாம் வருக என்று

உரைத்தான் வேந்தன்

4183 பூசுரர் எல்லாம் வந்து

புரவலன் தன்னைக் காண

மாசிலாப் புசலார் தாம்

யார் என மறையோர்

எல்லாம்

ஆசில் வேதியன்

இவ்வூரான் என்று அவர்
அழைக்க ஓட்டான்
ஈசனார் அன்பர் தம்பால்
எய்தினான் வெய்ய
வேலான்

12.1.13

4184 தொண்டரைச் சென்று
கண்ட மன்னவன்
தொழுது நீர் இங்கு
எண் திசை யோரும் ஏத்த
எடுத்த ஆலயம் தான்
யாது இங்கு
அண்டர் நாயகரைத்
தாபித்து அருளும் நாள்
இன்று என்று உம்மைக்
கண்டடி பணிய வந்தேன்
கண் நுதல் அருள் பெற்று
என்றான்

12.1.14

4185 மன்னவன் உரைப்பக்
கேட்ட அன்பர் தாம்

மருண்டு நோக்கி
என்னையோர்
பொருளாக் கொண்டே
எம்பிரான் அருள்
செய்தாரேல்
முன்வரு நிதி இலாமை
மனத்தினால் முயன்ற
கோயில்
இன்னதாம் என்று
சிந்தித்து எடுத்தா வாறு
எடுத்துச் சொன்னார்

12.1.15

4186 அரசனும் அதனைக்
கேட்டு அங்கு அதிசயம்
எய்தி என்னே
புரையறு சிந்தை அன்பர்
பெருமை என்று
அவரைப் போற்றி
விரை செறி மாலை தாழ்
நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து

முரசெறி தானை யோடு
மீண்டு தன் மூதூர்ப்
புக்கான்

12.1.16

4187 அன்பரும் அமைத்த
சிந்தை ஆலயத்து
அரனார் தம்மை
நன் பெரும் பொழுது
சாரத் தாபித்து
நலத்தினோடும்
பின்பு பூசனைகள்
எல்லாம் பெருமையில்
பல நாள் பேணிப்
பொன் புனை
மன்றுளாடும் பொன்
கழல் நீழல் புக்கார்

12.1.17

4188 நீண்ட செஞ்
சடையினார்க்கு
நினைப்பினால் கோயில்
ஆக்கி

பூண்ட அன்பிடையறாத
பூசலார் பொன்தாள்
போற்றி
ஆண்டகை வளவர்
கோமான் உலகுய்ய
அளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவியார் தம்
பாதங்கள் பரவல்
உற்றேன்

12.1.18

திருச்சிற்றம்பலம்

12.2 மங்கையர்க்கரசியார் புராணம் (4189 - 4191)

திருச்சிற்றம்பலம்

4189 மங்கையர்க்குத் தனி அரசி
எங்கள் தெய்வம்
வளவர் திருக்குலக்

கொழுந்து
வளைக்கைமானி
செங்கமலத்
திருமடந்தை
கன்னிநாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த
தெய்வப் பாவை
எங்கள் பிரான்
சண்பையர் கோன்
அருளினாலே
இருந்தமிழ் நாடுற்ற
இடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளி வெண்
திருநீறு பரப்பினாரை
போற்றுவார்
கழல் எம்மால்
போற்றலாமே

12.2.1

4190 பூசுரர் சூளா மணி ஆம்
புகலி வேந்தர்
போனக ஞானம்

பொழிந்த புனித
வாக்கால்
தேசுடைய பாடல்
பெறும் தவத்தினாரைச்
செப்புவது
யாம் என் அறிந்து
தென்னர் கோமான்
மாசில் புகழ்
நெடுமாறன் தனக்குச்
சைவ வழித்துணையாய்
நெடும் காலம் மன்னிப்
பின்னை
ஆசில் நெறியவரோடும்
கூட ஈசர் அடி நிழல்
அமர்ந்திருக்க அருளும்
பெற்றார்

12.2.2

4191 வரும் நாள் ஒன்றும்
பிழையாத் தெய்வப்
பொன்னி

வளம் பெருக்க வளவர்

குலம் பெருக்கும்தங்கள்
திருநாடு போற் செழியர்
தென்னர் நாடு சீர்
விளக்கும் செய்ய
சீறடிகள் போற்றி
ஒரு நாளும் தம்
செயலில் வழுவாது
அன்பர்க்கு
உடைகீளும்
கோவணமும் நெய்து
நல்கும்
பெருநாமச் சாலியர் தம்
குலத்தில் வந்த
பெருந்தகையார்
நேசர் திறம் பேசல்
உற்றாம்

12.2.3

திருச்சிற்றம்பலம்

12.3 நேச நாயனார் புராணம் (4192 -

திருச்சிற்றம்பலம்

4192 சீர் வளர் சிறப்பின் மிக்க

செயல் முறை ஒழுக்கம்

குன்றா

நார் வளர் சிந்தை வாய்மை

நன்மையார் மன்னி

வாழும்

பார் வளர் புகழின் மிக்க

பழம்பதி மதி தோய்

நெற்றிக்

கார்வளர் சிகர மாடக்

காம்பீலி என்பதாகும்

12.3.1

4193 அந்நகர் அதனில்

வாழ்வார் அறுவையர்

குலத்து வந்தார்

மன்னிய தொழிலில்

தங்கள் மரபில் மேம்பாடு

பெற்றார்

பல்நாக ஆபரணர்க்கு

அன்பர் பணி

தலைக்கொண்டு பாதம்

சென்னியில் கொண்டு

போற்றும் தேசினார் நேசர்

என்பார்

12.3.2

4194 ஆங்கு அவர் மனத்தின்

செய்கை அரன்

அடிப்போதுக்கு ஆக்கி

ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை

உயர்ந்த அஞ்சு எழுத்துக்கு

ஆக்கி

தாங்கு கைத்தொழிலின்

செய்கை தம்பிரான்

அடியார்க்கு ஆகப்

பாங்குடை உடையும்

கீளும் பழுதில்

கோவணமும் நெய்வார்

12.3.3

4195 உடையொடு நல்ல கீளும்

ஒப்பில் கோவணமும்
நெய்து
விடையவர் அடியார் வந்து
வேண்டுமாறு ஈயும்
ஆற்றால்
இடையறாது அளித்து
நாளும் அவர் கழல்
இறைஞ்சி ஏத்தி
அடைவுறு நலத்தர் ஆகி
அரனடி நீழல் சேர்ந்தார்

12.3.4

4196 கற்றை வேணி முடியார்
தம் கழல் சேர்வதற்குக்
கலந்த வினை
செற்ற நேசர் கழல்
வணங்கிச் சிறப்பால்
முன்னைப் பிறப்பு
உணர்ந்து
பெற்றம் உயர்த்தார்க்கு
ஆலயங்கள் பெருக
அமைத்து மண் ஆண்ட

கொற்ற வேந்தர்
கோச்செங்கண் சோழர்
பெருமை கூறுவாம்

12.3.5

திருச்சிற்றம்பலம்

12.4 கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் புராணம் (4197- 4214)

திருச்சிற்றம்பலம்

4197 துலையில் புறவின் நிறை
அளித்த சோழர் உரிமைச்
சோணாட்டில்
அலையில் தரளம் அகில்
ஒடுசந்து அணி நீர்ப்
பொன்னி மணி
கொழிக்கும்
குலையில் பெருகும்
சந்திரத் தீர்த்தத்தின்

மருங்கு குளிர் சோலை
நிலையில் பெருகும்
தருமிடைந்த நெடுந் தண்
கானம் ஒன்று உளதால் 12.4.1

4198 அப் பூங்கானில்
வெண்ணாவல் அதன் கீழ்
முன்னாள் அரிதேடும்
மெய்ப் பூங்கழலார்
வெளிப்படலும் மிக்க
தவத்தோர் வெள்ளானை
கைப்பூம் புனலும் முகந்து
ஆட்டிக் கமழ்
பூங்கொத்தும் அணிந்து
இறைஞ்சி
மைப்பூங் குவளைக்
களத்தாரை நாளும்
வழிபட்டு ஒழுசுமால் 12.4.2

4199 ஆன செயலால்
திருவானைக்கா என்று
அதற்குப் பெயர் ஆக

ஞானம் உடைய ஒரு
சிலந்தி நம்பர் செம்
பொன் திருமுடிமேல்
கானல் விரவும் சருகு
உதிரா வண்ணம் கலந்த
வாய் நூலால்
மேல் நல்திரு மேற்கட்டி
என விரிந்து செறியப்
புரிந்து உளதால்

12.4.3

4200 நன்றும் இழைத்த சிலம்பி
வலைப் பரப்பை நாதன்
அடி வணங்க
சென்ற யானை அநுசிதம்
என்று அதனைச்
சிதைக்கச் சிலம்பிதான்
இன்று களிற்றின் கரம்
சுலவிற்று என்று மீள
இழைத்ததனை
அன்று கழித்த
பிற்றைநாள் அடல் வெள்

யானை அழித்ததால்

12.4.4

4201 எம்பிரான் தன் மேனியின்

மேல் சருகு

விழாமையான் வருந்தி

உம்பர் இழைத்த நூல்

வலயம் அழிப்பதே

என்று உறுத்து எழுந்து

வெம்பிச் சிலம்பி

துதிக்கையினில் புக்குக்

கடிப்ப வேகத்தால்

கும்ப யானை கை

நிலத்தில் மோதிக்

குலைந்து வீழ்ந்தது ஆல்

12.4.5

4202 தறையில் புடைப்பக்

கைப்புக்க சிலம்பி தானும்

உயிர் நீங்க

மறையில் பொருளும்

தரும் ஆற்றான் மத

யானைக்கும் வரம்

கொடுத்து
முறையில் சிலபி தனைச்
சோழர் குலத்து வந்து
முன் உதித்து
நிறையில் புவனம் காத்து
அளிக்க அருள் செய்து
அருள நிலத்தின் கண்

12.4.6

4203 தொன்மை தரு சோழர்
குலத்து அரசனாம்
சுபதேவன்
தன்னுடைய பெரும்
தேவி கமலவதி உடன்
சார்ந்து
மன்னு புகழ்த்
திருத்தில்லை மன்றாடும்
மலர்ப் பாதம்
சென்னியுறப் பணிந்து
ஏத்தித் திருப்படிக் கீழ்
வழிபடு நாள்

12.4.7

4204 மக்கள் பேறு

இன்மையினால் மாதேவி
வரம் வேண்டச்
செக்கர் நெடுஞ் சடைக்
கூத்தர் திரு உள்ளம்
செய்தலினால்
மிக்க திருப்பணி செய்த
சிலம்பிகுல வேந்து மகிழ்
அக் கமலவதி வயிற்றில்
அணி மகவாய் வந்து
அடைய

12.4.8

4205 கழையார் தோளி
கமலவதி தன்பால் கருப்ப
நாள் நிரம்பி
விழைவார் மகவு பெற
அடுத்த வேலை அதனில்
காலம் உணர்
பழையார் ஒரு நாழிகை
கழித்துப் பிறக்கு மேல்
இப் பசும் குழவி

உழையார் புவனம் ஒரு
மூன்றும் அளிக்கும் என்
ஒள்ளிழையார்

12.4.9

4206 பிறவா ஒரு நாழிகை
கழித்து என் பிள்ளை
பிறக்கும் பரிசு என் கால்
உற ஆர்த்து எடுத்துத்
தூக்கும் என உற்ற செயல்
மற்று அது முற்றி
அறவாணர்கள் சொல்லிய
காலம் அணைய
பிணிவிட்டு
அருமணியை
இறவாது ஒழிவாள்
பெற்று எடுத்து என்
கோச்செங்கண்ணனோ
என்றாள்

12.4.10

4207 தேவி புதல்வர் பெற்று
இறக்க செங்கோல்
சோழன் சுபதேவன்

ஆவி அனைய அரும்
புதல்வன் தன்னை
வளர்த்து அங்கு மணி
மகுடம்
மேவும் உரிமை முடி
கவித்துத் தானும் விரும்பு
பெரும் தவத்தின்
தாவில் நெறியைச்
சென்று அடைந்து
தலைவர் சிவலோகம்
சார்ந்தான்

12.4.11

4208 கோதை வேலர்

கோச்செம் கண் சோழர்
தாம் இக் குவலயத்தில்
ஆதிமூர்த்தி அருளால்
முன் அறிந்து பிறந்து
மண் ஆள்வார்
பூதநாதன் தான் மகிழ்ந்து
பொருந்தும் பெரும் தண்
சிவ ஆலயங்கள்

காதலோடும் பல
எடுக்கும் தொண்டு
புரியும் கடன் பூண்டார்

12.4.12

4209 ஆனைக் காவில் தாம்
முன்னம் அருள் பெற்று
அதனை அறிந்து அங்கு
மானைத் தரித்த
திருக்கரத்தார் மகிழும்
கோயில் செய்கின்றார்
ஞானச் சார்வாம்
வெண்நாவல் உடனே
கூட நலம் சிறக்க
பால் நல் களத்துத்
தம்பெருமான் அமரும்
கோயில் பணி சமைத்தார்

12.4.13

4210 மந்திரிகள் தமை ஏவி
வள்ளல் கொடை
அனபாயன்
முந்தை வரும் குல

முதலோராய முதல்
செங்கணார்
அந்தமில் சீர்ச்
சோனாட்டில் அகனாடு
தொறும் அணியார்
சந்திர சேகரன் அமரும்
தானங்கள் பல சமைத்தார் 12.4.14

4211 அக் கோயில் தொறும்
சிவனுக்கு அமுதுபடி
முதலான
மிக்க பெரும்
செல்வங்கள்
விருப்பினால் மிக
அமைத்துத்
திக்கு அனைத்தும் தனிச்
செங்கோல் முறை
நிறுத்தித் தேர் வேந்தர்
முக்கண் முதல் நடம்
ஆடும் முதல் தில்லை
முன்னினார் 12.4.15

4212 திரு ஆர்ந்த

செம்பொன்னின்

அம்பலத்தே நடம்

செய்யும்

பெருமானை

அடிவணங்கி பேர் அன்பு

தலை சிறப்ப

உருகா நின்று உளம்

களிப்பத் தொழுது ஏத்தி

உறையும் நாள்

வருவாய்மை

மறையவர்க்கு

மாளிகைகள் பல

சமைத்தார்

12.4.16

4213 தேவர் பிரான்

திருத்தொண்டில் கோச்

செங்கட் செம்பியர்

கோன்

பூவலயம் பொது நீக்கி

ஆண்டு அருளிப்
புவனியின் மேல்
ஏவிய நல்தொண்டு
புரிந்து இமையவர்கள்
அடி போற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை
வேந்தர் திருவடி நிழல்
கீழ்

12.4.17

4214 கருநீல மிடற்றார் செய்ய
கழலடி நீழல் சேர
வருநீர்மை உடைய
செங்கட் சோழர் தம்
மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
தருநீர்மை இசை கொள்
யாழின் தலைவராய்
உலகம் ஏத்தும்
திருநீல கண்டப் பாணர்
திறம் இனிச் செப்பல்
உற்றேன்

12.4.18

திருச்சிற்றம்பலம்

**12.5 திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண
நாயனார் புராணம் (4215 - 4226)**

திருச்சிற்றம்பலம்

4215 எருக்கத்தம் புலியூர்
மன்னி வாழ்பவர்
இறைவன் தன் சீர்
திருத்தகும் யாழில்
இட்டுப் பரவுவார்
செழுஞ்சோணாட்டில்
விருப்புறு தானம்
எல்லாம் பணிந்து போய்
விளங்கும் கூடல்
பருப்பதச் சிலையார்
மன்னும் ஆலவாய்
பணியச் சென்றார்

12.5.1

4216 ஆலவாய் அமர்ந்தார்
கோயில் வாயிலை
அடைந்து நின்று
பாலை ஈர் ஏழு கோத்த
பண்ணினில் கருவி
வீக்கிக்

காலம் ஆதரித்த
பண்ணில் கை பல
முறையும் ஆராய்ந்து
ஏவலார் குழலாள் பாகர்
பாணிகள் யாழில்
இட்டார்

12.5.2

4217 மற்றவர் கருவிப் பாடல்
மதுரை நீடு ஆலவாயில்
கொற்றவன்
திருவுள்ளத்துக் கொண்டு
தன் தொண்டர்க்கு
எல்லாம்
அற்றைநாள் கனவில் ஏவ
அருள் பெரும்

பாணனாரைத்
தெற்றினார் புரங்கள்
செற்றார் திரு முன்பு
கொண்டு புக்கார்

12.5.3

4218 அன்பர்கள் கொண்டு
புக்க பொழுதினில்
அரிவை பாகன்
தன் பெரும் பணியாம்
என்று தமக்கு மெய்
உணர்த்தலாலே
மன் பெரும் பாணனாரும்
மா மறை பாட வல்லார்
முன்பு இருந்து யாழில்
கூடல் முதல்வரைப்
பாடுகின்றார்

12.5.4

4219 திரிபுரம் எரித்த வாறும்
தேர்மிசை நின்ற வாறும்
கரியினை உரித்த வாறும்

காமனைக் காய்ந்தவாறும்
அரி அயற்கு அரிய
வாரும் அடியவர்க்கு
எளிய வாறும்
பரிவினால் பாடக்
கேட்டுப் பரமனார்
அருளினாலே

12.5.5

4220 அந்தரத்து எழுந்த ஓசை
அன்பினில் பாணர்
பாடும்
சந்த யாழ் தரையில் சீதம்
தாக்கில் வீக்கி அழியும்
என்று
சுந்தரப் பலகை முன்னீர்
இடும் எனத் தொண்டர்
இட்டார்
செந்தமிழ் பாணனாரும்
திரு அருள் பெற்றுச்
சேர்ந்தார்

12.5.6

4221 தமனியப் பலகை ஏறித்
தந்திரிக் கருவி வாசித்து
உமையொரு பாகர்
வண்மை உலகு எலாம்
அறிய ஏத்தி
இமையவர் போற்ற ஏகி
எண்ணில் தானங்கள்
கும்பிட்டு
அமரர் நாடாளாது ஆரூர்
ஆண்டவர் ஆரூர்
சேர்ந்தார்

12.5.7

4222 கோயில் வாயில் முன்
அடைந்து கூற்றம் செற்ற
பெரும் திறலும்
தாயின் நல்ல பெருங்
கருணை அடியார்க்கு
அளிக்கும் தண் அளியும்
ஏயும் கருவியில்
தொடுத்து அங்கு இட்டுப்
பாடக் கேட்டு அங்கண்

வாயில் வேறு
வடதிசையில் வகுப்பப்
புகுந்து வணங்கினார்

12.5.8

4223 மூலத் தானத்து எழுந்து
அருளி இருந்த முதல்வன்
தனை வணங்கிச்
சாலக் காலம் அங்கு
இருந்து தம்பிரான் தன்
திரு அருளால்
சீலத்தார்கள் பிரியாத
திருவாரூரின் நின்றும்
போய்
ஆலத்தார்ந்த கண்டத்தார்
அமரும் தானம் பல
வணங்கி

12.5.9

4224 ஆழி சூழும் திருத்
தோணி அமர்ந்த
அம்மான் அருளாலே
யாழின் மொழியாள்

உமை ஞானம் ஊட்ட
உண்ட எம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்
கோன் கமல பாதம்
வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர்
புகலியினில் வந்தார் சந்த
இசைப்பாணர்

12.5.10

4225 ஞானம் உண்டார் கேட்டு
அருளி நல்ல இசை
யாழ்ப் பெரும் பாணர்க்கு
ஆன படியால் சிறப்பு
அருளி அமரும் நாளில்
அவர் பாடும்
மேன்மை பதிகத்து இசை
யாழில் இடப் பெற்று
உடனே மேயபின்
பானற் களத்தார்
பெருமணித்தில் உடனே

பரமர் தாள் அடைந்தார் 12.5.11
4226 வரும் பான்மையினில்
பெரும் பாணர்
மலர்த்தாள் வணங்கி
வயல் சாலிக்
கரும்பார் கழனித்
திருநாவலூரில் சைவக்
கலை மறையோர்
அரும்பா நின்ற அணி
நிலவும் பணியும்
அணிந்தார் அருள் பெற்ற
சுரும்பார் தொங்கல்
சடையனார் பெருமை
சொல்லல் உறுகின்றோம் 12.5.12

திருச்சிற்றம்பலம்

12.6 சடைய நாயனார் புராணம் (4227)

திருச்சிற்றம்பலம்

4227 தம்பிரானைத் தோழமை
கொண்டு அருளித் தமது
தடம் புயஞ்சேர்
கொம்பனார் பால் ஒரு
தூது செல்ல ஏவிக்
கொண்டு அருளும்
எம்பிரானைச் சேரமான்
பெருமாள் இணயில்
துணைவராம்
நம்பி ஆரூரைப் பயந்தார்
ஞாலம் எல்லாம் குடிவாழ் 12.6.1
திருச்சிற்றம்பலம்

12.7 இசை ஞானியார் புராணம் (4228)

திருச்சிற்றம்பலம்

4228 ஒழியாப் பெருமைச்
சடையனார் உரிமைச்

செல்வத் திருமனையார்
அழியாப் புரங்கள் எய்து
அழித்தார் ஆண்ட நம்பி
தனைப் பயந்தார்
இழியாக் குலத்தின்
இசைஞானிப் பிராட்டி
யாரை என் சிறுபுன்
மொழியால் புகழ்
முடியுமோ முடியாது
எவர்க்கும் முடியாதால்

12.7.1

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னிய சீர்ச் சருக்கம் முற்றிற்று.

---

13. வெள்ளானைச் சருக்கம் (4229 - 4281)

திருச்சிற்றம்பலம்

4229 மூலம் ஆன

திருத்தொண்டத்
தொகைக்கு முதல்வராய்
இந்த
ஞாலம் உய்ய எழுந்து
அருளும் நம்பி தம்பிரான்
தோழர்
காலை மலர்ச்
செங்கமலக்கண் கழற்று
அறிவார் உடன் கூட
ஆலம் உண்டார் திருக்
கயிலை அணைந்தது
அறிந்தபடி உரைப்பாம்

13.1.1

4230 படியில் நீடும் பத்தி முதல்
அன்பு நீரில் பணைத்து
ஓங்கி
வடிவு நம்பி ஆரூரர் செம்
பொன் மேனி வனப்பாகக்
கடிய வெய்ய
இருவினையின்
களைகட்டு எழுந்து கதிர்

பரப்பி

முடிவு இலாத சிவ

போகம் முதிர்ந்து முறுகி

விளைந்ததால்

13.1.2

4231 ஆரம் உரகம்

அணிந்தபிரான் அன்பர்

அணுக்க வன் தொண்டர்

ஈர மதுவார்

மலர்ச்சோலை எழில்

ஆரூரில் இருக்கும் நாள்

சேரர் பெருமாள் தனை

நினைந்து தெய்வப்

பெருமாள் கழல்

வணங்கிச்

சாரல் மலைநாடு

அணைவதற்குத் தவிரா

விருப்பின் உடன்

போந்தார்

13.1.3

4232 நன்னணர்ப் பொன்னித்

திரு நாட்டு நாதர் மகிழும்
திருப்பதிகள்
முன்னி இறைஞ்சி
அகன்று போய் முல்லைப்
படப்பைக்கு ஒல்லைமான்
துன்னி உகைக்கும் குடக்
கொங்கில் அணைந்து
தூய மதிவான் நீர்
சென்னி மிசை வைத்தவர்
செல்வத் திருப்புக்கு
ஒளியூர் சென்று
அடைந்தார்

13.1.4

4233 மறையோர் வாழும்
அப்பதியின் மாட வீதி
மருங்கு அணைவார்
நிறையும் செல்வத்து எதிர்
மனைகள் இரண்டில் நிகழ்
மங்கல இயங்கள்
அறையும் ஒலி ஒன்றினில்
ஒன்றினில் அழுகை ஒலி

வந்து எழுதலும் ஆங்கு
உறையும்
மறையோர்களை
இரண்டும் உடனே
நிகழ்வது என் என்றார் 13.1.5

4234 அந்தணாளர் வணங்கி
அரும் புதல்வர் இருவர்
ஐயாண்டு
வந்த பிராயத்தினர்
குளித்த மடுவில் முதலை
ஒரு மகவை
முந்த விழுங்க
பிழைத்தவனை முந்நூல்
அணியும் கலியாணம்
இந்த மனை மற்று
அந்தமனை இழந்தார்
அழகை என்று
உரைத்தார்

13.1.6

4235 இத்தன்மையினைக்
கேட்டு அருளி இரங்கும்
திரு உள்ளத்தினராம்
மொய்த்த முகைத்தார்
வன்தொண்டர் தம்மை
முன்னே கண்டு இறைஞ்ச
வைத்த சிந்தை
மறையோனும்
மனைவிதானும் மகிழ்
இழந்த
சித்த சோகம் தெரியாமே
வந்து இருந்தாள்
இறைஞ்சினார்

13.1.7

4236 துன்பம் அகல முகம்
மலர்ந்து தொழுவார்
தம்மை முகம் நோக்கி
இன்ப மைந்தன் தனை
இழந்தீர் நீரோ என்ன
எதிர் வணங்கி

முன்பு புகுந்து போனது
அது முன்னே வணங்க
முயல் கின்றோம்
அன்பு பழுது ஆகாமல்
எழுந்து அருளப்
பெற்றோம் எனத்
தொழுதார்

13.1.8

4237 மைந்தன் தன்னை இழந்த
துயர் மறந்து நான் வந்து
அணைந்து அதற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார்
மறையோனும் மனைவி
தானும் சிறுவனையான்
அந்த முதலையின் வாய்
நின்றும் அழைத்துக்
கொடுத்த அவிநாசி
எந்தை பெருமான் கழல்
பணியேன் என்றார்
சென்றார் இடர் களைவார்

4238 இவ்வாறு அருளிச்
 செய்து அருளி இவர்கள்
 புதல்வன் தனைக்
 கொடிய
 வெவ்வாய் முதலை
 விழுங்கும் மடு எங்கே
 என்று வினவிக் கேட்டு
 அவ்வாழ் பொய்கைக்
 கரையில் எழுந்தருளி
 அவனை அன்று கவர்
 வைவாள் எயிற்று
 முதலை கொடு வருதற்கு
 எடுத்தார் திருப்பதிகம்

4239 உரைப்பார் உரை என்று
 எடுத்த திருப்பாட்டு
 முடியாமுன் உயர்ந்த
 வரைப் பான்மையில் நீள்
 தடம்புயத்து மறலி

மைந்தன் உயிர்
கொணர்ந்து
திரைப்பாய் புனலின்
முதலைவாயில்
உடலில்சென்ற
ஆண்டுகளும்
தரைப்பால் வளர்ந்தது
என நிரம்ப முதலை
வாயில் தருவித்தான்

13.1.11

4240 பெருவாய் முதலை
கரையின் கண் கொடு
வந்து உமிழ்ந்த
பிள்ளைதனை
உருகா நின்ற தாய் ஓடி
எடுத்துக் கொடுவந்து
உயிர் அளித்த
திருவாளன் தன்
சேவடிக்கீழ் மறையோன்

ஒடு வீழ்ந்தாள்
மருவார் தருவின் மலர்
மாரி பொழிந்தார்
விசம்பில் வானோர்கள் 13.1.12

4241 மண்ணினுள்ளார்
அதிசயித்தார் மறையோர்
எல்லாம் உத்தரியம்
விண்ணில் ஏற விட்டு
ஆர்த்தார் வேத நாதம்
மிக்கு எழுந்தது
அண்ணலாரும் அவிநாசி
அரனார் தம்மை
அருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம்
புதல்வனையும் கொண்டு
பணிந்தார் காசினிமேல் 13.1.13

4242 பரவும் பெருமைத்
திருப்பதிகம் பாடி
பணிந்து போந்து அன்பு
விரவு மறையோன்

காதலனை வெண்ணூல்
பூட்டி அண்ணலார்
முரசம் இயம்பக்
கலியாணம் முடித்து
முடிச் சேரலர் தம்பால்
குரவ மலர்ப் பூந்தண்
சோலை குலவு மலை
நாடு அணைகின்றார்

13.1.14

4243 சென்ற சென்ற குட
புலத்துச் சிவனார்
அடியார் பதிகள் தொறும்
நன்று மகிழ்வுற்று
இன்புற்று நலம் சேர்
தலமும் கானமும்
துன்று மணிநீர்க் கான்
ஆறும் உறு கல் சுரமும்
கடந்து அருளி
குன்ற வள நாட்டு அகம்
புகுந்தார் குலவும்

அடியேன் அகம்புகுந்தார் 13.1.15

4244 முன்னாள் முதலை
வாய்புக்க மைந்தன்
முன்போல் வரமீட்டுத்
தென்னாருரர் எழுந்து
அருளா நின்றார் என்று
சேரர் பிரார்க்கு
அந்நாட்டு அரனார்
அடியார்கள் முன்னே ஓடி
அறிவிப்பப்
பொன்னார் கிழியும்
மணிப்பூணும் காசும்
தூசும் பொழிந்து
அளித்தார்

13.1.16

4245 செய்வது ஒன்றும்
அறியாது சிந்தை
மகிழ்ந்து களி கூர்ந்து
என் ஐயன் அணைந்தான்
எனை ஆளும் அண்ணல்
அணைந்தான் ஆரூரில்

சைவன் அணைந்தான்
என் துணையாம்
தலைவன் அணைந்தான்
தரணி எலாம்
உய்ய அணைந்தான்
அணைந்தான் என்று
ஓகை முரசம் சாற்று
வித்தார்

13.1.17

4246 பெருகு மதிநூல்
அமைச்சர்களை
அழைத்துப் பெரியோர்
எழுந்து அருளப்
பொருவில் நகரம்
அலங்கரித்துப் பண்ணிப்
பயணம் புறப்படுவித்து
அருவி மத மால்
யானையினை அணைந்து
மிசை கொண்ட அரசர்
பெரும்
தெருவு கழிய எதிர்

வந்தார் சேரர் குலம்
உய்ந்திட வந்தார்

13.1.18

4247 மலை நாட்டு எல்லை உள்
புகுந்து வந்த வன்
தொண்டரை வரையில்
சிலை நாட்டிய வெல்
கொடித்தானைச் சேரர்
பெருமான் எதிர் சென்று
தலை நாள் கமலப் போது
அனைய சரணம் பணியத்
தாவில் பல
கலை நாட்டு அமுத
ஆரூரர் தாமும் தொழுது
கலந்தனர் ஆல்

13.1.19

4248 சிந்தை மகிழும்
சேரலனார் திரு ஆரூரர்
எனும் இவர்கள்
தந்த மணி மேனிகள்
வேறாம் எனினும்

ஒன்றாம் தன்மையராய்
முந்த எழும் காதலில்
தொழுது முயங்கு உதியர்
முதல் வேந்தர்
எந்தை பெருமான்
திருவாரூர்ச் செல்வம்
வினவி இன்புற்றார்

13.1.20

4249 ஒருவர் ஒருவரில் கலந்து
குறைபாடு இன்றி உயர்
காதல்
இருவர் நண்பின் செயல்
கண்ட இரண்டு திறத்து
மாந்தர்களும்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்து
ஆர்த்தார் பெருமாள்
தமிழின் பெருமாளை
வருகை வரையின் மிசை
ஏற்றித் தாம் பின்
மதிவெண் குடை
கவித்தார்

4250 உதியர் பெருமாள்
 பெரும் சேனை ஓதம்
 கிளர்ந்தது என ஆர்ப்ப
 கதிர் வெண் திரு நீற்று
 அன்பர் குழாம் கங்கை
 கிளர்ந்தது என ஆர்ப்ப
 எதிர் வந்து இறைஞ்சும்
 அமைச்சர் குழாம் ஏறும்
 இவுளித் துகள் ஆர்ப்ப
 மதி தங்கிய மஞ்ச அணி
 இஞ்சி வஞ்சி
 மணிவாயிலை
 அணைந்தார்

4251 ஆரண மொழிகள்
 முழங்கிட ஆடனர்
 குணலைகள் அந்தணர்
 வாரண மத மழை சிந்தின
 வாசிகள் கிளர் ஒளி

பொங்கின
பூரண கலசம் மலிந்தன பூ
மழை மகளிர்
பொழிந்திடும்
தோரண மருகு புகுந்தது
தோழர்கள் நடவிய
குஞ்சரம்

13.1.23

4252 அரிவையர் தெருவில்
நடம் பயில் அணி கிளர்
தளிர் அடி தங்கிய
பரிபுர ஒலிகள் கிளர்ந்தன
பணை முரசு ஒலிகள்
பரந்தன
சுரிவனை நிரைகள்
முரன்றன துணைவர்கள்
இருவரும் வந்து அணி
விரிதரு பவன நெடும்
கடை விறல் மத கரியின்
இழிந்தனர்

13.1.24

4253 தூ நறு மலர் தரளம்
பொரிதூவி முன் இரு
புடையின் கணும்
நான் மறை முனிவர்கள்
மங்கல நாம
நன்மொழிகள் விளம்பிட
மேல் நிறை நிழல் செய
வெண் குடை வீசிய கவரி
மருங்கு உற
வானவர் தலைவரும்
நண்பரும் மாளிகை நடுவு 13.1.25
புகுந்தனர்

4254 அரியணை அதனில்
விளங்கிட அடல் மழ
விடை என நம்பியை
வரிமலர் அமளி
அமர்ந்திட மலையர்கள்
தலைவர் பணிந்து பின்
உரிமை நல் வினைகள்
புரிந்தன உரை முடிவில

என முன் செய்து
பரிசனம் மனம்
மகிழும்படி பல பட மணி
நிதி சிந்தினர்

13.1.26

4255 இன்ன தன்மையில்
உதியர்கள் தலைவர்தாம்
இடர் கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம் உடன்
மகிழ்ந்து இனிது
உறையும் நாள் மலை
நெடு நாடுஎங்கும்
பன்னகம் புனை பரமர்
தம் திருப்பதி பல உடன்
பணிந்து ஏத்திப்
பொன் நெடும் தட மூது
எயில் மகோதையில்
புகுந்தனர் வன்தொண்டர்

13.1.27

4256 ஆய செய்கையில் நாள்

பல கழிந்தபின் அரசர்கள்
முதல் சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழில்
இனின் தொடங்கிடத்
துணைவராம்
வன்தொண்டர்
பாய கங்கை சூழ் நெடும்
சடைப் பரமரைப்
பண்டுதாம் பிரிந்து
எய்தும்
சேய நல்நெறி குறுகிடக்
குறுகினார் திருவஞ்சைக்
களம் தன்னில்

13.1.28

4257 கரிய கண்டர் தம்
கோயிலை வலம்
கொண்டு காதலால்
பெருகு அன்பு
புரியும் உள்ளத்தர்
உள்ளணைந்து இறைவர்

தம் பூம் கழல் இணை
போற்றி
அரிய செய்கையில்
அவனியில் விழுந்து
எழுந்து அலைப்புறும்
மனை வாழ்க்கை
சரியவே தலைக்குத் தலை
மாலை என்று எடுத்தனர்
தமிழ் மாலை

13.1.29

4258 எடுத்த அத்திருப்
பதிகத்தின் உள் குறிப்பு
இவ்வுலகினில் பாசம்
அடுத்த வாழ்க்கையை
அறுத்திட வேண்டும்
என்று அன்பர்
அன்பினில் பாடக்
கடுத்த தும்பிய கண்டர்
தம் கயிலையில்
கணத்தவருடன் கூடத்
தடுத்த செய்கைதான்

முடிந்திடத் தங்கு அழல்
சார்பு தந்து அளிக்கின்றார்

13.1.30

4259 மன்றலந் தரு மிடைந்த
பூம் கயிலையில் மலை
வல்லியுடன் கூட
வென்றி வெள்விடைப்
பாகர் தாம் வீற்று இருந்து
அருளிய பொழுதின் கண்
ஒன்று சிந்தை நம்
ஊரனை உம்பர் வெள்
யானையின் உடன் ஏற்றிச்
சென்று கொண்டு இங்கு
வாரும் என்று அயன்
முதல் தேவர் கட்கு
அருள் செய்தார்

13.1.31

4260 வான நாடர்கள் அரி
அயன் முதலினோர்
வணங்கி முன் விடை

கொண்டு
தூ நலம் திகழ் சோதி
வெள்ளானையும்
கொண்டு வன்
தொண்டர்க்குத்
தேன் அலம்பு தண்
சோலை சூழ்
மாகோதையில்
திருவஞ்சைக் களம் சேரக்
கானிலங் கொள வலம்
கொண்டு மேவினார்
கடிமதில் திருவாயில்

13.1.32

4261 தேவர் தங்குழாம்
நெருங்கிய வாய்தலில்
திருநாவல் ஊரர்தம்
காவல் மன்னரும்
புறப்பட எதிர்கொண்டு
கயிலை வீற்று இருக்கின்ற
பூவலம்பு தண் புனல்

சடை முடியவர் அருளி
இப் பாடு என போற்றி
ஏவல் என்றபின் செய்வது
ஒன்று இலாதவர் பணிந்து 13.1.33
எழுந்து எதிரேற்றார்

4262 ஏற்ற தொண்டரை
அண்டர்
வெள்ளானையின் எதிர்
வலம் கொண்டு ஏற்ற
நாற்றடங் கடல் முழக்கு
என ஐவகை நாதம் மீது
எழுந்து ஆர்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை
பொழிந்திடப் போதுவார்
உயிர் எல்லாம்
சாற்றும் மாற்றங்கள்
உணர் பெரும்
துணைவரை மனத்தினில்
கொடு சார்ந்தார் 13.1.34

4263 சேரர் தம்பிரான் தோழர்
தஞ்செயல் அறிந்து
அப்போதே
சார நின்றதோர் பரியினை
மிசைக் கொண்டு
திருவஞ்சைக்
களம்சார்வார்
வீர வெண் களிறுகைத்து
விண்மேல் செலும்
மெய்த்தொண்டர் தமைக்
கண்டார்
பாரில் நின்றிலர்
சென்றதம் மனத்தொடு
பரியும் முன்
செலவிட்டார்

13.1.35

4264 விட்ட வெம்பரிச்
செவியினில் புவி முதல்
வேந்தர் தாம் விதியாலே
இட்டமாம் சிவ மந்திரம்
ஓதலின் இரு விசம்பு

எழ்ப் பாய்ந்து
மட்டலர்ந்த பைந்
தெரியல் வன் தொண்டர்
மேல் கொண்ட
மாதங்கத்தை
முட்ட எய்தி வலம்
கொண்டு சென்றது மற்று
அதன் முன்னாக

13.1.36

4265 உதியர் மன்னவர் தம்
பெரும் சேனையின்
உடன் சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியில்
செல்பவர்
தம்மைத்தங்கட்புலப்படும்
எல்லை
எதிர் விசும்பினில் கண்டு
மின் கண்டிலர் ஆதலின்
எல்லாரும்
முதிரும் அன்பினில்
உருவிய சுரிகையால்

முறை முறை உடல்
வீழ்ந்தார்

13.1.37

4266 வீரயாக்கையை மேல்
கொண்டு சென்று போய்
வில்லவர் பெருமானைச்
சார முன் சென்று சேவகம்
ஏற்றனர் தனித்
தொண்டர்மேல் கொண்ட
வாரும் மும் மதத்து
அருவி வெள்ளானைக்கு
வயப் பரி முன் வைத்துச்
சேரர் வீரரும் சென்றனர்
மன்றவர் திருமலைத்
திசை நோக்கி

13.1.38

4267 யானை மேல் கொண்டு
செல்கின்ற பொழுதினில்
இமையவர் குழாம்
என்னும்
தானை முன் செலத்

தானெனை முன்
படைத்தான் எனும் தமிழ்
மாலை
மானவன் தொண்டர் பாடி
முன் அணைந்தனரர் மதி
நதி பொதி வேணித்
தேன் அலம்பு தண்
கொன்றையார்
திருமலைத் தென்திசைத்
திருவாயில்

13.1.39

4268 மாசில் வெண்மை சேர்
பேர் ஒளி உலகு எலாம்
மலர்ந்திட வளர்
மெய்ம்மை
ஆசில் அன்பர் தம்
சிந்தை போல் விளங்கிய
அணி கிளர் மணிவாயில்
தேசுதங்கிய யானையும்
புரவியும் இழிந்து சேண்

இடைச் செல்வார்
ஈசர் வெள்ளி மா மலைத்
தடம் பல கடந்து
எய்தினார் மணிவாயில்

13.1.40

4269 அங்கண் எய்திய திரு

அணுக்கன் திரு
வாயிலின் அடல் சேரர்
தங்கள் காவலர் தடை
உண்டு நின்றனர்
தம்பிரான் அருளாலே
பொங்கு மா மதம்
பொழிந்த
வெள்ளானையின் உம்பர்
போற்றிடப் போந்த
நங்கள் நாவலூர் காவலர்
நண்ணினார் அண்ணலார்
திருமுன்பு

13.1.41

4270 சென்று கண்ணுதல்

திருமுன்பு தாழ்ந்து

வீழ்ந்து எழுந்து சேண்
இடை விட்டு
அகன்று கோவினைக்
கண்டு அணைந்தது எனக்
காதலின் விரைந்து எய்தி
நின்று போற்றிய தனிப்
பெரும் தொண்டரை நேர்
இழை வலப் பாகத்து
ஒன்றும் மேனியர்
ஊரனே வந்தனை
என்றனர் உலகுய்ய

13.1.42

4271 அடியனேன் பிழை
பொறுத்து எனை ஆண்டு
கொண்ட தொடக்கினை
நீக்கி
முடிவிலா நெறி தரும்
பெரும் கருணை என்
தரத்ததோ என முன்னர்
படியும் நெஞ்சொடு பல்
முறை பணிந்து எழும்

பரம்பரை ஆனந்த
வடிவு நின்றது போன்று
இன்ப வெள்ளத்து
மலர்ந்தனர் வன்
தொண்டர்

13.1.43

4272 நின்ற வன் தொண்டர் நீர்
அணி வேணிய நின்
மலர்க் கழல் சார்ச்
சென்று சேரலன் திரு
மணி வாயிலின்
புறத்தினன் எனச் செப்ப
குன்ற வில்லியார் பெரிய
தேவரை சென்று
கொணர்க என அவர்
எய்தி
வென்றி வானவர்க்கு
அருளிப்பாடு என அவர்
கழல் தொழ விரைந்து
எய்தி

13.1.44

4273 மங்கை பாகர் தம் திரு
முன்பு சேய்த்து ஆக
வந்தித்து மகிழ்வு எய்திப்
பொங்கும் அன்பினில்
சேரலர் போற்றிடப்
புதுமதி அலைகின்ற
கங்கைவார் சடைக்
கயிலை நாயகர்
திருமுறுவலின் கதிர்
காட்டி
இங்கு நாம் அழையாமை
நீ எய்தியது என் என
அருள் செய்தார்

13.1.45

4274 அரசர் அஞ்சலி கூப்பி
நின்று அடியனேன்
ஆரூரர் கழல் போற்றிப்
புரசை யானை முன்
சேவித்து வந்தனன்
பொழியும் நின் கருணைத்

தொண்டு
இரை செய் வெள்ளமுன்
கொடுவந்து புகுதலின்
திருமுன்பு வரப்
பெற்றேன்
விரைசெய் கொன்றை
சேர் வேணியாய்
இனியொரு விண்ணப்பம்
உளது என்று

13.1.46

4275 பெருகு வேதமும்
முனிவரும் துதிப்பு
அரும் பெருமையாய்
உனை அன்பால்
திருஉலாப் புறம்
பாடினேன் திருச்செவி
சாத்திடப் பெற வேண்டும்
மருவு பாசத்தை
அகன்றிட வன்தொண்டர்
கூட்டம் வைத்தாய் என்ன

அருளும் ஈசரும்
சொல்லுக என்றனர்
அன்பரும் கேட்பித்தார் 13.1.47

4276 சேரர் காவலர் பரிவுடன்
கேட்பித்த திருஉலாப்
புறம் கொண்டு
நாரி பாகரும் நலம் மிகு
திரு அருள் நயப்புடன்
அருள் செய்வார்
ஊரன் ஆகிய ஆலால
சுந்தரன் உடன் அமர்ந்து
இருவீரும்
சார நங்கண் நாதராம்
தலைமையில் தங்கும்
என்று அருள் செய்தார் 13.1.48

4277 அன்ன தன்மையில்
இருவரும் பணிந்து
எழுந்து அருள் தலை

மேல் கொண்டு
மன்னும் வன்தொண்டர்
ஆலால சுந்தரர் ஆகித்
தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத்
தொழில் தலை நின்றார்
முதல் சேரர் பெருமானும்
நன்மை சேர் கண
நாதராய் அவர் செய்யும்
நயப்பு உறு தொழில் 13.1.49
பூண்டார்

4278 தலத்து வந்துமுன் உதயம்
செய் பரவையார்
சங்கிலியார் என்னும்
நலத்தின் மிகக் கவர்
வல்வினைத் தொடக்கற
நாயகி அருளாலே
அலத்த மெல்லடிக்
கமலினியாருடன்
அனிந்தை யாராக் □

மலைத் தனிப் பெருமான்
மகள் கோயிலில் தம்
தொழில் வழிநின்றார்

13.1.50

4279 வாழி மாதவர் ஆலால
சுந்தரர் வழி இடை அருள்
செய்த

ஏழிசைத் திருப்பதிகம்
இவ்வுலகினில் ஏற்றிட
எறி முன்நீர்

ஆழி வேந்தன் ஆம்
வருணனுக்கு அளித்திட
அவனும் அவ் அருள்
சூடி

ஊழியில் தனி ஒருவர் தம்
திருவஞ்சைக் களத்தில்
உய்த்து உணர்வித்தான்

13.1.51

4280 சேரர் காவலர்
விண்ணப்பம் செய்த அத்
திருஉலாப் புறம் அன்று
சாரல்

வெள்ளியங்கயிலையில்
கேட்ட மா சாத்தனார்
தரித்து இந்தப்
பாரில் வேதியர்
திருப்பிடலூர் தனில்
வெளிப்படப் பகர்ந்து
எங்கும்

நார வேலை சூழ்
உலகினில் விளங்கிட
நாட்டினர் நலத்தாலே

13.1.52

4281 என்றும் இன்பம்

பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து
உள்ளமும் ஓங்கிட
மன்றுளார் அடியார் அவர்
வான் புகழ்
நின்றது எங்கும் நிலவி
உலகெலாம்

13.1.53

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளானைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
இரண்டாம் காண்டம் முற்றிற்று.
பெரிய புராணம் முற்றிற்று.

This webpage was last updated on
August 10, 2005